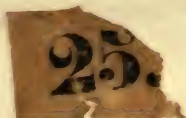
REGULA PRIMITIVA, ET CONSTITUTIONES PATRUM...

Trinitari

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
24 I
M17

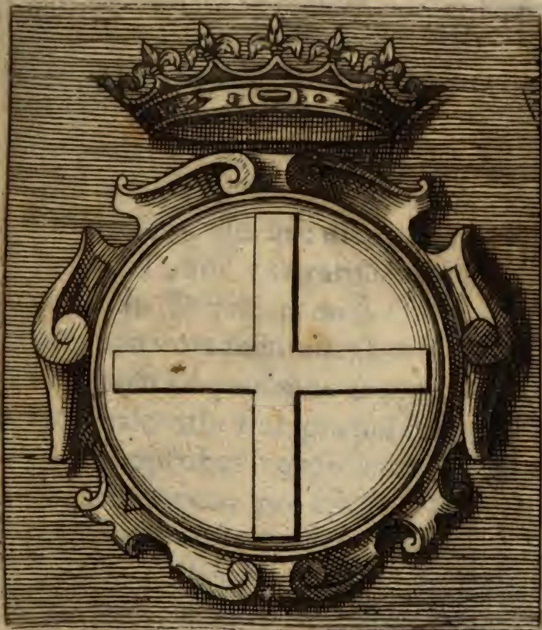

25.

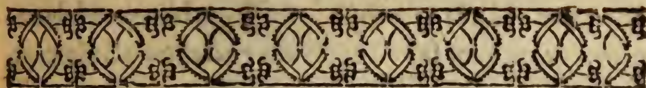
REGULA PRIMITIVA,

ET

Conſtitutiones Patrum Diſcalceatorum, Ordinis SS. TRINITATIS, Redemptionis Captivorum.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Apud Suſannam Chriſtinam, Matthæi Coſmerovij, S. C. M. Typogr. Aul. Viduam, 1694.

Frater Antonius à Conceptione,

Ordinis Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Major ac Generalis Miniſter, univerſis ſuæ Religionis Regularibus perſonis ſalutem, & in Spiritu Sancto conſolationem exoptat.

Viguit ſemper, dilectiſſimi, in illis viris, in quibus zelus noſtræ Religionis ardebat, ingens deſiderium, ut ea elementa, ſtatuta, & conſtitutiones, quibus ſacer noſter Ordo ſubnititur, tale tamque firmum ſubſidium à Sede Apoſtolica auſpicarentur, ut penitus fixa, & immota permanerent, indeque diuturnitatis æternitatem emerent, unde cæterarum legum firmitas originem duxit. Et quidem quàm ſincerè ad hanc metam omnium vota ſuſpirabant, quilibet dignoſcet, qui animum ad penſanda damna ex inſtabili rerum ſede naſcentia ſine præjudicio adegerit, forſitan non improbavit experientia, & incommoda jam imminentia pro futuro, licèt acerbo magiſterio, poſſent nos erudire. Equidem ſi leges, & ſtatuta, quibus ſemina maximè, & veluti fundamenta virtutis certa imagine in reliquum tempus manſuræ omnium animis inſinuantur, crebris mutationibus turbentur, & ſingulis ſexennijs, ne dicam triennijs, novum diſciplinæ ſpecimen

appareat, juxta cujusque genij colorem elaboratum, numquam ſanè virtutum radices adoleſcent, & tàm facilè interibunt, quam inſeruntur, quin aliquando injuſtam magnitudinem excreſcant, quæ non damnabilis varietatis, ſed virilis, & rigidæ conſtantiæ prœmium eſt.

His ferè omnibus libenter parco, quia ſupervacaneum ac per moleſtum duco omnia damna, quæ in mutandis legibus experiuntur, denuo retexere; cum ea ſint tam conſpicua, & ſi plura, ut vel imperitioribus pateant. Non tamen omittam Præceptorem Angelicum 1. 2. quæſt. 97. art. 2. ubi de mutatione legum diſſerit, & poſtquam ad illam impugnandam adducit illud Decretorum ex Nicolao Papa: *Ridiculum eſt, & ſatis abominabile dedecus, ut traditiones, quas antiquitus à Patribus ſuſcepimus, infringi patiamur;* in corpore articuli proſequitur: *Habet autem ipſa legis mutatio, quantùm in ſe eſt, detrimentum quoddam communis ſalutis, quia ad obſervantiam legum plurimùm valet conſuetudo, in tantum quod ea quæ contra communem conſuetudinem fiunt, etiam ſi ſint leviora de ſe, graviora videantur. Unde quando mutatur lex, diminuitur vis constrictiva legis, in quantum tollitur conſuetudo. Ideo numquam debet mutari lex humana, niſi quando aliqua evidentiſſima utilitas ex novo ſtatuto provenit; vel ex eo quod lex conſueta manifeſtam iniquitatem continet. Unde dicitur a Juriſperito, quòd in rebus novis conſtituendis evidens debet eſſe utilitas, ut rectè recedatur ab*

eo jure, quod diu æquum visum est. Sic D. Thomas: cui consonat Baldellus Theol. Moral. lib. 5. disp. 53. num. 4. ex Aristotele, per hæc verba: *Ex mutationibus legum possunt accidere plura incommoda, & communiter accidit, ut multum minuatur de vi obligativa, & constrictiva legis, cùm hæc plurimum pendeat ex illius firmitate, & stabilitate, & ut habet Aristoteles* secund. Politic. c. 6. in fin. *Melius est ut tollerentur quædam errata legislatorum, & Magistratuum, quàm ut per crebras mutationes inducatur assuefactio legibus non parendi; quia alioquin per multas mutationes parva fiet accessio utilitatis, & assuefactio legibus non parendi plus nocebit, quàm possit prodesse crebra correctio.* Ita Baldellus. Proh dolor! Nescio, an aliquid horum inter nos fuerit expertum! Unum scio, ut reliqua omittam, nullam usque adeo extitisse prophanam adhuc Rempublicam, quæ à suis tabulis hanc labem abolere non curaverit.

Idcirco, statim ac Generalem Ordinis præfecturam, licet indignus, inij, motus, tùm ex universæ Religionis ferventibus studijs, in hanc unam vocem, veluti unico afflatu coeuntibus: tum ex utilitatibus constanti, & fixo Regularis disciplinæ tenore exinde accrescentibus; tum denique ex præscripto nostri Conventus Generalis, Torexione de Velasco anno millesimo, sexcentesimo, septuagesimo primo habiti, ad hoc opus peragendum, quantacumque potui cura, animum admovi. Utque totam negotij seriem faustior exitus

exciperet, universas nostri Ordinis Constitutiones evolvere, digerere, & in exactum ordinem ex consilio, & assensu nostri Generalis Diffinitorij redigere curavi. Igitur in hoc Consilio matura sedulitate tota res iterum atque iterum serio agitatur, quousque missis Romam, earundem Constitutionum exemplaribus, ibique ab Eminentissimis sacræ Congreg. RegulariumPræpositis iterato examine exploratis, & partim aliquibus temperatis, paucis additis, nonnullisque rejectis, in illam perfectionem evasit opus, ut nihilo jam egeret, quam Summi Pontificis, Christiani Orbis comunis Patris, approbatione. Integrum quinquennium versatam laboris molem ardua hujus negotij prolixitas protraxit, quo elapso, placuit tandem supremo Numini, ut Sanctissimus Pater Clemens Christi D. in terris Vicarius, hujus nominis decimus, easdem Constitutiones alij doctissimorum, & gravissimorum virorum cœtui peculiariter ad id destinato remiserit, ab eisque post novam, & acrem discussionem approbatas, Sanctissimus Pater suo sacro diplomate, quod jam V.V. R.R. offero, munire, & confirmare dignatus est. Sicq; ultima lima operi est imposita.

Tam benigno favore arduæ illæ curæ, & solicitudo, quæ nostros animos torquebant, veluti composita pace deserverunt, & tandem optatum finem, quem quinquennalis sudor quærebat, felici labore obtinuimus. Jam ergo quod diu in

votis

votis fuit, poſſeſſione fruimur, prœmiumque extat ſanctiſſimæ ambitionis noſtrarum legum firmitas, quæ ab illo aſylo emanavit, à quo tam longe improbitas exulat, quàm ei innocentia eſt inſita, & omnis regiminis ſanctitas ingenita: ipſum fidei oraculum ſtatuta noſtra firmat, leges ſuo præſidio armat, ut quo obſervantia ſacratior, deſpectus ſit criminoſior. Decus enim, Patres amantiſſimi, & ornamentum cujuſcumque Religionis ſtudium Regularum eſt: hæ ſanè vel mortuis tabulis, vel tenui papyro traduntur, jacebuntque veluti æterna morte ſepultæ, niſi virilis obſervantia quaſi ex occultis ſepulchri tenebris in lucem extrahat, & eas animet, in noſtroſque mores earum vultus ſpirantes transmittat: hanc cupio, hanc ambio à nobis maximè exercendam, qui non ſolum ob Diſcalceatorum titulum, ſed etiam ob ſpeciales noſtræ Religionis auſteritates ſeverius in perfectionis culmen enitimur. Sin autem noſtri actus ab inſtituto diſcrepent, tanto eminentius erit crimen, quanto ſtatus ſublimior, ipſumque faſtigium profeſſionis ſceleris enormitatum infelicibus incrementis augebit: quod non minus animosè quàm verè Salvianus lib. 4. de gubernat. DEI ſcripſit: *Criminoſior enim culpa eſt, ubi honeſtior ſtatus; ſi honoratior eſt perſona peccantis, peccati quoque major invidia.* Hanc maculam à Religionis candore arcet legis honeſtas, & ne in ejus membra redundet, privata obſervantia evitat.

tat. Reliquum ergo eſt, dilectiſſimi, ut ad legis menſuram noſtri exprimantur mores, quæ licet ſincera ſit, hoc dumtaxat corrumpitur, nempè flagitio peccantis. Abſolvant hanc chartam aurea ejuſdem Salviani verba ubi ſupr. *Nihil utique nobis prodeſt, quod lex eſt bona: lex enim bona muneris eſt Chriſti, vita autem non bona criminis noſtri, imò hoc magis culpabiles ſumus, ſi legem bonam colimus, & mali cultores ſumus; quin potius, nec cultores, ſi mali; quia cultor non poteſt dici malus cultor.* Hactenus ille, nec nos ultra. Valete.

Bulla Felicis Recordationis Urbani PP. VIII. Continens Regulam primitivam Fratrum Diſcalceatorum, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis, Redemptionis captivorum.

URBANUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Salutaribus Apoſtoli monitis memores vinctorum, tamquam ſimul vincti, & laborantium, tamquam in eodem corpore morantes, inter alia, quæ pro Paſtoralis officij noſtri vigilantia, animum noſtrum ſolicitant, ac in partes varias diſtrahunt, pro diverſis videlicet curis, & neceſſitatibus ſponſæ Chriſti Eccleſiæ, cujus regimini divina diſpoſitione, licèt immeriti, præſidemus in terris, cum into-

intolerabilem Christianorum Captivorum, qui sub catenis barbarorum miserabiliter lugent, calamitatem, & deplorandam miseriam, ex multorum lachrymis audimus, diligentiusque animo ponderamus, non solum de corporali illorum servitute, sed quod magis nos afficit, & pro remedio vehementius urget, illos non tam barbarorum minis, & crudelitate, quàm sæpiùs ex desperatione se à vinculis aliquando eximendi, aut certè blanditijs, & adulteræ libertatis fallacia, apostasiæ periculis expositos; quinimò plures priscis temporibus, ut servitutis jugum excuterent, à Catholica fide ad perditionem suam defecisse, quos deinde Christiana Respublica infensissimos habuit hostes; proptereaq; cùm gregis nostri oves, quarum animæ adhuc servantur, à similibus periculis, & calamitatibus eripiendi, & ad asylum reducendi occasio à nobis potest arripi, ultro illam amplectimur, & plurium Prædecessorum nostrorum exemplis, ac multorum Christi fidelium, æterni Patris benedictionem pro misericordiæ operibus expectantium devotione comoti, in tam pium opus, quod cæteris misericordiæ operibus antecedit, & in quo ferè alia omnia quasi per compendium exercentur, eò efficacius animum intendimus, quo nos Religiosorum Redemptionis, & salutaribus ministerijs Captivorum, ex peculiari instituto, in sua nihilominus paupertate accinctorum ardens charitas, ac probata sese offert vigilantia, & indefessus fervor promittitur, fidelis quoque jam per diutinam experientiam ultro vobis exhibetur diligentia. Proptereaq;, ut hujusmodi Ministrorum Religiosorum charitas in tanta Captivorum necessitate fructuosius exer-

 ceatur,

ceatur, & nihilominus eorum conversatio per contemplationem à cœlestium meditatione non distrahatur, Regularem normam pridem illis, etiam à Prædecessoribus nostris traditam, & à nobis reformatam, sub qua agere, & contemplari, nec non Redemptioni, alijsque ministerijs Christianorum Captivorum, valide insistere possint, adhuc in melius libenter digerimus, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, in Domino conspicimus salubriter expedire. Nuper siquidem postquam felicis recordationis Innocentius Papa III. Prædecessor noster Regulam, juxta quam Minister Major, sivè Generalis, & Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum vivere deberent, sub certis modo, & forma tunc expressis, ac Regulæ ipsius toto inserto tenore concesserat, eamque illibatam perpetuò manere sanciverat, & postmodum piæ memoriæ Paulus Papa V. etiam Prædecessor noster per eum accepto, quod dilecti filij Fratres Discalceati nuncupati ejusdem Ordinis primitivam Regulam in literis ejusdem Innocentij Papæ insertam, Spiritus Sancti inspiratione, ad Captivorum Redemptionem potissimum constitutam, & ab ipso Innocentio Prædecessore, ut supra, stabilitam, atque pridem à recolendæ memoriæ Clemente Papa VIII. similiter Prædecessore nostro, in Regnis Hispaniarum, ubi enervata, & ferè collapsa erat, restitutam, piè suscepissent, & expressè profiterentur, & pro hujus laudabilis eorum instituti feliciori directione, atque progressu operæ pretium esset, ut nonnulli ejusdem primitivæ Regulæ articuli ad meliorem, seu saltem divinæ Majestati æque gratam, & acceptam, per-

sona-

ſonarumque Regularium ſtatui & profectui magis convenientem formam opportuno Sedis Apoſtolicæ miniſterio reducerentur, ac alijs certis cauſis adductus, primitivam Regulam hujusmodi, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, ſtabiliverat. Nos, cum pro bono, & felici eorumdem Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis guberno conveniens in Domino fore judicaviſſemus, ut Regula hujusmodi à dicto Paulo Prædeceſſore, ſicut præfertur, ſtabilita, adhuc in aliquibus partibus reformaretur, ac juxta Regulæ ſic reformatæ hujusmodi obſervantiam, ijdem Fratres Diſcalceati, deinceps perpetuis futuris temporibus Altiſſimo famularentur, votaq; ſua in ſpiritu humilitatis exolverent, negotio hujusmodi de mandato noſtro, & à perſonis à nobis ad id ſpecialiter deputatis, tunc diligenter diſcuſſo, & examinato, pios Fratrum Diſcalceatorum hujusmodi in vinea Domini progreſſus plurimum in Domino commendantes, motu noſtro proprio, & ex certa ſcientia noſtra, dequè Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Regulam præfatam, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, normaquè in noſtris deſuper confectis literis inſerta, duximus reformandam, & ſtabiliendam, volentes, & mandantes, Regulam præfatam ſic per Nos, ut ſupra, reformatam, & ſtabilitam, perpetuis futuris temporibus, ab omnibus, & ſingulis Fratribus Diſcalceatis prædictis, tamquam primitivam eorum Regulam profiteri, & inviolabiter obſervari debere, prout in ſingulis ipſorum Innocentij, Clementis, & Pauli Prædeceſſorum, ac noſtris deſuper confectis literis plenius continetur. Volentes itaque nunc pro meliori adhuc ipſorum Religioſorum directione,

ac

ac Regulæ dictæ reformationis observantia perfectissima, pios Fratrum Discalceatorum in eadem vinea Domini progressus, quantum nobis ex alto conceditur, magis, ac magis confovere, ac promovere, singularum literarum, ac reformationum prædictarum, tenores etiam veriores, ac datarum, præsentibus pro insertis habentes; nec non singulares personas Fratrum Discalceatorum hujusmodi, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, ac ex voto venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs Regularium præpositorum, Regulam præfatam, adhuc in melius digestam, & ordinatam ut infra, duximus reformandam, & stabiliendam, ac perficiendam, videlicet.

In Nomine Sanctæ, & Individuæ TRINITATIS.

Cap. I.

FRatres Discalceati, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, Redemptionis Captivorum, sub obedientia Prælati domus suæ; qui Minister vocabitur, in castitate, & sine proprio vivant.

C. 2. Omnes res undecumque licitè veniant, in tres

tres partes dividant æquales, & in quantum duæ partes ſufficient, exequantur ex illis opera miſericordiæ, cum ſui ipſorum, & eis neceſſario famulantium moderata ſuſtentatione. Tertia vero pars reſervetur ad Redemptionem Captivorum, qui ſunt incarcerati pro Fide Chriſti à paganis, vel dato pretio rationabili pro redemptione ipſorum, vel pro redemptione paganorum captivorum, ut poſteà rationabili commutatione, & bonâ fide, redimatur Chriſtianus pro pagano, ſecundum merita, & ſtatum perſonarum. Cùm verò pecunia data fuerit, vel aliquid aliud, licèt ſpecialiter & propriè detur ad aliquid, ſemper tertia pars ſeparetur; exceptis terris, pratis, vineis, nemoribus, ædificijs, nutrituris, & ſimilibus. Fructus enim inde exeuntes deductis expenſis, ſcilicet medietate remotâ pro expenſis, in tres partes dividantur æquales: ſed quæ paucas, vel nullas recipiunt expenſas, omnes dividantur. Cùm verò panni rudes, vel ſandalia, vel minuta hujuſmodi, quibus neceſſe ſit uti, quæ vendi, vel conſervari non expedit, data fuerint, vel à ſeipſis habuerint, non dividantur, niſi Miniſtro domus, & Fratribus viſum fuerit expedire: de quibus ſingulis Dominicis diebus, ſi fieri poſſit, in Capitulo deliberetur. Si tamen prædicta, ut panni, terræ, nutrituræ, ſeu minuta vendantur, pretium inde proveniens, in tres partes, ut ſupra, dividatur. Cùm verò Fratres in itinere, ſive peregrinatione

fuerint, ſi quid eis datum fuerit, inde vivant, & reſiduum in tres partes dividant. Tamen ſi fuerint in via profecti ad redimendos Captivos, quidquid eis datum fuerit, totum debent ponere in Redemptione Captivorum, præter expenſas.

C. 3. Omnes Eccleſiæ iſtius Ordinis intitulentur nomine *Sanctæ* Trinitatis,& ſint plani operis.

C. 4. Fratres debent eſſe in una cohabitatione ſaltem duodecim, & prætereà unus, qui Miniſter nominetur, cui Fratres repromittere, ac impendere obedientiam teneantur.

C. 5. Omnibus Fratribus ſuis, ſicut ſibimet, Miniſter fideliter adminiſtret.

C. 6. Veſtimenta ſint lanea, & alba, exceptâ cappâ, quæ erit fuſci coloris; poſſintque deferre brachas ex lino rudi,quas jacentes non deponant.

C. 7. Jaceant in laneis,ita quòd plumea fulcra, vel culcitras,niſi in ægritudine laborantes,in domibus proprijs minimè habeant. Cervical verò ad ſuſtentationem capitis permittantur habere.

C. 8. In cappis, & ſcapularijs Fratrum imponantur ſigna Crucis, rubei, & cerulei coloris.

C. 9. In raſura Ordinem ſancti Victoris ſequantur Clerici, Laici verò barbas non radant, ſed eas creſcere modeſtè permittant.

C. 10. Aſinos, ſive mulos liceat eis aſcendere: equos verò tantùm, cũ neceſſitas urgere videatur.

C. 11. In Regularibus Horis morem *Sanctæ* Romanæ Eccleſiæ obſervent.

C. 12.

C. 12. Omnibus ſecundis ferijs, præterquam in octavis Paſchatis, & Pentecoſtes, & Nativitatis Domini, ac Circumciſionis, & Epiphaniæ, & præterquam in Feſtivitatibus Ordinis, & quæ ad colendum pronunciantur, finita Miſſa pro fidelibus, fiat abſolutio fidelium defunctorum.

C. 13. Singulis diebus (ſi fieri poſſit) in qualibet domo, ad minus per duas horas interpellatas, communis fiat ad Deum mentalis oratio.

C. 14. Singulis quoque noctibus pro ſtatu, & pace SanctæRomanæ Eccleſiæ, ac totius Reipublicæ Chriſtianæ, nec non pro Captivis, & Benefactoribus, & his pro quibus Univerſalis Eccleſia conſuevit orare, communis fiat vocalis oratio.

C. 15. Jejunent ab Idibus Septembris, omnibus ferijs ſecundis, quartis, & ſextis, ac diebus Sabbati, uſque ad Paſcha, niſi ſolemnis Feſtivitas intervenerit; ſic tamen ut ab Adventu Domini uſque ad Nativitatem Dominicam, & à Quinquageſima uſque ad Paſcha, ſingulis diebus, exceptis Dominicis, in cibo Quadrageſimali jejunent: & alia ſimiliter jejunia, quæ conſuevit Eccleſia celebrare. Poſſit tamen quandoque Miniſter jejunium cum diſcretione relaxare propter ætatem, ſeu itinerationem, aut aliam juſtam cauſam, vel facultate inſpectâ, etiam augmentare.

C. 16. Carnibus veſci liceat, tantum in Dominicis diebus, à Paſchate uſque ad Adventum Domini, & à Natali uſq; ad Septuageſimam, ac in Nativita-

tivitate, Epiphania, & Aſcenſione Domini, nec non Aſſumptione, & Purificatione B. Mariæ, & in Feſtivitate Omnium Sanctorum; atque etiam in infirmitate, cum licentia tamen ſui Miniſtri.

C. 17. Poſſint emere ad ſuum victum, quidquid fuerit neceſſarium, ex his, quibus veſci licet.

C. 18. Vinum ſumendum à Fratribus, taliter temperetur, ut ſobriè ſumi valeat.

C. 19. In Civitatibus, in Villis, ſive Caſtellis, in quibus proprias domos habuerint, nihil omnino extra domos illas, niſi fortè in domo Religionis, etiamſi à quovis rogentur, comedant, vel bibant, niſi fortè aquam in domibus honeſtis: nec pernoctare præſumant extra hujuſmodi domos.

C. 20. Numquam in tabernis, vel in hujuſmodi locis inhoneſtis habitent, comedant, vel bibant: qui autem hoc præſumpſerit, juxta arbitrium Miniſtri, gravi vindictæ ſubjaceat.

C. 21. Talis ſit charitas inter Fratres, Clericos, & Laicos, ut eodem victu, veſtitu, dormitorio, Refectorio, & eâdem menſâ utantur.

C. 22. Infirmi ſeorſum dormiant, & comedant. ad quorum curam habendam, Converſus aliquis Laicus, ſive Clericus, deputetur, qui ea, quæ neceſſaria fuerint, inquirat, & miniſtret, ſicut fuerit miniſtrandum. Moneantur tamen infirmi, ut lauta, ſivè nimium ſumptuoſa cibaria non requirant, commodâ potiùs, & ſalubri moderatione contenti.

C. 23.

C. 23. Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint, benignè suscipiantur, & charitas juxta posse domus illis subministretur. Et ideò cura eorum uni de discretioribus, & benignioribus Fratribus injungatur, qui audiat eos, & ut expedire viderit, charitatis solatium administret. Ad lauta, & sumptuosa cibaria non opportet quemquam admitti. Quæcumque tamen præstanda sunt, cum hilaritate præstentur.

C. 24. Nullus Frater, Laicus, sive Clericus, sit, si fieri possit, sine proprio officio. Si quis verò laborare noluerit, & potuerit, locum ipsum deserere compellatur, cum Apostolus dicat: *Qui non laborat, non manducet.*

C. 25. Silentium observent semper in Ecclesia sua, semper in Refectorio, semper in dormitorio. De necessarijs tamen liceat loqui in alijs locis, temporibus aptis, submissa voce, humiliter, & honestè. Et extra prædicta loca ubique sermo eorum sit honestus, & sine scandalo: similiter, & eorum omnis status, gestus, vita, actio, & omnia alia honesta in eis reperiantur.

C. 26. Juramenta non faciant, nisi magna necessitate, cum licentia Ministri, vel jussi ab aliquo vices Apostolicas gerente: & hoc pro honesta, & justa causa.

C. 27. Pignora non accipiant. Depositum auri, vel argenti, vel pecuniæ non liceat eis suscipere.

C. 28. Si quod vitium in re quæ venditur, notum fuerit, indicetur emptori.

C. 29. Capitulum, si fieri possit, singulis Dominicis diebus, in singulis domibus Minister cum Fratribus suis teneat, & de negotijs domus, & domui, sive Fratribus datis, ut ad Redemptionem Captivorum tertia pars deputetur, Fratres Ministro, & Minister Fratribus, rationem fideliter reddant.

C. 30. Non solum Fratribus, sed & Familiæ domus, pro capacitate sua, similiter singulis Dominicis diebus, si fieri possit, exhortatio fiat, & quod credere, aut agere debeant, simpliciter moneantur.

C. 31. De omnibus rebus, & clamoribus Fratres in Capitulo judicentur.

C. 32. Nullus Fratrum Fratrem suum in publico accuset, nisi bene possit probare. Qui autem hoc fecerit, pœnam subeat, quam reus subiret, si convinci potuisset, nisi Minister ex causa cum eo dispensare voluerit.

C. 33. Si qui scandalum, vel aliquid hujusmodi fecerint, vel (quod absit) se invicem percusserint, juxta arbitrium Ministri, majori, vel minori vindictæ subjaceant.

C. 34. Si quis Frater in Fratrem peccaverit, (id est, contra Fratrem) idem eo solo sciente; qui injuriam passus est sustineat patienter, licet sit innocens, & cùm quieverit commotio animorum, benignè & fraternè comoneat, ac corripiat eum

usque

uſque ter, inter ſe, & ipſum ſolum, & pœnitentiam agere de commiſſo, & à ſimilibus in poſterum abſtinere : quod ſi non audierit, dicat Miniſtro, & ille corripiat eum ſecretò, ſecundum quod viderit ſaluti ejus expedire. Qui verò ſcandalum movit, ſi per ſe emendare voluerit, totum ante pedes ſcandalizati, petens veniam ſe extendat, & ſi ſemel non ſufficit, uſque ter illud idem faciat. Si verò hoc in publicum venerit, quæcumque ſequutura fuerit pœnitentia, hæc ſit prior, ſcilicet ante pedes Miniſtri, petendo veniam, totius corporis extenſio, & poſteà ſecundum ejus arbitrium emendetur.

C. 35. Si pro neceſſitate domus debitum aliquod fuerit contrahendum, prius in Capitulo Fratribus proponatur, & cum eorum fiat conſilio, & aſſenſu, ut ſic ſuſpiciones, & murmurationes evitentur.

C. 36. Si quiſquam de ſubſtantia domus violentiam fecerit, & ad judicem oportuerit referri, non antè hoc fiat, quam charitativè ille à Fratribus primò, pòſt ab aliis vicinis ſimiliter moneatur.

C. 37. Solicitè verò Miniſter provideat, ut præcepta Regulæ, ſicut cæteri Fratres, per omnia teneat.

C. 38. Non liceat Superioribus confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſervatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, & proprio motu id ab ipſis petierint. Superiores

in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero majori, vel minori: ÿque ſint docti, prudentes, & charitate præditi, qui à non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi, ipſe in primis Confeſſarius judicaverit.

C. 39. Generale Capitulum de trienio in triennium celebretur, Sabbato (ſi fieri poſſit) ante quartam Dominicam poſt Paſcha.

C. 40. Electio Majoris, ac Generalis Miniſtri de ſexennio in ſexennium in Capitulo Generali per ſecreta ſuffragia, juxta Concilium, fiat. Electiones verò Diffinitorum Generalium, Miniſtrorum Provincialium, & Conventualium, de triennio in triennium in Capitulo Generali ſimiliter canonicè fiant: & eligantur, non ſecundum dignitatem generis, ſed ſecundum vitæ meritum, & ſapientiæ doctrinam. Miniſter verò, ſivè Major Generalis, ſivè Provincialis, ſivè Conventualis, Sacerdos ſit.

C. 41. Poſtquam verò Diffinitores Generales, & Miniſtri Provinciales, & Conventuales, electi fuerint, ſi ex culpa deponi meruerint, per Diffinitorium Generale deponantur, & alÿ qui digni ſint, ab eodem Diffinitorio, loco eorum ſubrogentur. Quod ſimiliter fiat, ſi extra Capitulum aliqua iſtorum electio facienda occurrat, mortis, renuntiationis, aut aliâ quâvis causâ. Major verò, ac Generalis Miniſter, ſi pro exceſſibus corrigendus, vel depo-

deponendus ſit, per Diffinitores Generales, & quatuor, vel quinque Miniſtros ejuſdem Ordinis magis Religioſos hoc fiat: qui tamen auctoritate Capituli Generalis ad hoc eligi debent.

C. 42. Si quis hujus OrdinisFrater eſſe voluerit; ſi bonum & conveniens videatur Miniſtro domus, & Fratribus, & illi locus vacaverit, recipiatur. Nihil tamen pro receptione ſua exigatur. Si quid tamen gratis dederit, recipiatur, dum tamen tale ſit, de quo non videatur Eccleſiæ litigium imminere. Si durante anno probationis, ipſum ad regularis diſciplinæ obſervantiam minus idoneum reperiri, aut aliàs vitæ morumque probitatem ei non ſuffragari contingat, indè modeſtè dimittatur, & amoveatur reſtitutis omnibus, quæ ſecum forſan attulerat.

C. 43. Ad profeſſionem verò aliquis non recipiatur ante decimum ſextum añum expletum, & peracto integro probationis anno. Si verò ex aliqua legitima cauſa prolixior probatio requiri videatur, liceat Superiori annum probationis ad aliquod breve tempus prorogare.

Cæterùm volumus, & mandamus, Regulam, ſic per præſentes, ut ſuprà, noviſſimè reformatam, & ſtabilitam, atq; ad perfectiorem formam redactam, prout eiſdem præſentibus inſeritur, de cætero perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & ſingulis Fratribus Diſcalceatis prædictis, tamquam primitivam eorumRegulam profiteri, ac inviolabiliter obſervari, ac irritum decernimus, & inane, quid-

quid secus super his à quoquam, quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus *prædictis Innocentij & Clementis, ac Pauli, & nostris, ac quorumcumque aliorum Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum, literisq; præmissis, per præsentes nostras literas, ut supra stabilitis, quomodolibet obstent, seu obstare videantur, alijsq; præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quâvis firmitate aliâ roboratis, statutis, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis illi, illiusq; superioribus, & personis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusq;, & alijs decretis in genere, vel specie, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium forsan, quomodolibet concessis, & approbatis, & innovatis.* Quibus omnibus, *etsi pro sufficienti illorum derogatione de illis illorumq; totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, vel exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, huic inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè, hac vice specialiter, & expressè, motu, & scientiá paribus, earumdem tenore præsentium derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica*

stica

ſtica conſtitutæ ſigillo, & Notarij publici manu obſignatis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, reductionis, ſtabilitionis, voluntatis, decreti, & derogationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Dat. Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo, trigeſimo primo, ſeptimo Kal. Octobris, Pontificat. noſtri. Anno 9.

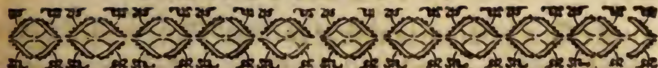
Breve SS. Domini Noſtri Clementis, PP. X. Continens Conſtitutiones Fratrum Diſcalceatorum, Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS, Redemptionis captivorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabili Divinæ Providentiæ arcano ad paſtoralis dignitatis faſtigium, meritis licèt imparibus, evecti, illa quæ pro feliciter gubernandis, & ſalubriter dirigendis Congregationibus Religioſorum virorum, leve Chriſti jugum ſub arctioris diſciplinæ obſervantia laudabiliter portantium, ac propriæ, alienæque, non ſpirituali tantum,

tum, ſed etiam corporali ſaluti ſtudioſa charitate jugiter incumbentium, in Ecclesia DEI *piè ſanctæque inſtitutis, providè prudenterq́ diſpoſita, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant Apoſtolici muniminis præſidio, cum id à nobis petitur, libenter roboramus, ſicut ad Sanctiſſimæ & Individuæ* TRINITATIS *gloriam, Religionis incrementum, & felicem progreſſum, ac animarum ſalutem, in Domino expedire arbitramur. Exponi ſiquidem nobis nupèr fecit dilectus filius Didacus à* JESU, *Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum, Ordinis Sanctiſſimæ* TRINITATIS, *Redemptionis captivorum, quòd Fratres dictæ Congregationis in ſuis Capitulis Generalibus aliquas Conſtitutiones pro felici proſperoq́ ipſius Congregationis regimine, & gubernio fecerunt, quas etiam nuper Diffinitorium Generale ejuſdem Congregationis revidit, auxit, & correxit, & ad hanc ſanctam Sedem transmitti curavit, ut noſtro, & ejuſdem Sedis patrocinio munirentur. Nos verò eaſdem Conſtitutiones nobis exhibitas, nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis, quorum fides, ac prudentia, & ſacrorum Canonum peritia nobis perſpecta eſt, diſcutiendas commiſimus: qui mandatis noſtris prompto obſequio morem gerentes, illas maturè, diligenterq́ examinarunt, & nonnullis ſublatis, nonnullis adjectis, aliiſq́, ubi opus fuit, correctis & emendatis, Conſtitutiones ipſas in unum volumen redigi curarunt, tenoris qui ſequitur, videlicet.*

CONSTITUTIONES GENERALES

Fratrum Discalceatorum Congregationis Hispaniæ, Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS, Redemptionis captivorum.

Regulæ Caput I.

Fratres Discalceati, Ordinis SS. Trinitatis, &c.

CAP. I.

De tribus votis essentialibus obedientiæ, castitatis, & paupertatis, ac de quarto non ambiendi.

§. I.

De voto obedientiæ.

1.

QUoniam obedientiæ, tamquam basi fundamentali, omnis Regularium Ordinum gubernatio innititur, intelligant Fratres nostræ Congregationis, primum humilitatis gra-

 dum

dum esse obedientiam sine mora. Tunc enim ipsa obedientia acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod jubetur, non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responsione nolentis efficiatur, quia obedientia quæ Majoribus præbetur, Deo exhibetur, ipse enim dicit: *Qui vos audit, me audit.* Et cum bono animo à Fratribus præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus: nam si cum malo animo obedit subditus, & non solùm ore, verùm etiam in corde murmuraverit, etsi impleat jussionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis, & pro tali facto nullam consequitur gratiam, imò pœnam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

2. Cæterùm volumus, & declaramus, ut Constitutiones nostræ non obligent nos ad culpam læthalem, aut venialem, sed ad pœnam, nisi propter præceptum, vel contemptum.

3. Præceptum autem nullum intelligi volumus, nisi quod spectat ad tria vota essentialia, & quartum non ambiendi in Clericis, & non transeundi ad statum Clericalem, & sacros Ordines in Laicis, vel quod in his Constitutionibus, aut à Superioribus præcipitur *sub pœna excommunicationis, vel in virtute sanctæ obedientiæ.* Transgressionem verò, vel omissionem aliorum, secluso contemptu, nolumus obligare, nisi ad pœnam impositam, vel à superioribus pro eorum prudenti arbitrio imponendam.

4. Quòd

4. Quòd si aliquis (quod Deus avertat) quoad reverentiam Superiori debitam, in re gravi deliquerit, cæteri Religiosi diligenter sub pœna gravis culpæ curent, ut reus severè puniatur. Nullaque culpa irreverentiæ erga Superiorem, quantumvis levis, impunita maneat.

5. Si aliquis Religiosus coram Superiore alicui præcepto non obedierit, vel suam inobedientiam mordicùs & pertinaciter defenderit, continuò incarceretur tamquam contumax & rebellis, & voce activâ, ac loco privatus sit, pro tempore culpæ proportionato, ad arbitrium Prælati. Et eâdem pœnâ mulctentur qui contra Superiores insurrexerint, istorum officia usurpantes, vel eorum executionem impedientes.

6. Religiosi nihil omninò agant sine licentia Superioris; præsertim absque illa cum extraneis non loquantur, nec scribant, nec recipiant literas, quin priùs illas manifestent Superiori, qui eas legat, & curet ne scribantur, nec recipiantur quæ convenientes non fuerint. Poterunt tamen sine licentia ad suos Prælatos, Superiores, & Diffinitores scribere, & illorum literas accipere.

7. Si subditus aliquis aperuerit, vel non tradiderit literas Patris Generalis, Diffinitorum Generalium, vel suorum Ministrorum Provincialium, vel Conventualium, vel illas quæ ad ipsos mittuntur, sit incarceratus, & voce, ac loco privatus, pro tempore culpæ proportionato: si verò delin-

delinquens Prælatus fuerit, sit suspensus à suo officio per quatuor menses. Quòd si aliquis inferior aperuerit, vel non tradiderit literas, quas quilibet Religiosus alteri mittit, puniatur pœnâ culpæ gravis: & eâdem pœnâ mulctetur etiam quilibet Prælatus, qui literas sibi non subditorum aperuerit.

§. II.

De voto castitatis.

I.

SI aliquis Religiosus (quod Deus avertat) contra castitatem deliquerit, & de eo convictus fuerit, incarceretur per sex menses, jejunet, & flagelletur, arbitrio Superioris, attentâ gravitate delicti, & per spatium unius anni privatus sit officio, voce, & loco. Quòd si delictum publicum fuerit apud Sæculares, disciplinâ conventuali flagelletur, ac per integrum annum in carcere sit, & voce ac loco per triennium careat. Si autem in simile peccatum relabatur, prædicta pœna duplicetur.

2. Quoniam autem de hujusmodi delictis plena probatio rarò fieri valet, præcipimus Prælatis, ut Religioso de prædictis diffamato, nisi famam suam priùs ita purgaverit, ut nullum sinistræ de se opinioni locum reliquisse videatur (quod quidem pro timorata eorum conscientia, atque prudentia judicabunt) honores denegent, & gratias, quæ aliis concedi solent, videlicet officia,

studia,

ſtudia, Ordines, Lecturas,facultatem concionandi, & confeſſiones audiendi, & à Conventu exeundi,&c. Patrumque Provincialium, ac Miniſtrorum conſcientias oneramus, ut ſpecialem curam ſimilium Religioſorum habeant.

§. III.

De voto paupertatis.

I.

AD paupertatis votum ſpectat, nihil tamquam proprium, aut etiam nomine Conventus poſſidere,vel tenere. Quare qui ſecus fecerit, vel aliquid cuſtodiendo intra, vel extra domũ, Prælato celaverit, tamquam graviſſimè delinquens, pœnâ proprietarij, ac alijs ad arbitrium Superiorum puniatur. Poterunt tamen Religioſi uti rebus neceſſarijs ſibi à Religione,medio Superiore, impertitis: quas etiam nullus, quamvis ſit Prælatus, extra Conventum reſervet, ſub eadem proprietarij pœna. Quòd ſi aliquis inventus fuerit habere pecunias ſine licentia, etiam ſi illas habeat ad emendum aliquid ſibi commiſſum, vel ad faciendam aliquam reſtitutionem, vel per modum depoſiti, ſive alio quovis prætextu, pœnâ gravi afficiatur.

2. Quilibet Religioſus poterit in cella habere menſam parvam, & ſcabellum ex pino, ac Imaginem Crucifixi, & B. Virginis Mariæ, in pariete depictam, ſeu in papyro, absque aliqua tamen illumi-

illuminatione. Nec auro, argento, bombice, & ſimilibus aliquis utatur, etiamſi ſit in parva quantitate,& in ornatum Reliquiarum,ſive Imaginum. Dum autem ex rebus ſibi ad uſum conceſſis aliquâ non utatur, eam reponat in officina communi, ad quam pertinet. Et nullus unquam utatur verbis iſtis: *Meum, tuum, &c.*

3. Omnia quæ, & quocumque titulo obvenerint Religioſo, ſive in communi, ſive in particulari, tradantur ſtatim Prælato, ut de illis diſponat, tamquam de bonis propriis Communitatis, & in officina communi reponentur.

4. Pecunia ſemper ſit in arca, quæ tres habeat diſtinctas claves. Nec Superior illam habere, nec expendere, nec licentiam alicui Religioſo dare poterit, ut illam habeat, vel expendat, quin priùs in dictam arcam fuerit intromiſſa: ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus expendatur cum expreſſa Prælati licentia.

5. Nullus Religioſus habeat clavem cellæ, arcæ, capſulæ, vel alterius ſimilis rei, excepto Patre Generali, & ejus Secretario. Patres verò Diffinitores Generales, Provinciales, Redemptores,& Procuratores Generales, ad cuſtodienda ſcripta, & ſuorum officiorum ſigilla, poterunt habere clavem alicujus capſulæ ſeu ſcrinii. Patres quoquè Miniſtri Conventuales clavem habere poterunt capſulæ ſub menſa cellæ, cujus altitudo digitorum quatuor, longitudo verò duorum ſit palmo-

palmorum; ac etiam habeant claves magiſtras pro clauſura. Religioſi item Officiales habebunt claves ſuarum officinarum. Et etiam Architecti, Fabri lignarij, ac cæmentarij habere poterunt clavem alicujus officinæ, vel arcæ, ad cuſtodienda inſtrumenta ſuorum officiorum. Officinæ tamen ſint extra Dormitorium, nec in eis habitent, nec dormiant Officiales, alijve Religioſi. Prædictæ autem claves omnium officinarum ſint duplicatæ, & alteram ex eis habeat Miniſter, qui aliquoties officinas viſitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera prædictorum Officialium, vel ad uſum Religioſorum neceſſaria non fuerint.

6. Diffinitorium Generale in caſu neceſſario concedere poterit alicui Religioſo clavem alicujus arcæ, vel capſulæ; nec non (præviâ informatione PP. Miniſtrorum) Lectoribus, & Prædicatoribus manticas cum ſerulis, in quibus conciones & alia ſcripta cuſtodiant.

7. Patres Miniſtri de trimeſtri in trimeſtrem viſitent manticas Lectorum, & Prædicatorum in ipſorum præſentia, ſub pœna ſuſpenſionis pro tempore ad arbitrium PP. Provincialium. Similiter ſub pœna ſuſpenſionis per quindecim dies, bis ſaltem in anno viſitabunt cellas, ſcripta, habitus, cæteraque alia, quæ Religioſi ad ſuum habuerint uſum, ſuperfluaq; & inutilia auferent, quamvis illa habeant cum Prælati Superioris licentia, ac de neceſſarijs absque mora providebunt fra-

tribus

tribus indigentibus. Ad hanc autem visitationem exequendam, præcepto imposito subditos obligabunt, ut omnia absque aliqua exceptione patefaciant.

8. In Conventibus & Collegijs nostris permittimus in solennioribus festis, & funeribus personarum gravium usum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, nec non Collariorum pro Acolythis; neutiquam verò manicarum in Crucibus processionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rockettorum ornatum, qui apud Hispanos dicitur *faldon*.

§. IV.

De voto non ambiendi.

I.

OMnes nostri Religiosi ad Chorum deputati, tempore suæ professionis, immediate post tria vota essentialia, quartum emittant non prætendendi in nostra Religione officia, vel Prælaturas; videlicet Ministri Generalis, Diffinitoris Generalis, Ministri Provincialis, & Conventualis, Visitatoris, Præsidentis, nec non Socij in Capitulo Generali, & Procuratoris Generalis Curiæ Romanæ, vel Regiæ. Similiter non prætendendi, nec admittendi aliquam Prælationem extra nostram Religionem, juxta formam dispositam à felicis recordat. Paulo Papa V. Si quis autem inventus fuerit prætendisse aliquam Prælationem, seu offi-

cium

cium ex prædictis, incarceretur per mensem, & officio, voce, & loco per triennium privatus sit.

2. Præterea omnes Fratres Laici in sua professione, im̃ediatè post tria vota essentialia, quartum etiam emittant de non transeundo ad statum Clericalem, & Ordines sacros, & de non prætendendo directè, vel indirectè dictum transitum, juxta Breve felicis recordat. Alexandri Papæ VII. Qui verò secus fecerit, ad arbitrium Provincialis graviter mulctetur.

Regulæ Caput II.

Omnes res undecumq; licitè veniant, &c.

CAP. II.

De Redemptione Captivorum.

§. I.

De ratione & cura, quâ separandum & custodiendum est, quod pertinet ad Redemptionem Captivorum.

1.

PRæcipimus strictè omnibus Prælatis nostræ Religionis, ut omni curâ adimpleant obligationem, quam habent separandi pro Redemptione Captivorum, tertiam partem omnium rerum, quæ juxta sanctam Regulam nostram separari debet. Et oneramus conscientias PP. Visitatorum, ut invigilent hujus legis observantiæ.

2. Separatio iſta in quolibet Conventu,& Collegio per Miniſtrum, ſeu Præſidentem , & Conſiliarios fiat, ſtatim ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum , aliarúmve rerum : & ſeparatim conſervetur in propria ſpecie , quod ad Redemptionem pertinuerit , & in libro Redemptionis ſcribatur. Et poſt quamlibet viſitationem dictus Miniſter,ſeu Præſes mittat Redemptori ſuæ Provinciæ declarationem, ab ipſo,& Conſiliarijs ſubſcriptam , omnium rerum , quæ ſecundum hanc Conſtitutionem pertinent ad Redemptionem.

3. Quotieſcumque determinatè pro Redemptione Captivorum recepta fuerit aliqua conſiderabilis , ſeu magni momenti quantitas, cujuſcumque generis ſit , ſimilis fiat declaratio , à præfatis tribus ſubſcripta , & Redemptori quam primùm mittatur. De parvis autem quantitatibus pro Redemptione determinatè receptis , hæc fiet declaratio poſt quamlibet viſitationem , & tunc Redemptori mittetur. Patres verò Redemptores librum habeant , in quo diſtinctè ſcribant omnia, quæ ex prædictis declarationibus conſtiterit ſpectare ad Redemptionem , in omnibus Conventibus , & Collegijs ; unusquiſque videlicet pro ſua Provincia.

4. Nullus Miniſter , ſeu Præſes , etiam cum Conſiliarijs , audeat titulo aliquo , ſive prætextu vendere, emere , vel alienare dictas ſpecies , ſive ex ſeparatis pro tertia parte juxta tenorem Re-

gulæ ,

gulæ, ſive ex datis determinatè ad Redemptionem, ſine licentia ſui Provincialis. Quem tamen tam ipſe, quàm Conſiliarij monere teneantur tempore apto de periculo, quod poteſt eſſe in conſervatione rerum, vel fructuum in propria ſpecie, ut de illis diſponat in majorem Redemptionis utilitatem.

5. Inſuper integra pars tertia ſeparetur pro Redemptione Captivorum, ex mobilibus hæreditatis, & bonorum à Parentibus relictorum. Similiter etiam ſeparabitur, deductis expenſis in cultura, ex fructibus, & proventibus poſſeſſionum provenientibus ex bonis, ſive ratione legitimæ, ſive hæreditatis, ſive donationis acquiſitis. Quando autem Diffinitorium Generale, vel Conventus aliquis, ſeu Collegium ceſſionem fecerit alicujus legitimæ, ad quam jus habet, numquàm cedat partem legitimæ illius ad Redemptionem ſpectantem.

6. Præcipimus omnibus Superioribus, quòd in Conventibus ſive Collegijs, in quibus non fuerit deſignata, & particularis arca pro cuſtodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur & cuſtodiatur in arca trium clavium communi Conventus, vel Collegij, in loco tamen ejus ſeparato.

7. In qualibet Provincia unus ſit Conventus (ſeu Collegium) per Capitulum Generale aſſignatus, in quo erit particularis arca trium clavium,

deserviens dumtaxat pro custodiendis pecuniis pertinentibus ad Redemptionem, quæ & erit communis pro pecuniis totius Provinciæ. Ex dictis autem clavibus altera sit apud Ministrum, altera apud Redemptorem illius Provinciæ, vel ad ejus defectum apud Procuratorem ejusdem Conventus seu Collegii, & altera apud Consiliarium antiquiorem. Quòd si in aliquo alio Conventu, vel Collegio evenerit, quòd sit arca particularis pro custodiendis tantùm pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Minister, Consiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii. Numquam autem præfatæ arcæ aperiantur sine assistentia trium Clavariorum, qui distinctè, ac perspicuè scribant omnia, quæ recipiuntur, & in negotiis Redemptionis expenduntur.

8. Redemptores Captivorum bis quotannis Patri Generali rationem reddant in scriptis omnium ingressuum, expensarum, causarum, litium, &c. pertinentium ad bona Redemptionis.

9. Superior & Consiliarii cujusvis Conventus, & Collegii, ad finem singulorum mensium, conferant, & summam conficiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex separatis pro tertia parte, quàm ex donatis determinatè ad ipsam Redemptionem. Et in libro ejusdem Redemptionis illa scribant, ac propriis nominibus subscribant.

10. Ad hoc ut pecunia Captivorum integra, & in fideli, ac secura custodia perseveret, *Mandamus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub præcepto omnibus Religiosis, tam Prælatis, quam subditis, & unicuiq; in singulari, ne extrahant, nec expendant (quamvis sit ratione mutui, vel comodati, aliovè titulo non spectante ad Redemptionem) aliquid pertinens ad ipsam Redemptionem Captivorum, sine licentia in scriptis Diffinitorij Generalis.* Superior autem qui Constitutioni isti contravenerit, suo officio sit privatus, & quilibet alius Religiosus voce, & loco per triennium.

11. Insuper præcipimus, quod quilibet Prælatus expendens vel in toto, vel in parte res in specie propria vini, tritici, hordei, & similes jam destinatas, & separatas pro Captivis, suspensus sit à suo officio per mensem unum, vel ampliùs, juxta qualitatem culpæ. Et Visitator curet, ut absque mora reintegretur, & restituatur, quod expensum, vel alienatum fuisse constiterit.

12. Patres Provinciales, seu Visitatores in suis visitationibus colligant ex arcis Captivorum, quod pro ipsorum Redemptione invenerint separatum, juxta rationem in libro Conventus, seu Collegij factam, & schedulam extractæ, & receptæ pecuniæ suis nominibus subscriptam relinquant. Quod idem fiat, quando Redemptor, vel alius Religiosus de consensu, & dispositione dicti Redemptoris, vel Diffinitorij extraxerit ex arcis aliquid ad Redemptionem spectans. Qui-

libet autem Visitator librum habeat, in quo scribat totum, quod colligit, & recipit in unoquoq; Conventu, seu Collegio, ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo & subscribant Minister, & Consiliarij, vel Clavarij arcæ Redemptionis, respectivè.

13. Præfati autem Provinciales seu Visitatores prædictas pecunias pro Captivis, ut dictum est, ab ipsis collectas reponant in arca generali suæ Provinciæ, antequam discedant à Conventu, ubi talis est arca, sub pæna suspensionis ab officio per tres menses.

14. Præcipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus æs alienum sine licentia Diffinitorij contrahant, sed observent instructionem ab ipso nostro Diffinitoro illis injunctam, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ per triennium.

15. Patres Provinciales ad Capitulum Generale deferant testimonium subscriptum à Clavarijs arcæ generalis Redemptionis Captivorum, in quo scripta sint omnia illo triennio separata pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegijs suarum Provinciarum, respectivè.

§. II.

De modo petendi eleemosynas pro Captivis.

1.

PRo majori cura, & diligentia colligendi eleemosynas, & omnia ad Captivos spectantia, in qua-

qualibet Provincia ſint duo, vel tres Religioſi Procuratores Redemptionis, ad arbitrium, & diſpoſitionem Patris Provincialis, qui & deſignabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas eleemoſynas. Inſuper præcipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, quod deſignent in civitatibus, & oppidis Syndicos & Collectores ſæculares, cum facultate ſufficienti ad exigenda, recipienda, & cuſtodienda legata teſtamentorum, operum piorum, monſtrencorum (ut vocant) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem. Quæ omnia tempore apto Redemptores ipſi colligent vel per ſe, vel per Religioſos Procuratores. Et quando in proximo ſint pro Redemptione exequenda, poſtulent pro illa eleemoſynas à Principibus Eccleſiaſticis, & ſæcularibus, Capitulis, Communitatibus, aliisq; Perſonis gravibus.

2. Prætereà præcipimus Procuratoribus Redemptionis, imò etiam Generalibus, Conventualibus omnibus noſtri Ordinis, ſint valdè ſoliciti in procurandis eleemoſynis pro Captivis. Et omnes ſimiliter Religioſi, tam Prælati, quàm ſubditi, in diſtrictu ſuarum Domorum diligenter procurent eleemoſynas pro Redemptione. Et Superiores inquirant ab inferioribus, quid in hac re actum, receptumvè ſit.

§. III.

De electione, & qualitate Redemptorum.

1.

DIffinitorium Generale, finito quolibet Capitulo Generali, eligat Redemptores Captivorum. Hi autem erunt vitæ merito, doctrinâ, ac ſapientiâ præditi, & officio Diffinitorum Generalium, ſeu Miniſtrorum Provincialium aliquando potiti, vel ſaltem capaces ut tali munere potiantur. Pro ſingulis Provincijs ſinguli eligantur Redemptores; mutua autem ipſorum ſubordinatio ab eodem Diffinitorio deſignabitur.

2. In qualibet Domo noſtra, in qua fuerint, vel per quam tranſierint Redemptores Captivorum, Conventualitatem habeant, & præcedant omnes non Prælatos, etiam Vicarios; in regimine verò, & adminiſtratione Domus non ſe intromittant. Ad egrediendum tamen è Domo Socium poſtulabunt à Vicario in abſentia Miniſtri, ſine deoſculatione tamen ſcapularij, niſi fortè Præſes fuerit propter abſentiam Miniſtri ultra viginti quatuor horas.

3. Diſtrictè præcipimus Redemptoribus Captivorum, ac alijs eorum Socijs, proficiſcentibus ad Redemptionem, ne comportent aliquas res, non conducentes ad illius effectum, nec ſibi, nec alijs ex infidelium regionibus in reditu ſimilia trahant. Aliàs graviſſimæ & irremiſibili punitioni ad arbitrium Diffinitorij Generalis ſubjacebunt.

4. Re-

4. Redemptores Captivorum, intra tres menses post reditum ab executione Redemptionis, expensarum istius, & aliarum rerum ad munus istud aptiùs in futurum perficiendum, rationem reddant nostro Diffinitorio. Quòd si omiserint, graviter puniantur juxta culpæ qualitatem.

Regulæ Caput III.

Omnes Ecclesiæ istius Ordinis, &c.

CAP. III.

De divisione Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & eorum ædificijs.

§. I.

De nomine Ecclesiarum, Provinciarum, & Domorum differentia.

1.

OMnes nostræ Ecclesiæ intitulentur nomine Sanctissimæ Trinitatis, similiterq; omnes Provinciæ nomine alicujus Mysterij, vel Sancti. Idcircoq; prima titulum habeat Spiritus Sancti, secunda Transfigurationis, tertia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & sic de alijs in futurum.

2. In Ordine nostro quatuor sint differentiæ Conventuum. Prima Novitiorum, & Professorum, ubi à Magistris in cæremonijs, mortificatio-

ne, vitaque ſpirituali inſtruantur. Secunda Collegiorum, ubi jam Profeſſi Philoſophiam, ſacramq; Theologiam edoceantur. Tertia Conventuum, in quibus Religioſi ſpirituali profectui tam proprio, quàm proximorum incumbant. Quarta demum Domorum in deſertis, ubi ſoli Deo vacent.

3. Statuimus, ne fiat nova Conventus fundatio, niſi in eo numerus Religioſorum à Regula noſtra ſtabilitus, commodè cum obſervantia, & ſine diſtractione ſuſtentari queat.

4. Situs Conventus (ſi fieri poſſit) eligatur intra civitatem, vel oppidum, in loco tamen ad Religioſorum quietem opportuno, & in quo permanſurus ſit. Nec in eo aſſiſtant ultra tres, vel quatuor Religioſos, qui de fabrica curent, donec Eccleſia, & habitatio cum ſufficienti clauſura conſtructa ſit.

5. Pro nova Conventus, ſeu Collegij fundatione Miniſter eligi non poſſit, quin tredecim ſint Fratres, quos Regula expoſcit. Interim tamen gubernetur per Præſidentem à Patre Generali, ſeu Provinciali nominatum.

§. II.

De conſtructione & fabrica Conventuum.

1.

STatuimus, ne alicujus Conventus, ſeu Collegij fabrica incipiatur, quin præcedat illius deſcriptio, ſeu exemplar delineatum ab Architecto

aliquo

aliquo noſtri Ordinis,& examinatum à Patre Generali,qui reformabit exceſſus,ſi qui contra Conſtitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem à Patre Generali examinato, nihil ſine ipſius licentia contra illud fiat, ſive per additionem, ſive per diminutionem. Qui verò in toto, vel in parte huic Conſtitutioni contravenerit, vel contravenire permiſerit, ſuſpenſus ſit ab officio ſuo, juxta gravitatem culpæ.

2. Eccleſiæ latitudo ſit ſaltem viginti quatuor pedum, & ad ſummum viginti ſeptem; cui latitudini correſpondeat longitudo, & altitudo, juxta regulas Architecturæ. Pinnaculum item,ſive extremitas Cappellæ majoris humilis ſit. Nec extra Eccleſiam opera affabrè elaborata, & curioſis cruſtis ornata fiant: in Sacrario verò aliquam permittimus faſciam, ut vocant.

3. De pariete ad parietem Clauſtri in longitudinem ſit ſaltem ſpatium quinquaginta & quinque pedum, non tamen ultra ſexaginta. Tranſitus autem pro latitudine novem, vel decem pedes capiet.

4. Cellæ habeant undecim pedes in quadrato, illarum feneſtræ ad ſummum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis, pedes duos, & quinque digitos. Tranſitus autem Dormitorij ſex pedes latitudinis ne excedat. Cellæ verò Infirmariæ poterunt habere ſexdecim pedes in quadro.

5. Offi-

5. Officinæ, quæ sunt in terra, duodecim tantùm pedes altitudinis habeant, ita ut parietes Conventus à pavimento Claustri usque ad tectum non excedant altitudinem viginti & sex pedum; nisi id exigat angustia situs, vel ne Religiosi deforis videantur. Solaria autem, & prospectus plani sint operis, & parvis expensis fabricentur.

6. Observatâ suprà scriptâ ædificiorum proportione, interiores officinæ, & mansiones disponantur juxta arbitrium prudentis Architecti. In prædictis autem mensuris per pedem intelligimus tertiam partem ulnæ Castellanæ. Præcipimusque dictas mensuras immutari non posse, nisi per Capitulum Generale.

7. In civitatibus, magnisque oppidis Ecclesiæ, & Claustra pertingant, non excedant summam longitudinem, & latitudinem ex supradictis; in minoribus verò oppidis attingant minorem mensuram designatam, non tamen sint infra illam. Idemque volumus, proportione servatâ, de curiositate Ecclesiarum, quæ semper juxta Regulam nostram debent esse plani operis. Major autem cellarum, & officinarum numerus in unoquoque Conventu disponatur juxta majorem, vel minorem Religiosorum numerum, qui ibidem sustentari valent.

Regulæ

Regulæ Caput IV.

Fratres debent esse in una cohabitatione, &c.

CAP. IV.

De numero Religiosorum, qui debet esse in quolibet Conventu.

IN nostris Conventibus, & Collegijs sit competens numerus Fratrum, juxta prudentem P. Provincialis dispositionem, numquàm tamen sint infra tredecim, sicut præcipit Regula; præterquàm in aliqua nova fundatione, ut suprà dictum est.

Regulæ Caput V.

Omnibus Fratribus suis, sicut sibimet, &c.

CAP. V.

De cura, quam Prælati tenentur habere erga subditos suos.

IN omnibus nostris Conventibus, & Collegijs sint officinæ communes, ex quibus omnia necessaria tam de victu, quàm de vestitu, tam pro salute, quàm pro infirmitate, æqualiter ministrentur Religiosis omnibus, tam Prælatis, quàm subditis, sub pœna suspensionis ab officio Superiori erga hoc negligenti. Curet tamen, quòd res, quæ Religiosis conceduntur ad usum, sint, prout decet Discalceatos.

Regulæ Caput VI.

Veſtimenta ſint lanea, & alba, &c.

CAP. VI.

De veſtitu noſtrorum Religioſorum.

1.

EXterior veſtis, ſeu habitus Fratrum noſtrorum ſit ex ſago albo, nec per tres digitos ad terram perveniat, nec latitudo infima in circuitu tres ulnas excedat, ejuſque manicæ ſtrictæ ſint, & verſus manum unius palmi latitudinem non excedentes. Interior veſtis etiam erit ex ſago albo, brevior tamen exteriori tribus digitis. Scapularium ſimiliter ſit ex ſago albo, latum ad palmum, & dimidium palmi; altum verò à terra per palmum, & duos digitos. Capitium interius ſit etiam ex eodem ſago albo, & ſtrictum, nec illius acuta extremitas ad cinctorium per quatuor digitos accedat.

2. Cappa ſit ex rudi ſago, fuſci coloris, ſtricta, ſine plicaturis, alta à terra per dimidiam ulnam, & quatuor digitos. Capitium exterius ſit etiam fuſci coloris, & æquale interiori. Menſuræ autem præfatæ accipiendæ ſunt de ulna Caſtellana.

3. Corrigiæ ſint nigræ, & absq; aliqua curioſitate, amplæ ad tres digitos, & tribus longiores ſcapulario. Sandalia ſint ex cannabe, ſeu ſparto, unius ſoleæ, & ex omni parte aperta. Zocholi ex ligno, & cum corrigijs anguſtis.

4. Tu-

4. Tunicæ immediatæ corpori, ſint ex ſtamenia alba, & rudi. Femoralia verò ex lino rudi, & communi. Nulluſque Religioſus tam illas, quam iſta mundanda tradat externæ Perſonæ privatæ, & diſtinctæ ab ea, quæ ſimilia veſtimenta Communitatis totius abſtergit.

5. Linteola pro emungendis naribus ſint ex lana. Et galeri pro itineribus faciendis, nigri, vel fuſci coloris.

6. Novitij eiſdem veſtibus utantur, excepto quòd quatuor extremitates ſcapularij erunt circumciſæ, vel retortæ.

7. Quicumque contra ſtatuta in hoc capitulo, vel in toto, vel in parte fecerit, puniatur pœnâ gravi per unum, aut plures dies, juxta qualitatem culpæ.

Regulæ Caput VII.

Jaceant in laneis, &c.

CAP. VII.

De lectulis pro cubitu Fratrum noſtrorum.

1.

Lectulus ſit ex tabulis, ejus latitudo trium palmorum cum dimidio, altitudo verò tertiæ partis ulnæ Caſtellanæ, cum duobus tantùm ſtragulis, ſive lodicibus laneis, & cervicali uno etiam ex lana.

2. Ne

2. Ne autem Religiosum aliquem sine Habitu mori contingat, præcipimus, quòd omnes dormiant cum scapulario parvo laneo: quod quidem infirmi in lecto cubantes, numquàm dimittant.

Regulæ Caput VIII.

In cappis, & scapularijs Fratrum, &c.

CAP. VIII.

De Cruce portanda in cappa, & scapulario.

CRux rubei, & cærulei coloris, quam juxta Regulam portare debent Religiosi nostri in cappa, & scapulario, sit absque curiosa sutura, longitudinis unius palmi, latitudinis unius pollicis.

Regulæ Caput IX.

In rasura Ordinem sancti Victoris sequantur Clerici, &c.

CAP. IX.

De rasura nostrorum Religiosorum.

1.

FRatres deputati ad Chorum tonsuras clericales amplas habeant, ita ut circulus capillorum trium digitorum latitudinem non excedat, nec ad aures pertingat. Ad uniformitatem autem servandam, in qualibet Domo sit mensura, quâ in die rasuræ dicta circuli latitudo mensuretur.

2. Laici

2. Laici barbas crefcere modeftè permittant, ad præfcriptum Regulæ. Nec illis unquàm clericalis corona concedatur.

Regulæ Caput X.

Afinos, five Mulos liceat eis afcendere, &c.

CAP. X.

De his quæ Fratres debent obfervare, quãdo iter faciunt, & de modo petendi eleemofynas.

§. I.

De itinerantibus.

I.

MUli five Mulæ, quas Fratres noftros afcendere Regula permittit, mediocris fint ftaturæ. Exhortamurque Religiofos, curent obfervare laudabilem Ordinis confuetudinem, Afinos afcendendi.

2. Quando Religiofi iter faciunt in Mulis propriis Religionis, non utantur ephippiis, five fellis, fed clitellis; non fræno cum habenis corrigiatis, fed ex cannabe; nec ftapedibus ferreis, fed ligneis. Qui fecus fecerit, fubjaceat pœnæ ad arbitrium Superioris.

3. Nullus iter faciat absque licentia in fcriptis Superioris, cui competit illam concedere: in qua ifte defignabit tempus pro itinere, ftatione, &

reverſione; & Superior, ac Conſiliarij Conventus, à quo egreditur, dictam facultatem ſubſcribent, notando diem, menſem, & annum per verba, non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit, à Superiori Conventus puniatur, attentâ morâ.

4. Itinerans, ad locum dumtaxat & oppidum in licentia deſignatum, & viâ rectâ pergat. Regiam Curiam nullus ingrediatur, niſi tamquàm Conventualis, nec illius ambitum per ſpatium unius leucæ, absque Patris Generalis facultate, ſub pœna privationis vocis, & loci per unum annum.

5. In locis, in quibus ſunt Conventus noſtri, nullus Religioſus iter faciens, ſive pergat, ſive veniat, ſæcularium Domus ingrediatur absq; licentia Prælati, ſub pœna gravis culpæ per tres dies.

6. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religioſus pervenerit, licentiam patentem faciat; alioquin Superior illam poſtulet absque exceptione alicujus Perſonæ. Quæ licentia, ſi Frater pro Conventuali venerit, cuſtodiatur in arca trium clavium Conventus, ſubſcripta à Miniſtro & Conſiliarijs poſt annotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit. Qui verò literas patentes non oſtenderit, ipſo facto careat voce, & loco.

7. Nullus Religioſus egrediatur ab Hiſpania ſine licentia in ſcriptis Diffinitorij Generalis, ſub pœna apoſtaſiæ, & privationis officij, vocis, & loci in perpetuum. Quòd ſi Laicus fuerit, portet

tet Habitum fusci coloris per triennium. Et eâdem pœnâ afficiantur petentes Romam absque licentia requisita, secundùm Decreta *felic. record. Clementis Papæ VIII.* Prælatus verò, qui sine prædictis requisitis & facultatibus miserit aliquem Religiosum extra Hispaniam, suspensus sit à suo officio per tres menses.

8. Pater Generalis mittere poterit quemlibet Religiosum, quocumque expedire viderit, excepto casu posito in Constitutione imediata. Provincialis per suam Provinciam, & per illius ambitum ad triginta solùm leucas. Ministri Conventuales per spatium leucarum duodecim à suis Conventibus, non ultrà.

9. Provincialis Provinciæ, ubi est Curia Regia, ad istius Conventum poterit sibi subditos mutare: ad negotia verò, seu lites non mittat sine consilio Patris Generalis.

10. Attento spiritu paupertatis, & clausuræ Religionis nostræ, statuimus, ut sine gravi, & urgenti necessitate non detur Religiosis facultas itinerandi, nec mutandi Conventualitatem, neque ad hoc ut sint extra Conventus à Paschate usq; ad Festum Sanctissimæ Trinitatis, eo anno quo celebratur Capitulum Generale; nisi occurrat negotium speciale Ordinis, quod differri non valeat.

11. Ad patriam suam nullus pergat absq; Provincialis licentia, nec sine socio absq; Patris Generalis concessione, vel nisi in oppido illo sit

Cœnobium noſtrum. Prælatus autem, qui ſecùs quemquam miſerit, pœnæ ſuſpenſionis ab officio per menſem unum ſubjaceat.

12. Iter facientibus permittimus uſum caligarum, ſeu tibialium ex ſago albo, vel ſimili materia absque aliqua curioſitate, & in urgenti neceſſitate uſum pedulium ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri neceſſaria eis præſtent. Itinerantes autem tenues & moderatos ſumptus faciant, & in omnibus ſeipſos exemplum virtutum præbeant. Quòd ſi exceſſus commiſerint, à Prælato vicinioris Conventus mulctentur juxtà gravitatem culpæ.

§. II.

De modo poſtulandi eleemoſynas.

1.

RElligioſi noſtri per areas non poſtulent, nec quærant eleemoſynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas à Conventibus ſe extendant, absque Patris Generalis, ſeu Provincialis licentia. Nec item Frater aliquis cujuslibet Conventus, vel Collegij quærat, ſive poſtulet eleemoſynam aliquam (cujuſcumque rationis hæc ſit) in oppido, villa, ſive diſtrictu, vel termino deſignato à Provinciali pro altero Conventu, ſeu Collegio, etiam intra prædictum ſpatium duodecim leucarum. Quòd ſi nihilominus ita quærens aliquam receperit eleemoſynam, Provincialis eam con-

conferri faciat Domui illi, in cujus districtu quæsita fuit, & prætereà tam subditum, quàm Superiorem in toto, vel in parte contravenientes contentis in ista Constitutione, arbitratu suo puniat, juxta qualitatem culpæ ipsorum. Limitatio autem præfata duodecim leucarum non comprehendit Procuratores Redemptionis. Exhortamurque Prælatos, ut ad postulandam ostiatim eleemosynam non alios mittant, quàm Fratres Laicos, & semper cum socijs.

2. Nullus Religiosus postulet, aut recipiat eleemosynam aliquam pro suis Parentibus, cognatis, aut alijs Personis extra Religionem absque Patris Generalis licentia, sub pœna reclusionis juxta gravitatem culpæ. Si autem aliquis Parentes pauperes & egenos habeat, moneat Provincialem, qui cognitâ necessitate, sine interventu dicti Religiosi, ac consideratis circumstantijs, opem feret juxta possibilitatem, & paupertatem Ordinis.

Regulæ Caput XI.

In Regularibus Horis morem sanctæ Romanæ Ecclesiæ observent.

CAP. XI.

De Officio Divino, Missâ, & Communione Fratrum, & de his qui sacris initiandi sunt.

§. I.

De diligentia & ſedulitate, quâ convenire debent Religioſi ad recitandum, & concinendum Officium Divinum.

1.

OMnes Religioſi, audito primo ſigno ad Chorum, expediantur, & ſe præparent, conſiderantes ſe pergere ad Angelorum officium exercendum; & antequam ſecundum cymbali ſignum finiatur, ſint in Choro, ſub pœna culpæ levis, vel gravis ſi de more habuerint.

2. Matutinum inviolabiliter dicatur mediâ nocte, niſi urgens obſtet neceſſitas. At verò Matutinum feriæ quintæ in Cœna Domini, Paraſceves, & Sabbati Sancti, nec non Feſti Corporis Chriſti, & per totam ejus octavam, dicatur horâ quintâ poſt meridiem. Matutinum autem primæ diei Paſchæ, & per ejus octavam uſque ad Sabbatum in Albis, dicatur ad auroram, ſive circa horam quartam diei. Omnes autem aliæ Horæ canonicæ recitentur tempore conſtituto in Cæremoniali Ordinis.

3. Integrum Matutinum cum Laudibus cantetur in die Nativitatis Domini, in primo die Paſchæ, & primo Pentecoſtes, in Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, & Sanctiſſimi Sacramenti, ac feriâ quintâ, ſextâ, & Sabbato majoris Hebdomadæ, nec non in Feſto primi noſtri Patriarchæ & Fundato-

datoris ſancti Joannis de Mata. In Feſtis verò primæ, & ſecundæ claſſis quæ ad colendum pronuntiantur, nec non in Feſtis Domini noſtri Jesu Chriſti, & Sanctiſſimæ ejus Genitricis, ac in die octava Sanctiſſimæ Trinitatis, & Corporis Chriſti, & (ſi iſtud venerationi patenter expoſitum fuerit) per totam ejus octavam, & in die noſtri quoque Patriarchæ & Fundatoris ſancti Felicis de Valois, & in feſto ſecundo ſanctæ Agnetis noſtri Ordinis Patronæ, in Matutino canatur Invitatorium cum Hymno ſequenti, & Hymnus quoque *Te Deum laudamus*, & in Laudibus à Capitulo uſque ad ℣. *Benedicamus Domino*, & ejus ℟. *Deo gratias*, incluſivè. In die verò Epiphaniæ (cum non ſit Invitatorium) in tertio Nocturno cantabitur Pſalmus, *Venite, exultemus*, cum ſua Antiphona. In reliquis verò duplicibus, & ſemiduplicibus, ſolus Hymnus *Te Deum laudamus*.

4. In cantando integro Matutino cum Laudibus expendantur ſaltem duæ horæ. Hora verò cum dimidia, quando ſolùm canitur Invitatorium, Hymnus, & *Te Deum laudamus*, & in Laudibus à Capitulo, & quando Officium eſt de Dominica, & quando licet ſit aliud, cum eo tamen recitatur Officium parvum B. Virginis Mariæ, vel Defunctorum. In reliquis verò Matutinis, & Laudibus hora una cum quadrante.

5. Prima canatur tantùm in Vigilia Nativitatis Domini. Tertia in Feſtis feriatis primæ claſſis

(excepto die Aſcenſionis, in quo cantabitur Nona) item in Feſtis ſecundæ claſſis (quamvis non feriatis) Domini noſtri Jesu Chriſti, & ejus Sanctiſſimæ Matris, nec non in Feſtis Sanctorum Patriarcharum noſtrorum Joannis, & Felicis, & ſanctæ Agnetis ſecundò. In cantanda autem quâlibet minori Horâ canonicâ conſumatur dimidia hora, quartum verò horæ iſtius in illa recitanda, & aliquid amplius quando conjungitur cum officio parvo B. Mariæ Virginis.

6. Miſſa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus cantatur Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in Feſtivitatibus noſtri Ordinis, & B. Virginis Mariæ, atq; in feria quarta Cinerum, feria quinta in Cœna Domini, feria ſexta in Paraſceve, Sabbato Sancto, Vigilia Pentecoſtes, & in die Commemorationis Defunctorum, nec non quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre, in Conventu illo ubi Corpus, vel inſignis Reliquia aſſervatur. Inſuper in die una infra octavam Omnium Sanctorum cantabitur Vigilia, Miſſa, & ſolemne Reſponſum pro Captivis Defunctis. In cantanda autem quâlibet Miſsâ tres partes horæ conſumantur, in recitanda verò dimidia hora. Quòd ſi quis celerior fuerit, à Superiore puniatur pœnâ culpæ mediæ, imò & gravis ſi de more habuerit.

7. Primæ, & ſecundæ Veſpere canantur in Feſtivitatibus primæ & ſecundæ claſſis, quæ ad colen-

lendum pronuntiantur, ac in omnibus Christi Domini, & illius Sanctissimæ Parentis, licèt non feriatis, atque etiam in diebus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, & sanctæ Agnetis secundo. Vesperæ autem secundæ Sanctorum Omnium dicantur sine cantu, & eis finitis, canantur Vesperæ Defunctorum: si tamen Festum Omnium Sanctorum celebretur in Sabbato, eorum secundæ Vesperæ tunc cantentur, & in die Dominica sequenti Vesperæ Defunctorum. In reliquis verò Festivitatibus Ordinis primæ tantùm Vesperæ canentur. In omnibus autem Vesperis cantandis tres quadrantes horæ consumantur, in recitandis verò ferè dimidia hora. Superior qui supradicta celerius cantari, vel recitari permiserit, severè puniatur.

8. Prædicta quæ in Festivitatibus cani debent, non concinantur, quando dictæ Festivitates transferantur, sed tantùm quando in proprijs diebus ab Ecclesia designatis celebrentur: non tamen propterea omittenda, sed cantanda est Missa in quocumque die feriato, quamvis de Festo illius diei Officium non fiat. Nec cantanda sunt supradicta, quando in Choro non sint saltem sex Religiosi, qui canere possint: Missa verò, & alia quæ ratione dotationis, & eleemosynæ essent canenda, cum paucioribus, & etiam si sint solemnitates translatæ, cani debent.

9. Totum quod in Officio divino, & Missa

cantatur, ſit in tono plano, æquali, gravi, & devoto, absque modulatione, & harmonia, ſub pœna culpæ gravis contravenienti, & ſuſpenſionis ab officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur, cum devotione dicantur, & pauſatione competenti pro inſumendo ſpatio temporis deſignato.

10. Officium parvum B. Virginis Mariæ in omnibus Conventibus recitetur, diebus in Breviario aſſignatis; & quamvis non tantâ pauſatione, quantà majus, non tamen minori devotione.

11. Fratres Laici aſſiſtant Officijs Divinis, juxta prudentem Superioris diſpoſitionem, attento uniuscujuſque labore, & occupatione. Et loco Officij Divini ſinguli recitent quinquagies Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, nempè pro Matutino quindecies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque alia Hora etiam quinquies.

12. Religioſus qui Matutino abſuerit ſine licentia, veſcatur in terra ſine capitio, id quod cæteris miniſtratur, præter piſcem, vel quod ejus loco præſtatur: ſi verò alteri cuicumque Horæ canonicæ non aſtiterit, arbitrio Superioris puniatur.

13. Tempore Divinorum Officiorum nullus ſine urgenti neceſſitate, Præſidenti exprimendâ, & cum illius licentia, à Choro exeat, niſi ad rem ipſo Choro, & Officio pertinentem. Eademque

cauſa

causa, & licentia præcedat, quotiescumque aliquis Religiosus à quolibet actu communi egressurus fuerit.

§. II.

De Missa, & Communione Religiosorum.

I.

OMnes nostri Sacerdotes singulis diebus sacra faciant, exceptis feriâ quintâ, sextâ, & Sabbato majoris Hebdomadæ, & quando urgenti causâ impediti fuerint: in hoc tamen casu cum licentia omittent Superioris. Qui autem absque istis circumstantiis r:m sacram facere omiserit, pane tantùm & aquâ die unâ vescatur.

2. Sacrificium Missæ peragere debent in propriis Conventibus, nisi Superior urgenti causâ, & raró licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Ecclesiam sacrificet.

3. Feriâ quintâ in Cœna Domini omnes Religiosi recipiant sacrosanctam Eucharistiam de manu sui Prælati. Qui Sacerdotes non sunt, cœlesti se pane reficiant omnibus Dominicis diebus, & feriis quintis totius anni: potest tamen functio ista anteponi, vel postponi propter aliquod solemne Festum. Præcipimus insuper præfatis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quòd quotidiè Missæ sacrificio intersint, sub pœna jejunii in pane tantùm & aquâ.

4. Magistri Novitiorum, & recenter Profes-

sorum

ſorum in diebus feriatis ſacra faciant in Eccleſia: in aliჳs verò diebus in Oratorio ſuo celebrare poterunt.

5. Societates, Congregationes, & Confraternitates ſæcularium absque Diffinitoriჳ licentia ne admittantur in noſtris Conventibus, & Collegiჳs. Qui ſecus fecerit, ad arbitrium dicti Diffinitoriჳ puniatur.

§. III.

De eleemoſyna Miſſarum.

1.

NUllus Religioſus recipiat eleemoſynam Miſſarum niſi tantùm pro ſuo Conventu. Quòd ſi itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo ſit Conventu, in quem tendit Conventualis futurus.

2. Pro una Miſſa, etſi cantata, unicum dumtaxat ſtipendium accipiatur, ſub pœna ſuſpenſionis ab officio per tres menſes Prælato contravenienti.

3. In noſtris Conventibus & Collegiჳs non recipiantur eleemoſynæ pro Cappellaniჳs, & Miſſis perpetuis ſine Patris Generalis licentia in ſcriptis; nec pro Patronatu Conventus, Eccleſiæ, vel Cappellæ majoris, vel minoris, vel pro oratione, diſciplina, aliove Communitatis exercitio, absque Diffinitoriჳ licentia in ſcriptis: quam concedet, conſulto Provinciali illius Provinciæ,

ciæ, cujus eſt Conventus, vel Collegium, cui conceditur.

4. Eleemoſynæ receptæ pro Miſſis perpetuis, Memorijs, Cappellanijs, Patronatibus dictis, & ſepulturis perpetuis, nullatenùs in totum, vel in partem (etiam conſentiente Conventu) expendantur, ſed ad cenſum, annuoſque redditus imponantur. Ex licentia tamen Diffinitorij Generalis (omnibus conſentientibus ſuffragijs) dictæ eleemoſynæ jam inveſtitæ, converti poterunt in redditus indemniores & utiliores Conventui, numquàm tamen pro eis ſubrogari bona aliàs anteà Monaſterio adquiſita. Ad hoc autem ut ſedulò cuſtodiatur pecunia impertita pro Miſſis, & reliquis in hac Conſtitutione enumeratis, *Præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub præcepto, omnibus Religioſis, tam Prælatis, quam ſubditis, & cuilibet in particulari, quòd dum dicta pecunia non inveſtitur, nihil ex ea expendant, etiam titulo mutui, aliove quocumque.* Superior autem contraveniens, privatus ſit officio ſuo; alius verò quicumque Frater voce, & loco per triennium.

5. Pecuniæ receptæ pro ſupradictis rebus, dum non inveſtiuntur, ſeu in annuos redditus conferuntur, in propria conſerventur ſpecie: ſi incrementum habuerint, cedat in favorem Memoriæ; ſi verò decrementum (abſque culpa tamen Conventus, vel Collegij) cedat contra Memoriam.

6. Ut conſtet de Memorijs, & Miſſis perpetuis,

tuis, quæ ſunt in quolibet Conventu, & Collegio, juſtèque adimpleantur, prætérquam quòd annotatæ erunt in libro magno, cui titulus *Protocolo*, ſcribantur in tabula publico in loco.

§. IV.

De ijs qui ordinandi ſunt.

1.

FRatres noſtri ſacris initiandi, examinentur priùs de ſufficientia ſua à Miniſtro Conventus, & alijs duobus Religioſis à Provinciali deſignatis, & poſteà de vita & moribus per ſecreta ſuffragia Capituli Conventualis approbentur. Nec Prælati Superiores ſuas literas concedant, donec illis conſtet de ſufficientia, vita, moribus, & ætate. Nullus Diaconatus, aut Subdiaconatus gradum recipiat, quin duos integros annos profeſſionis habeat, nec Presbyteratus ante elapſum integrum triennium â profeſſione.

2. In Diœceſi propria, ubi eſt Conventus, recipiant Ordines Religioſi noſtri: quòd ſi ibi non conferantur, poterunt aliam adire Diœceſim, non diſtantem tamen à Monaſterio ultra viginti quatuor leucas. Qui ſecus fecerit, vel permiſerit, pœnâ gravi per tres dies puniatur.

3. Sacerdos primam Miſſam non celebret, quin priùs Prælato conſtet, tum de Ordine recepto, per literas teſtimoniales ei patefactas; tum etiam de ſufficienti novi Sacerdotis ſcientia ſacra-

crarum cæremoniarum, ad judicium ipsius Prælati, & aliorum duorum Religiosorum ab eodem designatorum; & quin ulteriùs per decem dies in exercitijs spiritualibus se præparaverit dictus novus Sacerdos. Qui neutiquàm primum Sacrum extra proprium Cœnobium faciat, sub pœna gravis culpæ per tres dies.

Regulæ Caput XII.

Omnibus secundis ferijs, &c.

CAP. XII.

De suffragijs faciendis pro Defunctis.

§. I.

De suffragijs Defunctorum in communi.

1.

OMnibus secundis ferijs, ad præscriptum Regulæ nostræ, dicatur Missa Defunctorum, in Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea stipendium recipiatur. Missâ autem finitâ, fiat per Claustrum Processio, prout in Manuali: ubi verò Claustrum non fuerit, Absolutio canatur in Choro.

2. In omnibus Conventibus, temporibus à nostro Manuali designatis, quatuor fiant Anniversaria pro Defunctis Religiosis, Captivis, Benefactoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus, Amicis, pro sepultis in nostris Cœnobijs, ac deniquè

niquè pro omnibus fidelibus Defunctis. In quolibet Añiverſario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur ſolemniter Miſſa de *Requiem*, fiatque Proceſſio per Clauſtrum; & ubi hoc non fuerit, cantetur Abſolutio in Eccleſia. Idemque prorſus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§. II.

De ſuffragijs pro noſtris Religioſis Defunctis, & pro alijs.

1.

QUando aliquis Religioſus è vita deceſſerit, devotè, ac ſolemniter ſepeliatur, ſervato officio ſepulturæ in noſtro Manuali aſſignato. Et Superior Conventus, ſeu Collegij, in quo Frater obijt, ſcribat Patri Generali, Provincialibus, Miniſtris totius Ordinis, ac Chroniſtæ Generali, referens Domum in qua mortuus fuit, tempus, & cauſam mortis, nomen, patriam, ætatem, profeſſionis tempus, exercitia, ſeu officia, quæ Defunctus habuerit, & virtutes in quibus ſpecialiter reſplenduerit. Provinciales item omnibus Conventibus, & Collegijs ſuæ Provinciæ idem renuntient, ut juſta ſine mora perſolvant, & Miniſtri de receptione iſtarum literarum Provinciales ſuos moneant. Et in Archivo noſtri Matritenſis Conventus una ex dictis literis cujuslibet Defuncti ſervetur., ut ſi fortè dignus ſit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

2. In

2. In Conventu, seu Collegio, in quo obijt Religiosus, præter Vigiliam, quæ cantatur in Officio sepulturæ, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Missæ de *Requiem*, cum suis Responsorijs in Ecclesia, canantur, & prætereà novem sine cantu dicantur. Cùm illæ tres cantantur, in medio Cappellæ majoris sit tumulus, altitudinis palmorum quinque, panno nigro coopertus, & supra ipsum Habitus Ordinis.

3. Singuli Sacerdotes Conventus, seu Collegij, pro Religioso ibidem Defuncto, tres Missas privatas celebrent, & post quamlibet recitent Responsorium in tumulo. Singuli quoque Fratres ad Chorum deputati, tria integra Defunctorum Officia, & Laici tria integra Rosaria recitent; & in ipsa die mortis, vel sequenti, Eucharistiam sacram recipiant pro Defuncti anima, ac insuper pro illa duas alias offerant Communiones.

4. Quilibet Conventus, & Collegium totius Ordinis, pro anima cujuslibet Religiosi Defuncti, integrum Officium Defunctorum recitet, & Missam unam cantet, ac Responsorium circa tumulum, ut dictum est. Prætereà singuli Sacerdotes duas Missas privatas dicant, cum Responsorijs; Fratres ad Chorum deputati duo integra Officia Defunctorum, & Laici duo integra Rosaria. Et in die quo notitia mortis pervenerit, vel in sequenti, omnes prædicti Fratres simul sacram Comunionem pro Defuncti anima recipiant, aliamq; pro illa offerãt.

5. Si vitâ functus fuerit Pater Generalis, duplicentur in toto Ordine Missarum sacrificia, Officia Choristarum, & Rosaria Laicorum. Si Provincialis, in sua Provincia. Si Minister, in suo Conventu, seu Collegio. Si verò Diffinitor fuerit, vel qui anteà munus Ministri Generalis expleverat, omnes Sacerdotes Missam unam, deputati ad Chorum Officium unum, & Laici unum Rosarium recitent supra id, quod pro particulari Religioso tenentur. Si verò Defunctus fuerit Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis, quilibet Conventus, & Collegium in communi recitet unum integrumDefunctorum Officium, & unam Missam de *Requiem* cantet, ultra prædicta. Quòd si Defunctus aliquando Diffinitor Generalis, vel Provincialis fuerat, quilibet Sacerdos suæ Provinciæ unam dicat Missam privatam pro anima illius, & Fratres tam ad Chorum deputati, quam Laici unam Communionem sacram pro ipsa offerant, ultra præfata pro particularibus. Ad quod teneantur Sacerdotes, & Fratres illius Provinciæ, pro qua Defunctus officium illud ultimò exercuit.

6. Si Defunctus fuerit Novitius, recitetur pro eo integrum Defunctorum Officium, & cantetur una Missa in Conventu, in quo obijt, & quilibet illius Sacerdos unam Missam privatam, Choristæ unum integrum Officium, & Laici unum Rosarium integrum pro ejus anima recitent.

7. Ad

7. Ad hoc ut de iſtarum Conſtitutionum adimplemento conſtet, ſit ante Chorum tabula, in qua ſcribantur Religioſi, qui deceſſerunt, & decedunt in quolibet triennio, & notetur in ea dies, in quo juſta illis ſoluta ſunt.

8. Religioſi noſtri ſemper ſepeliantur in Clauſtro, vel alio in loco illis dumtaxat deputato, ac ſegregato à ſæcularium ſepulturis. Et ſcribantur, & ſignentur Fratrum prædictorum ſepulturæ, maximè illorum, qui ſanctitatis famâ deceſſerunt.

9. Inſuper ſtatuimus, quòd in omnibus Conventibus, & Collegijs noſtris, cùm notitia ſit de obitu ſummi Pontificis, & Domini Cardinalis Protectoris Ordinis noſtri, ac Regis noſtri, & Reginæ, ſolemnes fiant Exequiæ pro illis.

10. Prætereà dum fuerit notitia de morte Parentum, vel Fratrum alicujus Religioſi, in eo Conventu, vel Collegio, ubi iſte Conventualis fuerit, una Miſſa dicatur pro Defuncto. Idemque fiat pro habente Epiſtolam noſtram Confraternitatis, in eo Conventu, vel Collegio, cujus Religioſos frequentiùs hoſpitio excipiebat.

Regulæ Caput XIII.

Singulis diebus, ſi fieri poſſit, &c.

CAP. XIII.

De Oratione mentali, lectione, examine conſcientiæ, communi flagellatione, & exercitijs ſpiritualibus.

1.

SIngulis diebus in quâlibet Domo communis fiat ad DEUM mentalis Oratio per duas horas: una diluculo, in Conventibus quidem à die prima Martij usque ad ultimam Septembris, ab hora quinta usque ad horam sextam; & à die prima Octobris usque ad ultimam Februarij, ab hora sexta usque ad septimam. Altera verò tempore vespertino, semper à quinta usque ad sextam horam. Insuper post finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariæ, quæ post illud immediatè recitatur, reliquum temporis usque ad secundam noctis horam, in Oratione impendatur. Quòd si quis absque licentia ab Oratione mentali absuerit, comedat in terra sine capitio idem, quod cæteri, excepto pisce, vel quod ejus vice ministratur.

2. Ne autem fervor spiritus tepescat, imò exercitium Orationis augeatur, præcipimus, nostros Religiosos singulis diebus, saltem per dimidiam horam, librorum spiritualium incumbere lectioni.

3. Omnes in communi bis in die, nempè immediatè ante prandium, & post Antiphonam *Benedicta*, conscientiæ faciant examen, per spatium ferè octavæ partis horæ. Qui autem Communitati tunc adesse nequiverit, ubicumque fuerit, eâdem horâ faciat examen.

4. Omnibus ferijs secundis, quartis, & sextis totius anni, post Completorium, vel post examen

Noctur-

Nocturnum, communis fiat flagellatio, & tamdiu duret, quamdiu cantetur Psalmus *Miserere*, cum Antiphona, Versibus, & Orationibus in nostro Cæremoniali assignatis. Excipiuntur Vigilia, & dies Nativitatis Domini, cum tribus immediatè sequentibus; dies etiam vespertinus, & dies ipse Circumcisionis; nec non Vigilia, & ipsa dies Epiphaniæ; dies vespertini, & dies ipsi Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis; ac denique feria secunda Paschæ, feriaque secunda Pentecostes. Si autem in supradictis ferijs venerit solemne Festum, poterit in antecedenti, vel sequenti die, vel in ipso Festo post Matutinum fieri flagellatio. Quæ quidem fiat in omnibus ferijs majoris Hebdomadæ, ita ut feriâ quartâ, quintâ, & sextâ Psalmus *Miserere* ter cantetur in qualibet disciplina, cum ℣. *Christus factus est, &c.* & Oratione *Respice*, ut in Officio illorum dierum, fiatque post Matutinum.

5. Omnes Religiosi, tam subditi, quàm Prælati, singulis annis faciant, per decem dies, exercitia spiritualia, in cellis suis, vel in aliquo loco separato ad id destinato. Quo tempore cum Communitate solùm intersint Matutino, Primæ, Completorio, Orationi mentali, examini conscientiæ, disciplinæ, & Refectorio.

Regulæ Caput XIV.

Singulis quoque noctibus, pro statu, & pace Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, &c.

CAP. XIV.

De Sacrificijs, & Orationibus faciendis pro exaltatione sanctæ Catholicæ Fidei, pace inter Principes Christianos, Captivis, Benefactoribus, & reliquis Ecclesiæ necessitatibus.

1.

STrictè præcipimus omnibus nostris Religiosis, quòd in suis Sacrificijs, Orationibus, Communionibus, & alijs bonis operibus, tam in communi, quàm in particulari exercendis, Deum orent pro exaltatione sanctæ Catholicæ Fidei, & pace sanctæ Romanæ Ecclesiæ, pro summo Pontifice, nostris Regibus & Principibus, pro Domino Cardinali, Protectore nostri Ordinis, pro ejusdem Ordinis conservatione, & augmento spirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Christianis, & his pro quibus universalis Ecclesia consuevit orare. Specialiter autem pro fine isto sequentia fiant.

2. Singulis noctibus, antequàm ad somnum capiendum Religiosi se conferant, omnes simul in Ecclesia, vel in Choro, magnâ devotione recitent Antiphonam SS. Trinitatis, *Benedicta sit sancta, &c.* cum Versu, & Oratione, prout in no-

stro

ſtro Manuali. Et finito conſcientiæ examine, recitent ſimiliter Litaniam Lauretanam Sanctiſſimæ Deiparentis, prout in eodem Manuali: & qui legitimâ impeditus causâ, intereſſe ei non potuerit, illam privatim recitet.

3. In omnibus Domibus, non Collegijs, Sabbatis totius anni cantetur Miſſa B. Virginis Mariæ; illis exceptis, in quibus occurrerit alia Miſſa canenda, ex deſignatis Cap. 11. §. 1. Num. 6. nec non Vigiliâ Nativitatis Domini, Octavis privilegiatis, Sabbato infra octavam Corporis Chriſti, & Sabbato in quo celebrari incipit Capitulum nôſtrum Generale. Si autem in aliquo alio Sabbato occurrerit obligatio canendi aliàs Miſſas pro dotatione, aliove titulo, ſive gratuito, ſive oneroſo, non ideò omittenda eſt prædicta Miſſa Sanctiſſimæ Virginis. Pro qua (niſi fuerit dotata) ſtipendium non recipiatur. Prætereà in omnibus Conventibus, & Collegijs cantetur ſolemniter Antiphona *Salve Regina*, Sabbatis totius anni, & diebus veſpertinis Feſtivitatum B. Mariæ Virginis. Qui verò ſine licentia dictæ Miſſæ, vel Antiphonæ non interfuerit, ſemel in terra comedat ſine capitio.

Regulæ Caput XV.

Jejunent ab Idibus Septembris, &c.

CAP. XV.

De Jejunijs.

1.

PRæter jejunia in Regula noſtra præcepta, jejunent etiam Religioſi noſtri omnibus ferijs ſextis totius anni, nec non in diebus veſpertinis Sanctiſſimi Sacramenti, B. Mariæ Virginis, & ſancti Patris noſtri Felicis, ac in die ſancti Marci Evangeliſtæ, & feriâ ſecundâ, tertiâ, & quartâ immediatâ ad Feſtum Aſcenſionis Domini; niſi ſolemnis Feſtivitas intervenerit. Per ſolemnes autem intelligimus Feſtivitates noſtri Ordinis, & B. Virginis Mariæ, & quæ ad colendum pronuntiantur. Jejunium verò feriæ ſextæ majoris Hebdomadæ erit in pane, & aqua tantùm.

2. In Jejunijs Eccleſiæ, pro ſerotina refectiuncula miniſtretur fruſtulum panis, & pomum aliquod, vel quid ſimile. In jejunijs verò Ordinis, cum pane nonnulla præbeantur olera, ita ut forma jejunij non excedatur.

Regulæ Caput XVI.

Carnibus veſci liceat tantùm in Dominicis diebus, &c.

CAP. XVI.

De abſtinentia à carnibus.

1.

SI quis Religioſus absque licentia, & cauſa, in diebus per Regulam noſtram prohibitis id ediderit, quod Eccleſia in die Veneris manduca-

ducari prohibet, pro prima vice jejunet ſemel in pane & aqua tantùm, pro ſecunda verò circularem recipiat flagellationem. Quòd ſi fuerit Prælatus, ſeverè puniatur ad arbitrium ſui Superioris: & ſi comederit coram ſæcularibus, per decem dies exercitia faciat ſpiritualia; Superior item, qui ſine neceſſitate præbuerit, darivè permiſerit carnes toti, magnæve parti Communitatis, ſuſpendatur ab officio per duos menſes.

2. Ad majorem verò obſervantiam ſanctæ noſtræ Regulæ, *Præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ, omnibus, & ſingulis noſtris Religioſis, ne comedant carnes extra Domos noſtræ Religionis, in diebus prohibitis per Regulam, absque licentia in ſcriptis Prælati ſui, juxta tenorem Regulæ ipſius.* Quod ſi aliquis in morbum inciderit ſufficientem, ut carnibus veſci licèret ei in die Veneris, diſtansque fuerit à Conventu, ita ut non poſſit facilè obtinere licentiam à Prælato, eis veſci poterit virtute hujus Conſtitutionis.

3. Nullus Religioſus, quamvis imbecillem habeat valetudinem, & frequentes indiſpoſitiones, carnem comedat, vel linteo utatur absque licentia ſui Miniſtri, qui eam concedet, maturè perpensâ neceſſitate, & pro tempore durationis illius.

4. Miniſtri curent, & charitate hortentur Religioſos, qui pro infirma valetudine carnibus veſcuntur, ut ab ijs pro aliquo tempore ſe abſtineant: experientia namquè compertum eſt, quamplures ferè à ſalute deſperatos, recuperâſſe il-

 lam,

lam, vitæ communi ſe conformantes, & in Domino fiducialiter ſperantes.

Regulæ Caput XVII.

Poſſint emere ad ſuum victum, &c.

CAP. XVII.

De cibo, & honeſta Fratrum recreatione.

§. I.

De cibo noſtrorum Religioſorum.

1.

SUperiores ſuppeditent neceſſaria de victu Religioſis, juxta indigentiam ipſorum. Quòd ſi propter negligentiam, vel Domus paupertatem non provideant, Fratres tamquam veri Chriſti diſcipuli, patienter ferant. Attamen ſi neceſſitas poſtulaverit, humiliter illos moneant: quòd ſi adhuc non ſubvenêrint, liceat eis Provinciali denuntiare, qui Prælatos convictos puniat.

2. Omnes in Refectorium ad primam menſam conveniant. In illo mantilia non ſint, ſed pro ſingulis Fratribus ſingulæ parvæ mappæ. Patinæ, ſcutellæ, pateræ, & ſimilia alba non ſint, niſi tantùm pro infirmis.

3. Omni tempore in quantitate cibi ſervetur uniformitas, nec Superior unquàm variationem quoad hoc permittat; exceptis magnis Feſtivitatibus, in quibus extraordinaria, prout moris eſt, miniſtrabuntur.

4. In

4. In Refectorio semper meridiè, & serò lectio habeatur spiritualis, servatâ Cæremonialis nostri dispositione.

5. In omnibus Conventibus,& Collegijs prandium fiat post undecimam horam: quando verò jejunatur ex Ecclesiæ præcepto,post undecimam, & dimidiam fiat. Cœna, seu refectiuncula numquàm sit ante Completorium.

6. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat, absque expressa Superioris licentia.

7. In Refectorijs nostris non admittantur sæculares,nisi rarò,Benefactores,sive Personæ graves. Id quod præsertim vitari debet in Festis Solemnibus, Professionibus, & primis Sacris.

§. II.

De honesta Religiosorum recreatione.

1.

OMnes Fratres simul in loco uno,semper post prandium per unam horam recreationem habeant, exceptis ferijs majoris Hebdomadæ; & insuper aliam horam post cœnam, seu vespertinam refectionem, à Paschate usque ad ultimam diem Septembris, ac in Festivitatibus Solemnibus totius anni, & à Vigilia Nativitatis usque ad Epiphaniam, atque in feria secunda, & tertia post Dominicam Quinquagesimæ. Attamen Novitij, & recens Professi, quâ die sacrâ Communione refecti fuerint, post prandium non recreentur.

Et tam ipsi, quàm Philosophiæ Scholastici, cum suis Magistris semper habeant recreationem disjunctim à Conventualibus.

2. In recreationibus omnes cum modestia, & honesta gravitate se gerant. Legatur ibi res aliqua spiritualis, vel de illa agatur, & saltem de rebus indifferentibus; non verò de genealogijs, stirpibus, nationibus, patrijs, nuntijs, & rumoribus inutilibus ad ædificationem, & profectum animarum; verbaque jocosa, faceta, detractoria non dicant, nec contentiones habeant. Ut autem supradicta observentur, Superior recreationibus adesse curet, & huic Constitutioni contravenientem flagellatione puniat.

3. Quando recreationis gratiâ Religiosi è Conventu exierint, maneant intra illum qui ejus obligationibus satisfacere valeant. Si recreationes extraordinariæ extra Conventum fuerint in aliqua villa, seu suburbana Domo, vel prædio, Prælatus designet terminum, ad quem Religiosi accedere possint, & quem non transgrediantur absque expressa ibidem Præsidentis licentia.

4. Nullo tempore Religiosi nostri comœdias, aliosve actus, tametsi spirituales, agant, nec Prælati agi permittant. Nec pro quovis alio ludo, & oblectatione vestes sæcularium deforis portent, nec proprijs nudentur. Qui autem contravenerint, vel contravenire permiserint, à Provinciali severè puniantur. A Vigilia verò Nativita-

tivitatis usque ad Epiphaniam dumtaxat, poterunt nostri musicis uti instrumentis.

5. Nullus unquàm procuret, nec permittat, quòd in nostris Ecclesijs repræsentationes, etiam omninò spirituales, fiant. Qui secus fecerit, gravi pœnâ ad arbitrium Provincialis puniatur.

Regulæ Caput XVIII.

Vinum sumendum à Fratribus, &c.

CAP. XVIII.

De sobrietate servanda.

A Religiosis, præsertim Discalceatis valdè aliena est intemperantia, & ebrietas, proptereàque quilibet in hac materia defectus magnoperè reprehendi, & puniri debet. Quare si quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando deprehensus fuerit, si acciderit sine scandalo, pœnâ culpæ gravis puniatur per sex dies; si cum scandalo, sit incarceratus per tres menses, & privatus loco, & voce per añum unum. Quòd si fuerit Laicus, habitu fusci coloris induatur, si cum scandalo, per annum unum; si absque illo, per quatuor menses.

Regulæ Caput XIX.

In civitatibus, in villis, sive castellis, &c.

CAP. XIX.

De abstinentia à cibo & potu servanda à Religiosis extra Conventum, in oppidis ubi illum habemus.

QUi in loco, ubi est Cœnobium nostri Ordinis, extra illud comederit, vel hospitatus fuerit, incarceretur per quindecim dies: si pernoctaverit, suspensus sit ab officio, voce, & loco per sex menses; si biduò pernoctaverit, ultra dictam pœnam incarceratus existat per dies viginti: quòd si amplius perduraverit, augeatur pœna, attentâ gravitate culpæ, & transgressione Regulæ.

Regulæ Caput XX.

Numquam in tabernis, &c.

CAP. XX.

De locis, in quibus Religiosi hospites non esse tenentur.

REgula dirigit omnes nostras actiones ad honestatem, majoremque perfectionem: ideo maximo jure præcipit, ne habitemus, comedamus, vel bibamus in tabernis, popinis, & hujusmodi locis minus honestis, & contravenientes subjicit pœnæ culpæ gravis ad arbitrium Ministri. Quod præcipimus strictè observari.

Regulæ Caput XXI.

Talis sit charitas inter Fratres Clericos, & Laicos, &c.

CAP. XXI.

De vita æquali & communi, ac de consessu Fratrum.

§. I.

De vita communi & æquali.

1.

OBservent omnes æqualitatem præceptam à nostra Regula erga victum, vestitum, &c. Qui verò absque Superioris licentia dederit, aut receperit cibum alium, & diversum in quantitate, qualitate, & condimento ab eo, qui in communi cæteris ministratur, puniatur juxta qualitatem culpæ.

2. Nullus Religiosus alium ex nostris, etiam Patrem Generalem, titulo appellet *Reverendissimæ, aut Paternitatis*: sed Sacerdotes omnes nominentur *Patres, & Reverentiæ*; non Sacerdotes, *Fratres, & Charitates*. Ratione tamen submissionis, & reverentiæ debitæ Superioribus, omnes Religiosi in toto Ordine, cùm sermonem agunt de Patre Generali præsenti, nec non de ejus Prædecessoribus, & de Diffinitoribus Generalibus actualibus, dicant *Noster Pater*. Eodemque pronomine *Noster* decoretur Provincialis ab omnibus suæ Pro-

Provinciæ, & Miniſter à ſubditis ſui Conventus, ſeu Collegij.

3. Titulus Doctoris, Magiſtri, & hujuſmodi, nulli noſtratum præſtetur, tametſi ante ingreſſum in Religionem illo gradu, & titulo frueretur; nec illius intuitu aliquis immunitate, libertateque in Ordine noſtro gaudeat.

§. II.

De conſeſſu inter Fratres ſervando.

1.

DEcernimus, quòd Pater Generalis habeat primum locum, & ſedem in tota Religione, Provincialis in ſua Provincia, abſente Patre Generali, & his duobus abſentibus, Miniſter in ſuo Conventu, ſeu Collegio.

Deindè cæteri Religioſi ordine ſequenti.

Patres Diffinitores Generales.

Patres Provinciales hoſpites juxta antiquitatem ſuarum Provinciarum.

Patres Miniſtri hoſpites juxta antiquitatem ſuorum Conventuum.

Patres Redemptores Captivorum: & ſi ipſi concurrant, ſervent inter ſe præcedentiam à Diffinitorio deſignatam.

Patres Procuratores Generales, quibus in Hiſpania concurrentibus, primum locum habeat Hiſpanus; in Italia verò, Romanus.

Patres Vicarij in ſuis Conventibus.

Patres

Patres Vicarij hoſpites juxta antiquitatem Domorum ſuarum.

Patres Sacerdotes profeſſi, tam Conventuales, quàm hoſpites, juxta antiquitatem ſuarum profeſſionum.

Fratres Diaconi profeſſi juxta antiquitatem profeſſionis.

Fratres Subdiaconi profeſſi juxta antiquitatem profeſſionis.

Fratres profeſſi Choriſtæ juxta antiquitatem profeſſionis.

Novitij Sacerdotes juxta antiquitatem Habitus.

Fratres Laici profeſſi juxta antiquitatem profeſſionis.

Novitij Choriſtæ juxta antiquitatem Habitus.

Novitij Laici juxta antiquitatem Habitus.

2. Tempore Capituli Generalis, vel Diffinitorij, Patres Diffinitores, & Capitulares locum habebunt, & ſedem infrà deſignatam Cap. 39. §. 4. Num. 4. & Cap 40. §. 5. Num. 2. Patres Viſitatores dum tali munere funguntur, præſideant, & præcedant omnes alios ab ipſis viſitandos.

3. Nullus præeminentiam, vel loci præcedentiam habeat, eò quòd in Religione functus fuerit aliquo officio, etiam Generalatu.

4. Quando in itinere fuerint, præſidentiam, & graduationem Num. 1. aſſignatam obſervent; niſi juſta de cauſa Prælatus aliquem minus antiquum in Præſidentem deſignet.

Regulæ Caput XXII.

Infirmi seorsum dormiant, & comedant, &c.

CAP. XXII.

De charitate erga infirmos.

1.

SUperior Conventus, sub pœna suspensionis ab officio, præsto sit infirmis, provideatque de omnibus necessariis pro ipsorum medela, & curatione, quin paupertate Conventus excusetur. Non verò permittat, quòd extra Conventus cibus condiatur, nisi in aliqua gravi infirmitate, & aliquo condimento à nostris ignoto. Quòd si defectus in aliqua re acciderit, hortamur ægrotos, ut tamquàm pauperes patienter ferant.

2. Quotidiè Superior visitet infirmos, & curet tempore apto illis Sacramenta ministrari. Quòd si suâ negligentiâ absque Pœnitentia, Viatico, vel extrema Unctione aliquis decesserit, suspensus sit ab officio per unum annum, vel augeatur pœna arbitrio Provincialis juxta culpam; & Infirmarij si quam culpam habuerunt, juxta illius gravitatem mulctentur. Curet insuper Prælatus, quòd ægroti semel saltem in qualibet Hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impedierint) cœlesti reficiantur pane; & quòd in Paschate pro adimpletione præcepti Ecclesiastici, sacra Eucharistia solemniter ministretur non valentibus surgere è lecto, prout in nostro Manuali.

3. In

3. In quocumq; Conventu, vel Collegio quis ægrotaverit, quamvis ſit hoſpes, curetur, donec ſalutem recuperet, niſi juſta de cauſa Provincialis illum mittat in aliam Domum, & Conventuales illum cum charitate recipiant, ac de neceſſariis provideant, ſicut cæteris Conventualibus.

4. Si propter infirmorum frequentiam Conventus aliquis in egeſtatem devenerit, Provincialis illi ſubveniat, factâ cum licentia Generalis, aliquâ per Conventus contributione.

5. Nullus ægrotus ex noſtris curetur extra Conventum, etiam in domo Parentum ſuorum; niſi caſu quo morbus ita ſit gravis, quòd ab illo aliter non poſſe evadere prudenter judicetur: & tunc quidem fiat cum licentia in ſcriptis Patris Generalis, & in oppidis in quibus Cœnobium noſtrum non eſt.

6. Balnea medicinalia nullus intret ægrotus absque Patris Generalis licentia in ſcriptis, ſub pœna privationis vocis, & loci.

7. Sine expreſſa licentia ſui Prælati nemo Medicum conſulat, nec medicinis utatur, ſub pœna gravis culpæ.

8. Liceat infirmis, cum Prælati benedictione uti tibialibus, & pedulibus, vel aliqua alia re, ex ſago albo, vel ſimili materia, ut ſe protegant, & foveant.

Regulæ Caput XXIII.

Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint, &c.

CAP. XXIII.

De charitate exercenda cum hospitibus Religiosis, ac sæcularibus.

§. I.

De hospitibus Religiosis.

1.

SUperiores benevolè recipiant hospites nostri Ordinis, & necessaria illis suppeditent, sub pœna culpæ gravis. Cæteri Religiosi familiariter cum illis agant, primáque nocte ipsorum pedes laventur. Ac simili charitate, & benevolentiâ recipiatur quilibet alterius Ordinis Religiosus, qui ad hospitandum in Domos nostras advenerit.

2. Hospites nostri Ordinis, transactâ primâ die, Choro, & aliis functionibus Communitatis assistant; nisi fortè propter prolixitatem itineris Superior longiorem illis requiem concedat.

3. Si ultra quatuor dies in Conventu remorentur, pecunias, si quas habent, Superiori tradant, ut in trium clavium arca custodiantur; alioquin pœnæ culpæ gravis per tres dies subjaceant. Et Superior illas integrè restituat, sub pœnâ suspensionis ab Officio per mensum unum.

4. Sta-

4. Statim ac hoſpites ad Conventum acceſſerint (niſi Prælati ſint) Miniſtro declarent, quid curæ, & negotij habeant, & absque illius licentia (quamvis Miniſtri Conventuales, vel Provinciales ſint) non egrediantur è Conventu; obediantque, ſicut Conventuales, ordinationibus, & præceptis ipſius Prælati.

5. Transactis duobus diebus, hoſpites Miſſas celebrent pro intentione,& obligatione Conventus, vel Collegij illius, in quo hoſpitantur: ſi tamen venerint ut Conventuales, à prima die pro illo ſacra faciant.

§. II.

De hoſpitibus ſæcularibus.

1.

Etiam ſæculares benevolè, & charitativè recipiantur: non tamen in communi Dormitorio, ſed in loco ſeparato hoſpitentur.

2. Ne permittantur ſæculares intrare cellas, & officinas Conventus, quamvis illius famuli ſint: benè tamen aliqua Perſona gravis, ſed raró, & cum Superioris licentia, & Religioſo comitante.

Regulæ Caput XXIV.

Nullus Frater Laicus, ſive Clericus, &c.

CAP. XXIV.

De otioſitate à noſtris Religioſis fugienda.

1.

NUllus Religiosus (sicut præcipit Regula) sit sine proprio Officio, juxta prudentem Prælati dispositionem.

2. Officia in communi tabula singulis hebdomadibus æqualiter distribuantur, & imponantur omnibus Religiosis, tam Prælatis, quàm subditis; at juxta vires,& occupationes uniuscujusq;,prout in nostro Cæremoniali disponitur. Et Sacerdotibus,qui jam triginta, & octo annos ab Habitu recepto expleverint,non imponanturOfficia legendi, & serviendi in Refectorio, nec Infirmarij, nec Pulsatoris cymbalorum, nec ultimam, vel penultimam Missam celebrandi. Nec insuper Fratres Laici, qui eosdem triginta & octo annos Habitus compleverunt, cogantur pulsare mediâ nocte ad Matutinum, neque ad coquinam destinentur.

3. Prædictæ tabulæ Officia cum magna cura Fratres adimpleant. Quòd si quis urgenti causâ adimplere quandoque non valuerit, Superiorem tempore apto moneat, ut alium substituat, sub pœna disciplinæ non monenti.

Regulæ Caput XXV.

Silentium observent semper in Ecclesia sua, &c.

CAP. XXV.

De silentio, clausura, & modo servando in exitu à Conventu.

§. I. *De*

§. I.

De Silentio.

1.

PRæter loca, in quibus Regula noſtra præcipit ſemper obſervari ſilentium, etiam inviolabiliter ſervetur in Sacriſtia, & Clauſtro; & inſuper in omni loco ſervetur, facto ſigno poſt prandium ut Religioſi ad cellas ſe conferant, uſque ad Veſperas, vel aliud ſimile ſignum; nec non ab examine conſcientiæ Nocturno uſque ad Primam diei ſequentis. Licebit tamen eis cum Superiore his temporibus loqui ſuper aliquo, quod diferri non poſſit.

2. Religioſi nec inter ſe, nec cum ſæcularibus unquàm deambulent, vel confabulentur in Clauſtro. Si cui opus fuerit alterum alloqui, id faciat in aula, ſive loco ad id deſtinato à Superiore, cum illius licentia.

3. Omnes Religioſi mutuo ſe honore afficiant: non tamen id fiat urbanitatibus alienis ab humilitate Diſcalceatorum.

§. II.

De Clauſura.

1.

SInguli Religioſi in ſingulis ſeorſim habitent cellis, à quibus non exeant ſine urgenti neceſſitate, vel ad Chorum, idque præſertim obſervetur temporibus ſilentij.

 2. Nul-

2. Nullus alterius cellam (etiam Superioris, absente ipso) ingrediatur, sub pœnâ semel comedendi super terram. Quòd si privatim cellam de nocte intraverit, privatus sit voce, & loco per mensem. Si autem in aliquo Conventu defectus erga hoc reperiatur, Superior ad illum vitandum, præceptum imponat, & majorem pœnam.

3. Nullus ab alterius cella extrahat codices, libros, vel rem aliam sine licentia Superioris, qui contravenientem severè puniat.

4. Laudabilis nostri Ordinis consuetudo observetur, nempè in nocte post Litaniam Lauretanam pulsentur tabellæ in Dormitoriis, & dicatur sententia spiritualis, cujus meditatione Religiosi in cellas, lectulosque se conferant, ac intra quadrantem horæ lucem extinguant: qui intra illud spatium non extinxerit, pronus in terram die sequenti comedat.

5. Superior per se, vel per suum Vicarium, quando expedire viderit, cellas Nocturno tempore visitet; clausuram verò singulis noctibus, portas iterùm obserando magistra clavi, quam semper apud se retineat. Qui autem negligens in debita clausura servanda fuerit, suspensus sit ab Officio per tres menses.

6. Quando solitæ Processiones per nostra fiunt Claustra, non permittatur ingressus mulierum in illa. Qui secus fecerit, graviter ad arbitrium Provincialis puniatur.

§. III.

§. III.

De egressu Fratrum à Conventu.

I.

SUperiores, Redemptores Captivorum, Procuratores, eleemosynarum quæstores, vel loco Procuratoris Conventus alius Religiosus, cum suis sociis poterunt dumtaxat ad oppidum exire. Et Prædicatores similiter ad concionandum, & Confessarii ad audiendas confessiones. Quòd si in aliquo Conventu fuerint plures hospites, & negotia, poterunt alii egredi cum licentia Diffinitorii. Superior autem hujusmodi Constitutioni contraveniens, pœnâ culpæ gravis puniatur. Ipseque ita sit assiduus in Domo, quòd subditi ejus exemplo libenter ferant inclusionem suam. Nec uno, eodemque tempore Minister, & ejus Vicarius extra Cœnobium unquàm sint.

2. Nullus Superior in locis, in quibus sunt Conventus nostri, Religiosum aliquem, etiam eleemosynæ quæstorem, sine socio ad oppidum mittat, sub pœna culpæ gravis, prudenterque se gerat in assignatione sociorum. Quos autem designaverit, recipiant subditi absque excusatione, sub pœna etiam culpæ gravis. Quâ etiam pœnâ afficiantur socii, qui extra Monasterium ita separantur, ut mutuò se non videant, præsertim dicti eleemosynæ quæstores.

3. Ante horam Orationis matutinæ è domo

nullus exeat absque urgenti necessitate, redeantque omnes ante noctem: contraveniens autem, [illegible] panem, & aquam die sequenti [illegible]. Nec exeant in diebus feriatis, & in illis in quibus [illegible] habent ludos, & publicas lætitias, spectacula, & similia, exceptâ causâ gravis, & [illegible] negotii, quòd differri non valeat. Qui verò absq; illa licentiam dictis diebus petierit, vel [illegible], pœnæ culpæ gravis subjaceat.

4. Quando Religiosi nostri ad oppidum exeunt, in illas tantùm ingrediantur Domos, ad quas [illegible] licentiam habent; nec negotia [illegible], nisi à Superiori commissa: quòd si ali- [illegible], in regressu ad Conventum Prælato [illegible]. Qui verò parti alicui hujus Constitutionis contravenerint, pœnæ culpæ gravis afficiantur, vel majori, si ratione alicujus circumstantiæ culpa augeatur.

5. [illegible] è Conventu, obtentâ licentiâ, [illegible] simul cum socio benedictionem [illegible], & à Sanctissimo Sacramento, [illegible]. Idemque faciant in regressu. [illegible] visitationis actualis, à Visitatore [illegible]. Semperque eandem [illegible] Superioribus, in ea- [illegible].

6. [illegible] Religiosi nostri simul in com- [illegible] ad funera, vel cantanda Re- [illegible], in quibus unicus fue-

rit

rit Conventus, vel Collegium noſtri Ordinis, vel ad Funera, & Exequias Regum, Epiſcoporum, Prælatorum, & ſimilium gravium Perſonarum, quando aliæ Religiones concurrant. In his autem, & quibuſvis alijs publicis functionibus ſingulari modeſtia noſtri reſplendeant; nec à Communitate aliquis unquàm ſeparetur, ſub pœna culpæ gravis per tres dies.

7. Hortamur Superiores, ne permittant, ut Religioſi, qui pro ſua infirma valetudine carnibus veſcuntur, lino, ſive aliâ re noſtræ auſteritati oppoſitâ utuntur, iter faciant, vel extra Conventus exeant, niſi raró, & juſta de cauſa.

8. Nullus Religioſus ſub pœna gravis culpæ, è Domo egrediatur ad agenda negotia ſæcularium, etiam ſuorum Parentum: ſi tamen commodè excuſari non poſſit, id liceat ei, obtentâ prius alicujus Prælati Superioris licentiâ.

Regulæ Caput XXVI.

Juramenta non faciant, niſi magna neceſſitate, &c.

CAP. XXVI.

De circumſtantijs quæ concurrere debent pro juramentis à noſtris Religioſis faciendis.

JUramenta non faciant, niſi magna occurrerit neceſſitas, in cauſis juſtis, & honeſtis, cum licentia ſui Prælati, vel juſſi ab aliquo, qui id præ-

nullus exeat absque urgenti neceſſitate, redeantque omnes ante noctem: contraveniens autem, pronus in terram panem, & aquam die ſequenti comedat. Nec exeant in diebus feriatis, & in illis in quibus ſæculares habent ludos, & publicas lætitias, ſpectacula, & ſimilia, exceptâ causâ gravis, & ita urgentis negotij, quòd differri non valeat. Qui verò absq; illa licentiam dictis diebus petierit, vel conceſſerit, pœnæ culpæ gravis ſubjaceat.

4. Quando Religioſi noſtri ad oppidum exeunt, in illas tantùm ingrediantur Domos, ad quas expreſſam licentiam habent; nec negotia ſuſcipiant, niſi à Superiori commiſſa: quòd ſi aliquod occurrerit, in regreſſu ad Conventum Prælato exponant. Qui verò parti alicui hujus Conſtitutionis contravenerit, pœnâ culpæ gravis afficiatur, vel majori, ſi ratione alicujus circumſtantiæ culpa augeatur.

5. Egreſſurus è Conventu, obtentâ licentiâ, indutus cappâ ſimul cum ſocio benedictionem accipiat à Prælato, & à Sanctiſſimo Sacramento, brevitèr orans. Idemque faciant in regreſſu. Tempore autem viſitationis actualis, à Viſitatore benedictionem accipient. Semperque eandem accipient Prælati ab alijs ſibi Superioribus, in eadem Domo exiſtentibus.

6. Numquàm Religioſi noſtri ſimul in communi egrediantur ad Funera, vel cantanda Reſponſoria, niſi in eis locis, in quibus unicus fuerit

rit Conventus, vel Collegium noſtri Ordinis, vel ad Funera, & Exequias Regum, Epiſcoporum, Prælatorum, & ſimilium gravium Perſonarum, quando aliæ Religiones concurrant. In his autem, & quibuſvis alijs publicis functionibus ſingulari modeſtia noſtri reſplendeant; nec à Communitate aliquis unquàm ſeparetur, ſub pœna culpæ gravis per tres dies.

7. Hortamur Superiores, ne permittant, ut Religioſi, qui pro ſua infirma valetudine carnibus veſcuntur, lino, ſive aliâ re noſtræ auſteritati oppoſitâ utuntur, iter faciant, vel extra Conventus exeant, niſi raró, & juſta de cauſa.

8. Nullus Religioſus ſub pœna gravis culpæ, è Domo egrediatur ad agenda negotia ſæcularium, etiam ſuorum Parentum: ſi tamen commodè excuſari non poſſit, id liceat ei, obtentâ prius alicujus Prælati Superioris licentiâ.

Regulæ Caput XXVI.

Juramenta non faciant, niſi magna neceſſitate, &c.

CAP. XXVI.

De circumſtantijs quæ concurrere debent pro juramentis à noſtris Religioſis faciendis.

JUramenta non faciant, niſi magna occurrerit neceſſitas, in cauſis juſtis, & honeſtis, cum licentia ſui Prælati, vel juſſi ab aliquo, qui id præ-

præcipere eis poſſit. Qui autem absque iſtis circumſtantijs juraverint, diſciplinâ Conventuali plectantur.

Regulæ Caput XXVII.

Pignora non accipiant. Depoſitum auri, &c.

CAP. XXVII.

Prohibetur noſtris Religioſis acceptio pignorum, & depoſitorum.

PRæcipit Regula noſtra capite iſto, ne pignora, nec depoſita auri, argenti, vel pecuniæ à noſtris ſuſcipiantur. Quare qui contravenerit, tamquàm violator Regulæ puniatur.

Regulæ Caput XXVIII.

Si quod vitium in re, quæ venditur, &c.

CAP. XXVIII.

Præcipitur, quòd defectus rei vendendæ manifeſtetur emptori.

REligioſi noſtri veritatis, & juſtitiæ amatores eſſe debent: ideò manifeſtent emptori vitium, ſi aliquod notum fuerit in re, quam vendere volunt; ſub pœna gravis culpæ infligendæ non indicanti.

Regulæ Caput XXIX.

Capitulum, ſi fieri poſſit, ſingulis Dominicis diebus, &c.

CAP.

CAP. XXIX.
De Capitulo Conventuali, & Consiliarijs Conventus.

§. I.
De Capitulo Conventuali.

1.

NUllus, nisi Sacerdos, & post tres annos à professione, votum habeat in Capitulo Conventuali.

2. Quando juxta nostram Regulam, & Constitutiones, res aliqua à Capitulo Conventuali decerni debet, Superior illam Communitati proponat die antecedenti, & in sequenti diffiniatur per secreta suffragia, à Prælato, & Consiliarijs regulanda.

3. Ut semper constet, quænam res diffinitæ, & determinatæ sunt à Capitulo Conventuali, in quolibet Conventu, & Collegio sit Secretarius, electus de corpore ipsius Capituli, & ab eodem Capitulo, cum consilio, & assensu Provincialis. Qui quidem Secretarius in libro ad id destinato scribat omnia decreta prædicti Capituli, approbationes Ordinandorum, & similia, & postquam ea legerit ipsi Capitulo, Minister, & Consiliarij subscribant, & ipse quoque Secretarius tamquam attestans.

4. De omnibus actis, ac determinatis in Capitulo semper custodiatur secretum. Si quid verò aliquis revelaverit alijs Religiosis non Capitularibus,

ribus, vel sæcularibus, maximè quando Prælatus secretum commendavit, ad arbitrium Provincialis privetur voce activâ in Capitulo Conventuali, juxta inconvenientia ex revelatione subsecuta.

§. II.

De Consiliarijs Conventus, & eorum Officio.

1.

IN quolibet Conventu, seu Collegio Pater Provincialis designet quatuor Consiliarios, ex quibus duo primi Officium exerceant, & in eorum absentia alij duo. Et cum actu exercentibus consulat Prælatus omnes res ad Conventus administrationem pertinentes, exceptis gravioribus, majorisque ponderis: istæ enim per majorem partem Capituli Conventualis decerni debent.

2. In singulis Conventibus, & Collegijs singulæ sint pro custodiendis pecunijs arcæ trium clavium, quarum alteram Superior, duas alias Consiliarij Officium exercentes habeant. Et sine assistentia cunctorum trium neutiquàm arca ista aperiatur.

3. In dicta arca sit liber, in quo scribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit. Sit etiam alter liber, in quo clarè, & distinctè scribatur, quomodo satisfactum est oneribus Missarum, suffragiorum, cæterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam sit satisfactum

Missis,

Missis, & suffragiis pro nostris Religiosis Defunctis. Sit quoque liber alter, in quo exprimantur quantitates tritici, hordei, vini, olei, & similium, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur. Ac deniquè sit liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum est *supra Cap. 2. §. 1.* in quo scribantur; non solùm quæ Conventus separat pro dicta Redemptione, sed etiam omnia quæ quoquo modo, & titulo pro illà recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dictis, Superior, & Consiliarij in fine cujusvis mensis rationem conficiant, & in prædictis libris scribant, & subscribant. Quòd si in hoc fuerint negligentes, severè puniantur ad arbitrium Patris Provincialis.

4. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio sit in arca trium clavium, sive in Archivo liber magnus, nomine *Protocolo*, in quo clarè, & cum distinctione scripta sint, & scribantur fundatio, & status Conventus, obligationes perpetuæ Missarum, & suffragiorum, bona stabilia, & imobilia, & census tam in favorem, quàm contra. Et in eodem Protocolo sit quoque Index, & Inventarium omnium Scripturarum in favorem Conventus, cum notatione loci, temporis, & Scribæ à quo signatæ sunt. Ac deniquè in dicta arca, vel Archivo custodiantur omnes, & quæcumque scripturæ, instrumenta, & inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegij bona.

Regulæ

Regulæ Caput XXX.

Non solum Fratribus, sed & Familiæ Domus, &c.

CAP. XXX.

De Capitulo, collatione spirituali, ac exhortatione in diebus Dominicis.

1.

Singulis Dominicis diebus ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegijs Capitulum, juxta tenorem Regulæ, in aula Capitulari fiat, in quo Prælatus hortetur Religiosos ad observantiam, majoremq; perfectionem, illorum culpas corrigat, agatque de receptis, ac separatis, & separandis pro Redemptione Captivorum, de statu Domus, & ejus substantia; audiatque subditos Capitulares, quæ ad perfectius ipsius Conventus, vel Collegij regimen in ipso Capitulo proposuerint: & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, si adhuc non sit hora recitandi Primam, reliquo tempore, usque ad illam omnes in communi mentaliter orent.

2. Primâ cujuslibet mensis Dominicâ ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta *Num. 1.* habeant Fratres per spatium dimidiæ horæ collationem spiritualem de aliquo vitio extirpando, seu virtute adipiscenda, vel de puncto aliquo Orationis, & omnes suam sententiam, & judicium pronuntient, ac deindè Superior brevem erga eamdem rem concionem agat.

3. In-

3. Insuper præter Dominicos dies, bis etiam in hebdomada advertentiæ, culparumque correctio in eadem aula Capitulari fiat; à Paschate quidem usque ad primam diem Octobris, immediatè post Vesperas, reliquo verò tempore anni post Completorium.

4. Omnia prædicta, tam videlicèt hortationes, & collationes, quàm culparum correctiones, solùm fieri possunt à Patribus Generali, Provinciali, Ministro, Præsidenti, vel Vicario.

Regulæ Caput XXXI.

De omnibus rebus, & clamoribus, &c.

CAP. XXXI.

De correctione culparum, de earum gravitate, & pœnis.

§. I.

De modo animadvertendi culpas in Capitulo.

1.

SIngulis hebdomadis designetur Sacerdos, cujus Officium sit zelare observantiam, & charitativè, ac simpliciter proponere in Capitulo culpas Religiosorum; infra hebdomadam quidem leviores, die verò Dominicâ quæ majoris sint ponderis. Hortamurque Zelatorem, quòd fideliter, & sine Personarum acceptione suum adimpleat Officium. Idemque faciet Capituli Præses, si culpam aliquam animadverterit.

2. Ut ſanctæ noſtri Ordinis conſuetudines conſerventur, Superiores pro culpis levibus flagris cædant Religioſos, imponantque mortificationes ordinarias, & extraordinarias per Refectorium in publica menſa faciendas. In quarum exercitio ipſi præcedant, ut eorum veſtigia ſubditi libenter ſequantur.

3. Hortamur Religioſos, quibus in Capitulo nulla fuit adſcripta culpa, quòd ipſimet ſe accuſent pro humilitatis exercitio.

4. Animadverſus æquo animo ferat, & humiliter pœnitentiam accipiat absque ſatisfactione, niſi de aliquo fuerit à Præſide interrogatus, & tunc ſubmiſsè, & breviter ſatisfaciat. Sit tamen ſemper juſtitia, & lenitas in corrigente, & in correcto ſubmiſſio.

5. Si quis In Capitulo ſuas, vel alienas culpas absque licentia excuſare, & defendere voluerit, ſtatim ſeverè puniatur ad arbitrium Præſidentis Capituli, niſi prudentiâ dictante, melius videatur punitionem in commodius tempus differre. Nemoque de culpis animadverſis conqueratur, ſub pœna jejunij in pane, & aqua tantùm.

§. II.

De gravitate culparum, & earum pœnis.

1.

NOn ſolùm generalibus Gratiæ Dei auxilijs, verùm, & ſpecialibus Religioſi muniuntur: atta-

attamen talis eſt humana fragilitas, ut timeri poſ-ſint lapſus, etiam graves, cùm in cœlo, paradiſo, & Collegio Apoſtolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævenientes, deſignamus omni generi culparum (nempè levi, mediæ, gravi, graviori, & graviſſimæ) ſequentes pœnas.

2. Culpa levis eſt, errantem in Choro in recitatione, vel cantu non ſtatim terram oſculari, præſtò item non eſſe actibus Communitatis, manducare, & bibere absque licentia, & his ſimilia. Pro culpis iſtis infligatur pœna nonnihil recitandi, vel faciendi in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

3. Culpa media eſt, minus decenter Divinis Officiis intereſſe; frangere aliquod Capitulum præceptivum Regulæ; de mora habere negligenter, & tardè intereſſe actibus, & functionibus Communitatis; negligentem quoque eſſe in adimplendo Officio de communi tabula, vel in exequendis ſimplicibus mandatis Superiorum; contendere immoderatè cum ſæcularibus; vagari per Conventum; res ad Eccleſiam pertinentes irreverenter tractare; libros, & alia hujuſmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio Superiorum pœnæ correſpondeant.

4. Culpa gravis eſt, committere quodcumque peccatum mortale absque ſcandalo. Si alicui ex iſtis non fuerit in Conſtitutionibus noſtris peculiaris pœna deſignata, Miniſter (cui competit

gravem culpam judicare) delinquentem poterit in carcerem conjicere, vel aliam pœnam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus culpæ.

5. Etiam reducitur ad culpam gravem, ludere absque ſcandalo chartis pictis, taxillis, ac ſimilibus; ſumere ſine licentia aliquas res communes ab officinis, vel eas quas Fratres habent ad uſum; dicere, aut ſcribere alteri aliquod opprobrium, aut malitioſum verbum; verba quoque inhoneſta proferre; aut cum mulieribus immodeſtè, & inverecundè colloqui. Pro his, & ſimilibus plectantur Rei flagellis in Capitulo, & jejunio in pane, & aqua tantùm; vel recludantur in cellis per aliquot dies, poſt aſperam reprehenſionem.

6. Culpa gravior eſt, committere quodcumque peccatum mortale cum ſcandalo; vel quodcumque peccatum incontinentiæ, contumaciæ, inobedientiæ, vel apoſtaſiæ, etiam ſine ſcandalo. Pro his culpis, & unaquaque illarum, Reus incarcerabitur per tres menſes, & privabitur voce, & loco per annum; vel in Capitulo flagellabitur à Præſide, & à tota Communitate, & ſemel jejunabit in pane, & aqua tantùm, ac in cella recludetur pro tempore ſuæ culpæ proportionato. Quâ pœnitentiâ durante, nullum Reus exerceat Officium. Quòd ſi Sacerdos fuerit, Miſſam non celebret; ſi Frater ad Chorum deputatus, poterit circulus coronæ pro tempore carceris ei radi; ſi verò Laicus, indui poterit veſtimento fuſci coloris.

Quas

Quas, & ſimiles pœnas adhibere valebit Provincialis pro arbitratu ſuo, ſemper tamen proportionatas cum qualitatibus culpæ.

7. Culpa graviſſima eſt, committere delictum, cui in jure pœna mortis, vel triremium inflicta eſt; verbi gratia, ponere libellos infamatorios; fingere, & adulterare ſubſcriptiones, vel ſigilla Superiorum; patrare facinus aliquod, propter quod delinquens expelli debeat. Propter hæc à Diffinitorio Generali graviſſimè puniantur Rei, attentâ delicti qualitate; vel expellantur, ſervatâ formâ infra ſcripta *Cap. 33. §. 2. Num. 2.* graviſſimas enim culpas judicare, ſoli Diffinitorio Generali competit.

§. III.

De nonnullis animadvertendis erga dictas pœnas.

1.

QUando in noſtris Conſtitutionibus ponitur pœna ſuſpenſionis, vel privationis (etiamſi inibi dicatur, *ipſo facto*) non intelligatur ante, ſed poſt ſententiam Judicis ſuper facto. Et quando abſolutè dicitur, quòd aliquis careat voce, intelligatur de utràque, activâ nimirum, & paſſivâ.

2. Si in Capitulo Dominicali præſens fuerit aliquis Sacerdos privatus voce; poſtquàm egreſſi ſint ab illo omnes Fratres Laici, & Choriſtæ, Præſes corrigat eum, ſi vel ipſe, vel Zelator ali-

quam notavit culpam, & statim præfatus è Capitulo exeat. Privatus sede, seu loco, si Sacerdos sit, sedeat post omnes alios Sacerdotes, nisi Judex alium inferiorem locum illi designaverit. Et proportione servatâ, similiter fiat cum non Sacerdotibus.

3. Quando in nostris Constitutionibus designatur pœna privationis Officij, & vocis; si delinquens Officium, & vocem non habeat, infligatur illi alia proportionata pœnitentia.

4. Suspensi ab Officio, remaneant in suis proprijs Domibus, nisi suspendens, vel Pater Generalis, alios Conventus illis assignet pro tempore suspensionis.

5. Quando pro pœnitentia imponitur jejunium in pane, & aqua, pœnitens adimpleat in Refectorio ad primam mensam, pronus in terram absque mappula, & capitio.

6. Volumus, quòd illi qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur pœnâ culpæ mediæ; & quibus mos fuerit committere culpas medias, mulctentur pœnâ culpæ gravis, & sic de reliquis. Et dum non resipiscunt, pœna augeatur: è contra verò Superior qui pœnitentiam imposuit, poterit prudenter, & attentis circumstantijs, minuere illam eis, qui humiliter adimplent, & signa emendationis ostendunt.

7. Culpis illis, quibus Constitutiones nostræ pœnas non statuunt, Superiores pro suo prudenti

denti arbitrio imponant, proportionatas ſemper cum delictis, & circumſtantijs, & ad ſimilitudinem hîc deſignatarum.

8. Ad puniendum delicta ſemper attendantur Perſonæ, & circumſtantiæ, ut ſic vel augeatur, vel minuatur pœna.

9. Prælatus inferior obligatus ſit fidem facere Superiori, qualiter pœnitentia ab ipſo impoſita, executioni mandetur.

§. IV.

De carcere noſtrorum Conventuum.

1.

IN omnibus noſtris Conventibus, & Collegijs ſit locus ſecurus, ac deputatus ad cuſtodiam Reorum, non tamen adeò rigoroſus, ut in diſcrimen veniat ſalus Religioſorum inibi incluſorum. Et ſint in eo compedes, vincula, aliaq; neceſſaria ad pœnam, & majorem cuſtodiam delinquentium.

2. Si aliquis propter ſufficientem alicujus gravis delicti probationem, juſſus fuerit à Judice incarcerari, exuatur in ipſo carcere Habitu albo, & induatur veſtimento fuſci coloris: poteritq; (ſi Reus fuerit ad Chorum deputatus) in eodem carcere coronæ circulus ei radi.

3. Si propter negligentiam, vel malitiam Cuſtodis carceris Reus aufugerit, Cuſtos in carcerem conijciatur, & juxta gravitatem culpæ puniatur.

4. Si quis quoquo modo opem tulerit incarcera-

cerato, ut aufugiat; ſi effectus non fuerit ſecutus, incarceretur per viginti dies; ſi effectus ſecutus, ſit in carcere toto tempore quo delinquens debebat eſſe. Carcerem autem confringentibus tempus incarcerationis duplicetur.

5. Si quis ſine Superioris licentia viſitaverit, vel allocutus fuerit incarceratos, pœnæ culpæ gravis per diem unum ſubjaceat.

6. Prælatus per ſe, vel per alium curet de ſolatio incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam. Libros ſpirituales illis concedat; ſed non atramentarium, nec alia ad ſcribendum requiſita, niſi raró, penſatis circumſtantijs, & cum ſcientia eorum, quæ ſcribunt.

Regulæ Caput XXXII.

Nullus Fratrum Fratrem ſuum in publico accuſet, &c.

CAP. XXXII.

De pœna contra lædentes famam aliorum.

1.

SI quis alterius famam apud Religioſos noſtri Ordinis læſerit, & convictus fuerit, pœnâ talionis puniatur, ſicut præcipit Regula, & ante omnia famam reſtituat. Si veró noſtræ Religionis decorem,& ſuorum Religioſorum exiſtimationem infamiæ labe denigraverit apud ſæculares,

lares, vel Religiosos alterius Ordinis, præter pœnam supradictam, careat voce activâ per triennium, & inhabilis sit ad omnia Ordinis Officia.

2. Si quis falsum testimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit, præter pœnam talionis, numquàm in testem produci valeat.

Regulæ Caput XXXIII.

Si qui scandalum, vel aliquid hujusmodi fecerint, &c.

CAP. XXXIII.

De apostatis, fugitivis, incorrigibilibus, & manus violentas in alios inijcientibus.

§. I.

De apostatis, & fugitivis.

1.

ILle reputandus, habendusque est ut apostata (quantum ad pœnam) qui absque licentia Superiorum vagatur extra Conventum sine Habitu, habeat, vel non intentionem redeundi ad Claustra; aut etiam cum Habitu, si per octo dies extra Claustra permanserit. Iste ergo ipso facto sit excommunicatus, & pro tali promulgetur à Superiore coram Communitate. Item qui de nocte sine licentia è Conventu exierit, eodem modo sit excommunicatus, & velut apostata puniatur.

2. Si quis absque licentia exierit à ſuo Conventu, vel à confinio, & jurisdictione ſui Prælati immediati, recurrens ad Superiorem Prælatum, non habeatur pro excomunicato: poterit tamen arbitrio Superioris puniri, ſi juſtam cauſam recurſus non reddiderit. Si verò aliorſum divertit, & viâ rectâ Superiorem non adivit, ſeverè puniatur.

3. Statim ac ſit notitia de alicujus Religioſi exitu à Conventu ſine licentia, quamvis recurrat ad Superiores, Prælatus illius proceſſum formet de fuga, & certiores faciat Patres Generalem, & Provincialē de illa, & de die, ac cauſa ipſius fugæ.

4. Et quia *felic. record. Urbanus VIII. per ſuas literas in forma Brevis ſub die 4. April. 1637.* incipien. *Alias à nobis* (poſt alteras quoque ab eodem, & *à felic. record. Paulo Papa V.* emanatas) præcipit, ut nullus noſtri Ordinis Religioſus ad alium quemcumque Ordinem, Religionem, ſive Congregationem (excepto Ordine Carthuſianorum, petitâ, & obtentâ licentiâ à Superioribus noſtri Ordinis) ſub apoſtaſiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excomunicationis latæ ſententiæ pœna, etiam emiſſionis quarti voti, ſeu perfectioris, & humilioris vitæ præſumptione, aut ſtrictioris Regulæ, ſeu obſervantiæ prætextu, vel contemplatione, aut quâvis juſtâ, probabili, aut legitimâ causâ, ſe transferre audeat. Ideò literæ præfatæ inviolabiliter ſerventur.

5. Apoſtatæ, & fugitivi, pro prima vice, &

fuga

fuga puniantur juxta gravitatem culpæ,& ipſo facto amittant antiquitatem ſedis, & loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat à die regreſſus ad Ordinem poſt dictam primam fugam. Qui ſecundam fecerint, eâdem pœnâ afficiantur, & inſuper per annum incarcerentur. Pro tertia verò fuga (vel per unam, ſi per annum duraverit) ſi tales non expelluntur,pœnis impoſitis pro prima, & ſecunda fuga plectantur, & prætereà inhabiles ſint ad Prælaturas Ordinis, & voce activâ careant. Si quis verò apoſtaſiæ ratione excommunicatus, celebraverit, gravioribus pœnis, ſeveriuſque mulctetur.

6. Denique non ſolùm Patribus Miniſtris,verùm etiam omnibus Religioſis facultatem, & authoritatem concedimus, ut in caſu neceſſitatis poſſint capere, ac comprehendere apoſtatas, & fugitivos, cujuſcumque Provinciæ, ac Domus ſint. Hortamurque in Domino Superiores, & eorum conſcientias oneramus,ut curent diligenter, & cautè compellere, & revocare fugitivos, ſub pœna gravis culpæ per tres dies.

§. II.

De incorrigibilibus, & eorum expulſione.

1.

ILle Religioſus judicandus eſt incorrigibilis, qui audens committere, & repetere graves culpas, admittere non vult pœnitentiam legitimè à Supe-

Superiore pro illis impositam. Similiter ille, qui tribus diversis vicibus punitus pro culpis gravibus, ad meliorem vitæ rationem non redit. Etiam ille, cujus emendatio desperatur propter ipsius obstinationem, & pravos mores.

2. Incorrigibiles vel perpetuò ergastulo sunt mancipandi, vel à Religione expellendi, observando in omnibus Decreta sacræ Congregationis Concilij, publicata de mandato *felic. record. Urbani VIII. anno 1624. die 21. Septembris.* Quando autem expulsio alicujus fuerit executioni mandanda, priùs in Capitulo Conventuali sententia legatur, & flagris cæsus à Communitate, coram ipsa spolietur Habitu.

3. Numquàm Pater Generalis expulsis literas testimoniales concedat, illos ad Sedem Apostolicam reijciens, vel jubens aliam ingredi Religionem: sed tantùm tradat literas fidem facientes de expulsione facta juxta dicta Decreta sacræ Congregationis, & in quibus etiam exprimantur pœnæ expulso impositæ à Judicibus in sententia expulsionis.

4. Sententiæ in causis criminalibus prolatæ, & Reis intimatæ, non statim executioni mandentur, quin priùs revideantur, & iterum examinentur causæ, si Rei ipsi erga hoc supplicationem fecerint, & humiliter id postulaverint.

5. Appellare à correctione, & pœnitentia Regulari ad externum Judicem, prohibitum est *per*

felic.

felic. record. Sixtum V. Gregorium XIII. & Clementem VIII. Quare ſi quis ab illa appellaverit, ſeverè puniatur ad arbitrium Diſſinitorij.

§. III.

De inijcientibus manus violentas in alios.

SI quis minatus fuerit, vel manus violentas in aliquem injecerit, vel eum percuſſerit arbitrio Miniſtri puniatur, attentâ gravitate culpæ. Quòd ſi eam commiſerit contra aliquem Prælatum inferiorem, incarceretur, & alijs pœnis afficiatur à Provinciali, conſideratâ prudenter qualitate delicti: ſi verò contra Provincialem, à Patre Generali: ſi autem contra Generalem, à Diffinitorio Generali delinquens puniatur, attentâ ſemper qualitate culpæ.

Regulæ Caput XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit, &c.

CAP. XXXIV.

De inferentibus injuriam alijs, & de correctione fraterna.

1.

REligioſus qui alteri injuriam fecerit, ſive præſenti, ſive abſenti, juxta arbitrium Miniſtri puniatur, attentâ culpæ gravitate.

2. Si quis ſcit, alium commiſiſſe aliquod peccatum; ſi occultum eſt, & ſperatur emendatio, corri-

corripiat eum ſecretò, juxta Evangelium, & nulli revelet, ſub pœna carceris per tres menſes, ſi ex tali revelatione ſcandalum ſequatur; ſi verò non ſequatur, afficiatur pœnâ culpæ gravis per ſex dies: & ſemper ante omnia honorem reſtituat. Si verò correctio facta non prodeſſet, vel ſi antequam illam faciat, prudenter judicet, quòd nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut ſuo conſilio, & efficaciori documento, vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem ſe frugem recipiat.

3. Si quis contra bonum commune, & honorem noſtræ Religionis aliquod delictum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denuntiet Superiori, ut Patri; & ſi culpæ qualitas, & circumſtantiæ exigunt, etiam ut Judici deferat, qui lapſi ſalutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

Regulæ Caput XXXV.

Si pro neceſſitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum, &c.

CAP. XXXV.

De modo contrahendi debita, & de cura in eis ſolvendis.

I.

NUllus, ſive Miniſter, vel Præſes, ſive Procurator, ſive particularis quilibet Religioſus, audeat, imò nec valeat debitum ali-

aliquod contrahere ſine conſilio, & aſſenſu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

2. Nullus Miniſter in fine ſui Officij relinquat Domum ſuam oneratam debitis excedentibus quantitatem centum ducatorum absque licentia ſui Provincialis. Et præcipimus Miniſtro Succeſſori, ut curet ſolvere confeſtim debita ſui Anteceſſoris, & ante illorum ſolutionem nullas expenſas faciat, niſi præcisè pro victu, & veſtitu Religioſorum.

3. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegijs noſtris, ne accipiant pecuniam ad cenſum, ſive ad Intereſſe, ſine licentia in ſcriptis Diffinitorij Generalis.

Regulæ Caput XXXVI.

Si quiſquam de ſubſtantia Domus violentiam fecerit, &c.

CAP. XXXVI.

De modo ſervando in litibus, & negotijs.

1.

NUllus, ſive Prælatus, ſive Procurator incipiat cauſam, & litem, quin obſervet circumſtantias, quas Regula noſtra diſponit. Et prætereà inferiores Provinciali, priùs ab eo obtineant licentiam. Quòd ſi hæc facilè haberi non poſſit, & cauſa urgeat, lis inchoari poterit de conſenſu Capituli Conventualis, & ſtatim Provincialis certior fiat.

2. Stri-

2. Strictè præcipimus omnibus Religiosis, ne ipsimet adeant tribunalia sæcularia pro negotijs merè temporalibus agendis, nisi urgente causâ: poterunt tamen Judices alloqui, & intercedere.

3. Nullus ex nostris sine Patris Generalis facultate officium exerceat testamentarij, sub pœna suspensionis à suo Officio, voce, & loco per tres menses. Si verò aliquis executor testamenti fuerit nominatus, & commodè absque mora, prædicta licentia haberi non possit, & judicio Ministri, & Consiliariorum expediens videatur statim exercere dictum officium, illud exerceat, ita tamen ut ad prosecutionem, & perfectionem illius obtineat intra duos primos menses præfatam facultatem. Copia item testamenti subscripta à Ministro, & Consiliarijs, mittatur Patri Generali, ut judicet, an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumstantijs concedere facultatem.

4. Nulli Superiori liceat Judicis Conservatoris munus exercere absque speciali Summi Pontificis licentia.

5. Nullus item Religiosus sit Patronus piæ alicujus Memoriæ, vel Administrator bonorum quæ non sint nostræ Religionis; nisi casu quo patronatus, & administratio annexa sint Officio, quo quis fungitur in Religione.

Regulæ Caput XXXVII.

Solicitè verò Miniſter provideat, &c.

CAP. XXXVII.

De diligentia adhibenda à Prælatis erga obſervantiam Regulæ.

I.

HOrtamur in Domino omnes Prælatos, ſint valdè ſoliciti in obſervantia ſanctæ noſtræ Regulæ, ſicuti ipſa diſponit, ut ipſorum exemplo ſubditi perfectiùs adimpleant illius præcepta.

2. Nullus Prælatus ita ſe occupet in negotijs, etiam cauſarum piarum, quòd à gubernio Domus, & vitâ communi ſequendâ impediatur. Nec ſubditis id ipſum ullo modo permittat.

3. Miniſtri à ſuis Conventibus, ſeu Collegijs abſentiam ultra octo dies non faciant ſine licentia ſui Provincialis.

Regulæ Caput XXXVIII.

Non liceat Superioribus confeſſiones ſubditorum audire, &c.

CAP. XXXVIII.

De Confeſſarijs, Prædicatoribus, Lectoribus, Studentibus, Collegijs, & Bibliothecis.

§. I.

De Confessarijs Religiosorum.

1.

VIsitatores in qualibet visitatione deputent in scriptis Confessarios pro Religiosis. Illorumque facultas durabit usque ad sequentem visitationem, in qua, factâ designatione, cesset præterita, etiam si concessa fuerit à Prælato Superiori illi, qui tunc visitat. Et nullus, sive hospes, sive Conventualis, audeat confessiones Religiosorum audire sine prædicta designatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo existit, quamvis ad munus istud deputatus sit pro alio Conventu, vel Collegio, etiam ejusdem Provinciæ.

2. Patres tamen Diffinitores Generales actuales poterunt absque aliqua limitatione audire confessiones cujuslibet Religiosi nostri Ordinis, & similiter cuicumque Sacerdoti idoneo ejusdem peccata sua confiteri. Eodem modo Patres Ministri absque limitatione excipere poterunt confessiones suorum subditorum, in casibus à Regula dispositis, & ipsimet confiteri peccata sua cuilibet subdito suo idoneo.

3. Magister Novitiorum confessiones eorum audiat: semel tamen in quolibet mense (die à Patre Ministro assignandâ) permittatur illis confiteri alteri Confessario approbato pro Religiosis, designando etiam ab eodem Ministro. Recenter

ter Professi confiteantur suo Magistro, & alteri Confessario ex approbatis, deputando etiam à Ministro. Idemque intelligiatur de Collegis artibus studentibus.

4. Si in aliquo Conventu deficiant Sacerdotes approbati à Superioribus pro excipiendis confessionibus Religiosorum, Minister deputet idoneos, & ad id necessarios, donec sit copia approbatorum. Poteritque tam istis, quàm illis (quando expedire judicaverit) impedire, ne audiant confessiones. Et cuilibet ex sibi subditis poterit dare facultatem confitendi cuicumque Sacerdoti idoneo sui Conventus, etiam non deputato à Superiori Prælato, tametsi sit copia approbatorum; id tamen raró fiat.

5. Quando Religiosi nostri iter faciunt, vel sunt in aliquo oppido ubi Monasterium nostrum non est, nec habent Confessarium nostri Ordinis approbatum, poterunt confiteri peccata sua Sacerdoti simplici idoneo nostræ Religionis, vel cuilibet Confessario approbato Religioso, vel sæculari.

6. Decernimus, quòd Sacerdotes nostri non habentes facultatem audiendi confessiones Religiosorum nostrorum, concessam, vel per Constitutiones nostras, vel per Superiores, qui illam concedere possunt, non valeant excipere confessiones, etiam Sacerdotum nostrorum.

§. II.

De Confeſſarijs ſæcularium.

1.

NUlli ex noſtris liceat audire confeſſiones virorum ſæcularium, ſine eo quòd habeat tres annos completos ſui Sacerdotij; & ſine facultate Ordinarij, ac ſui Provincialis. Qui quidem priùs, ſimul cum Miniſtro Conventus, & alio Religioſo docto, ac virtute prædito, ab ipſo Provinciali deſignato, illum examinet de ſcientia morali, & per ſecreta ſuffragia approbent, vel reprobent. Si autem Provincialis non potuerit intereſſe examini, alium pro illo deputet Religioſum loco ipſius.

2. Ad audiendas confeſſiones fœminarum, quilibet ex noſtris debet habere licentiam Diffinitorij, petitam à Patre Provinciali, conſulto Miniſtro Domus; ac inſuper debet priùs audiſſe confeſſiones virorum ſæcularium laudabiliter, & per duos integros annos.

3. Qui ſine requiſitis, & facultatibus expreſſis in duobus numeris antecedentibus auſus fuerit confeſſiones audire, vel examini Ordinarij ſine licentia Ordinis ſe exponere, privatus ſit miniſterio excipiendi confeſſiones, nec ad illud ei unquam licentia concedatur, niſi per Capitulum Generale.

4. Ad hoc autem ut Confeſſarij poſt obtentam facul-

facultatem excipiendi confessiones, negligentes non sint in studio, nec doctrinam moralem pro derelicta habeant; præcipimus, ut omnes Confessarij tam virorum, quàm fœminarum (exceptis qui sint, vel fuerint Prælati Superiores, vel Ministri, vel sacræ Theologiæ Lectores) examinentur indispensabiliter in secunda visitatione cujuslibet triennij, à Visitatore, & duobus Religiosis designatis *Num. 1. hujus §.* qui per secreta suffragia approbent, vel reprobent, & à reprobato licentiam auferat Visitator. Hoc autem examen semper fiat, donec Confessarij expleverint viginti annos laudabilis exercitij audiendi confessiones, & post viginti annos non ampliùs examinentur.

5. In Ecclesijs nostris (præter confessionaria in earum parietibus elaborata, quæ pro parte interiori Conventus habeant ingressum pro Confessarijs) sint etiam confessionaria alia amobilia ex decenti ligno fabricata. Nullus autem Confessarius fœminarum audiat confessiones, nisi in aliquo ex prædictis confessionarijs; nec in amobilibus eas excipiat, nisi qui actualiter sit, vel aliquando fuerit Prælatus, vel qui ætatis años quinquaginta habeat, vel licentiam à suo Prælato pro casu raro, & expressam pro qualibet vice.

6. In nullum ex dictis confessionarijs Religiosus aliquis ingrediatur, qui fœminarum Confessarius non sit, absque Ministri licentia. Qui secùs fecerit, pœnâ culpæ gravis puniatur: quòd si ita-

ſi iteraverit, inhabilis maneat ad obtinendam facultatem audiendi mulierum confeſſiones, vel aliâ equivalenti pœnâ afficiatur juxta ſtatum ſuum.

7. Licentiæ excipiendi confeſſiones, ſive virorum, ſive fœminarum, non intelligantur abſolutè, & in perpetuum conceſſæ, ſed dependenter à voluntate Religionis, quæ illas poterit limitare, abolere, & tollere ſine obligatione reddendi cauſam. Quod non intelligitur cum illis Religioſis, qui ſunt, vel fuerunt Prælati, vel qui habent quinquaginta ætatis annos. Illæ autem licentiæ tantùm judicentur continuari, & permanere, quas ſubſcriptas relinquat Viſitator in ſua viſitatione, vel Pater Generalis, quando Conventus perambulet: & ita non ſubſcriptæ eo ipſo ceſſent.

8. In oppidis, in quibus ſunt Conventus noſtri, non concedatur licentia ad exitum è Domo pro audiendis continuò in diebus determinatis, confeſſionibus ſæcularium, niſi rarò, & cum licentia in ſcriptis Patris Generalis.

9. Nullus Religioſus in loco aliquo officium Parochi exerceat, etiam pro parte, ſub pœna culpæ gravis per tres dies. Nec Diffinitorium valeat diſpenſare in Conſtitutione iſta. Nec Fratres, qui fœminarum Confeſſarij non ſunt, mittant Prælati pro audiendis virorum confeſſionibus, ad oppida illa, in quibus non eſt Conventus noſter.

§. III.

§. III.

De Prædicatoribus.

1.

NUllus Religioſus audeat concionari, quin priùs per triennium Philoſophiæ, & per aliud triennium Theologiæ ſcholaſticæ vacaverit, & obtentâ in ſcriptis licentiâ Patris Provincialis. Qui cum Examinatoribus *ſupra §. 2. Num. 1.* aſſignatis experietur, quid ſcientiæ, & virtutis habeat, & præſertim eum ſedulò examinabit de præcipuis ſanctæ Fidei noſtræ myſterijs, & de ſenſibus ſacræ Scripturæ, & per ſecreta ſuffragia approbatio, vel reprobatio fiat. Et inſuper ut de ejus genio, ac ingenio conſtet, diſponet intra tempus illi aſſignandum, & habebit concionem coram Communitate, & (ſi fieri poſſit) coram Patre Provinciali.

2. Nullus publicè concionetur, quin priùs præſentetur Ordinario, ſub pœna privationis vocis, & loci per ſex menſes.

3. Prædicatores in ſuis concionibus ſolùm intendant morum reformationem, ac virtutum augmentum. Qui verò in hoc defectuoſus fuerit, & à Superiore aliquoties admonitus, non ſe emendaverit, Officio Concionatoris privetur.

4. In civitatibus, & locis, in quibus non eſt Conventus noſter, non admittantur ſermones Quadrageſimæ, ita ut totâ, vel majori parte il-

lius Religioſus ſit extra Clauſtra, absque licentia Patris Generalis.

5. Prædicatores ſolo titulo concionandi (etiamſi pro tota Quadrageſima conciones habeant) carnibus non veſcantur. Qui verò niſi illis veſcatur, Quadrageſimæ tempore concionari non valet, ceſſet à concionibus; excepto caſu quo aliquis independenter à prædicatione, pro ſua infirma,& ægra valetudine carnibus veſcatur: talis enim prædicando in Quadrageſima, illas edere poterit cum licentia Provincialis, cautè tamen, frugaliter, & exemplariter.

6. Si Superiori expediens viſum fuerit, diſponet, quòd in loco, in quo eſt Conventus Ordinis, Religioſus aliquis Dominicis diebus exeat ad docendum populum doctrinam Chriſtianam.

7. Liceat Prædicatori non intereſſe Choro (excepto tempore Orationis mentalis) tribus, aut quatuor diebus ante concionem. Diſponentibus verò ſermones pro Quadrageſima, plus temporis indulgeat Superior.

8. Pater Provincialis in ſecunda viſitatione cujuslibet trienniј examinet Prædicatores (his exceptis, qui ſunt, vel fuerunt Prælati, aut Lectores, vel qui per duodecim annos laudabiliter munus concionandi exercuerunt) & auferat facultatem ab illis, qui in virtute, & ſcientia fuerint defectuoſi, vel inutiles ad animarum profectum,& ab illis qui titulo prædicationis,à Choro, & vi-

& vita communi se eximunt. Et faveat, foveatque eos, qui in concionibus suis doctrinam, zelum, & spiritum ostendunt.

§. IV.
De Lectoribus.

1.

PAter Generalis eligat Lectores tam Philosophiæ, quàm Theologiæ scholasticæ, expositivæ, & moralis, præveniatque eos sex mensibus ante Cursum, ut se præparent, semperque deputet Personas doctas, observantes, amantes docere doctrinam sancti Thomæ, non quæstiones inutiles, seu periculosas. Et (si firi possit) Lectores sint ex Provincia, in qua sunt Collegia. Et omnes semper in scriptis dictabunt.

2. Assistant semper Lectores Orationi mentali, & Matutino Nativitatis Domini, Paschæ, & Pentecostes, Festi Sanctissimæ Trinitatis, Sanctissimi Sacramenti, & (si fuerit expositum) in diebus infra octavam, nec non Matutino omnium Festivitatum Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ fuerint primæ Classis, & nostrorum SS. Patriarcharum. Assistant etiam omnibus Vesperis, quæ cum cantu celebrantur, ac in Festivitatibus, quæ ad colendum celebrantur, & B. Mariæ, & Ordinis nostri, etiamsi non canantur, nisi in aliquo ex istis diebus habeant conclusiones. Et etiam (si non habeant conclusiones in ipso

 die)

die) aſſiſtant Miſſæ ſolemni, quæ in prædictis Feſtivitatibus celebratur, nec non Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Aſcenſionis Domini, & Tertiæ quando canitur. Inſuper aſſiſtant Proceſſionibus, Annæ *Salve Regina*, Officijs, & Miſſis quæ cantantur pro noſtris Religioſis Defunctis, examini conſcientiæ, flagellationi communi, ac deniquè omnibus actibus, & functionibus Communitatis ad Chorum non pertinentibus, exceptis expreſſis in iſta Conſtitutione.

3. Tempore Curſus, ſeu Lectionum ſuarum non exeant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas confeſſiones, extra locum in quo eſt Collegium: id tamen eis licebit in majori Hebdomada.

4. Religioſus qui habuerit licentiam in ſcriptis à Diffinitorio Generali pro ſcribendo libro, qui typis mandandus ſit, exemptionibus fruatur, quibus gaudent Lectores, dum illum ſcripſerit, vel etiam dum excudatur, ſi ipſe correctioni aſſiſtat. Et ſimiles Scriptores teneantur quotannis præſentare ante Diffinitorium elucubrationes ſuas, ut ab ipſo judicetur, an digni ſint pro illis præfato Privilegio, & exemptione.

5. Nullus Religioſus percipiat redditus ex Cathedrá, nec illam petat, aut prætendat, nec pro alio ſubſtituatur, neque ut alius eam adipiſcatur ſuffragium ferat.

§. V. *De*

§. V.

De Studentibus, vel Collegis.

1.

PAter Generalis designet Religiosos (unum saltem annum completum post professionem habentes) qui Philosophiæ, Theologiæ scholasticæ, expositivæ, & moralis, studijs vacaturi sint, illosque eligat virtute, ac ingenio præditos, viribusque robustos pro jungendo studio cum austeritate vitæ nostræ. Et antequàm in Collegium pergant, eos examinari faciat de sufficientia Grammaticæ, à Religiosis ab ipso assignandis.

2. Collegæ nostri per triennium Philosophiæ, & per aliud triennium Theologiæ scholasticæ, ac deniquè per bieñium expositivæ, & morali Theologiæ operam dabunt. Et tempore vacationum in suis Collegijs maneant, nisi Pater Generalis aliud dispofuerit. Dum autem Artium, & Theologiæ scholasticæ studio incumbunt, non audiant confessiones, nec concionentur; in ultimo tamen anno hujusmodi Theologiæ scholasticæ, liceat eis in munere concionatorio se instruere, prædicando coram Communitate in Refectorio, vel aula Capitulari.

3. Collegæ Philosophi, vel Theologi scholastici tempore Cursus Ordines sacros non recipiant, nisi isti conferantur in loco, ubi est Collegium, vel in oppido à Collegio non distante ultra

ultra ſex leucas. Nec Collegæ iſti, dum tales ſunt, in patriam ſuam abibunt, nec alia itinera agent, nec à Domo exibunt (etiam ſi ſint in aliquo Conventu extra Collegium) niſi cum Communitate, vel cum ſuo Miniſtro, vel cum Patribus Diffinitoribus; ad exercitia tamen literarum poterunt exire cum ſuis Lectoribus deſignati tantùm à Provinciali.

4. Nullus Collega ingrediatur cellas Patrum Lectorum.

5. Omnes Studentes diligenter examinentur in ſingulis viſitationibus à Viſitatore, Miniſtro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat, culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, ſeu progreſſum non facturus judicetur, à Collegio excludatur per ſecreta Examinatorum ſuffragia. Si tamen Collegæ fuerint minus obſervantes, vel ita fractæ valetudinis, ut ſimul cum ſtudio communem vitam ſequi non valeant, tales Viſitator ſolus excludere poterit à Collegio. Excluſus autem, vel quia culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas, non egrediatur à Conventu, in quem miſſus fuerit, per ſpatium temporis arbitrio Superioris; nec concedatur ei facultas, ut ſacris initietur, niſi transactis duobus annis ultra permiſſos à noſtris Conſtitutionibus. Si verò jam fuerit Sacerdos, facultas audiendi confeſſiones ei non concedatur, niſi transactis etiam duobus annis ultra requiſitos pro reliquis Sacerdoti-

dotibus à noſtra Conſtitutione. Semel autem excluſus, ad ſtudia non redeat, quin priùs conſtet ceſsâſſe cauſam, propter quam fuit ſtudijs privatus, vel à Collegio ejectus.

6. Strictè præcipimus, quòd nullus petat, vel ſibi procuret, medijs interceſſionibus extra Ordinem noſtrum, ſtudia, Ordines, licentias audiendi confeſſiones, concionandi, pergendi in patriam ſuam, conventualitates, & alia hujuſmodi; ſub pœna inhabilitatis ad id, quod petit, & per talia media procurat. Superioribuſque jubemus, quòd hanc Conſtitutionem diligenter obſervent.

§. VI.

De Collegijs.

1.

IN ſingulis Provincijs noſtri Ordinis duo ſint Collegia: unum pro Philoſophia, alterum pro Theologia ſcholaſtica docenda. Et ſi fieri poſſit, tertium quoque Collegium ſit pro Theologia expoſitiva, & morali. Quòd ſi in qualibet Provincia hoc Collegium deſignari non potuerit, deputetur ſaltem unum pro toto Ordine, in quo Theologiæ expoſitivæ, & morali vacent per biennium Collegæ ex omnibus Provincijs indiſcriminatim, qui jam Curſus ſuos ſcholaſticæ Theologiæ peregerunt. Omnia autem, & ſingula Collegia Diffinitorium Generale deſignet.

2. Miniſtri Collegiorum docti ſint, & obſervan-

vantes, qui ſeduló curent, quòd Lectores, & Collegæ cauſa ſtudiorum non omittant orationis, & mortificationis exercitia, nec obſervantiam noſtrarum Conſtitutionum, tam particularium pro Collegijs, quàm communium quæ illis non opponuntur.

3. In Collegijs Philoſophiæ ſint Magiſtri ſpirituales, ſub quorum diſciplina in habitatione ſeparata vivant Studentes, qui Sacerdotes non ſint. In Collegijs verò Theologiæ Magiſtrorum vices obtineant Vicarij.

4. Conventuales aliquot ſint in Collegijs ad Officia eorum agenda, ad conciones habendas, & audiendas confeſſiones, ut ſic ſatis temporis maneat Collegis ad ſtudium. Et quando tempore veſpertino, ut moris eſt, concluſiones defendantur, ſi Conventuales tempore Orationis mentalis eis non aſſiſtunt, orent in Choro.

5. Curſus literarius incipiat à die ſancti Lucæ Evangeliſtæ, & duret uſque ad Vigiliam Penteçoſtes excluſivè. Hujus temporis decurſu, ſingulis diebus non feriatis ſinguli Lectores Philoſophiæ duas dictent Lectiones, ſinguli verò Theologiæ unam. Et quælibet cujuslibet Lectoris lectio per unam duret horam. Similiter ſingulis diebus lectivis expendatur una hora in conferentia literaria, & tres in cluſionibus defendendis ſingulis Dominicis diebus, ab hora videlicet tertia poſt meridiem uſque ad ſextam. Poſt Curſum

ſum verò tempore vacationum, bis in Hebdomada conferentiæ per ſpatium unius horæ ſint, & ſemel ſingulis menſibus concluſiones per duas horas tantùm. Patres autem Miniſtri, & Lectores, proùt illis meliùs expedire viſum fuerit, deſignabunt tempora pro dictis exercitiis literariis, exceptis concluſionibus tempore Curſus, quæ in jam deſignato defendentur.

6. Communis mentalis Oratio, tam matutina, quàm veſpertina, ſemper ſit à quinta hora uſque ad ſextam. Et finitâ matutinâ, recitentur ſimul Prima, Tertia, Sexta, & Nona, in ſpatio aliquantulum longiori dimidia hora, & quandoque prolixiori juxta majorem earum quantitatem. Et ad initium Primæ, & non anteà, incipiat celebratio Miſſarum.

7. In Vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Aſcenſionis Nona, eo modo, & tempore, ac in Conventibus. Tertia quoque canatur immediatè ante Miſſam Conventualem, in die Nativitatis Domini, primâ die Paſchæ, ac primâ Pentecoſtes, nec non in Feſtivitatibus Epiphaniæ, Aſſumptionis B. Virginis Mariæ, Nativitatis ſancti Joannis Baptiſtæ, Natalitii Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ſancti Patriarchæ noſtri Joannis de Mata, ac in Feſto omnium Sanctorum. In quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & pauſatione, ac in Conventibus.

8. Miſſa Conventualis canatur omnibus Domini-

minicis, & diebus feriatis, ac in Feſtivitatibus B. Mariæ Virginis, & Ordinis noſtri, atque etiam in die Cinerum, in Feria quinta, ſexta, & Sabbato majoris Hebdomadæ, in Vigilia Pentecoſtes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, ac in quatuor anni Anniverſarijs, atque etiam quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre, in Collegio illo ubi Corpus, vel inſignis ejus Reliquia aſſervatur. Præterea in omnibus Collegijs debet cantari Miſſa in Exequijs noſtrorum Religioſorum Defunctorum, & quando ex dotatione, vel aliâ obligatione perpetuâ, ſive temporali, ad id tenentur. Secundis verò ferijs à Regula deſignatis dicatur Miſſa ſine cantu pro Defunctis, & eâ finitâ, fiat à Communitate Abſolutio fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem prædictis Anniverſarijs, & in Commemoratione omnium Defunctorum, poſt Miſſam fiat Proceſſio per Clauſtrum; & ubi hoc non fuerit, cantetur Abſolutio in Eccleſia.

9. Veſperæ (niſi eo die habenda ſit lectio veſpertina, vel defendendæ concluſiones) canantur, tam primæ, quàm ſecundæ (eo tempore, & ſolemnitate, ac in Conventibus) tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paſchatis, ac tribus Pentecoſtes, nec non in Feſtivitatibus Sanctiſſimæ Trinitatis, Corporis Chriſti, Circumciſionis, Epiphaniæ, Aſcenſionis Domini, Purificationis, & Aſſumptionis B. Mariæ, in Nativitate

ſancti

ſancti Joannis Baptiſtæ, Natalitio Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum noſtrorum Joannis, & Felicis, & in ſecundo Feſto ſanctæ Agnetis Virg. & Mart. noſtri Ordinis Patronæ. In Feſtivitate autem Omnium Sanctorum ſemper canantur primæ Veſperæ: quoad ſecundas verò obſervetur, ſicut, & quoad Veſperas Defunctorum, quod dictum eſt de Conventibus *Cap. 11. §. 1. Num. 7.* In reliquis verò Feſtivitatibus primæ, aut ſecundæ Claſſis, quæ ad colendum pronuntiantur, ſolùm Veſperæ ſecundæ canantur. In recitandis autem quarta pars horæ expendatur.

10. Immediatè poſt mentalem Orationem veſpertinam dicatur Completorium, quod ferè per quadrantem horæ durabit. Et eo finito, cellas petant ad ſtudendum uſque ad horam octavam cum dimidia, niſi quies, & recreatio ſit habenda. Si autem fuerit nox communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis poſt Completorium ante ſtudium, reliquis verò anni temporibus poſt nocturnum conſcientiæ examen.

11. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, niſi fuerit nox recreationis: tunc enim immediatè poſt Completorium dicetur. Et recitatiò ejus duret ferè per horam. Cantetur autem cum Laudibus (tempore, & ſolemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Reſurrectionis Domini, ac in triduo majoris

Hebdomadæ, & in Festo Corporis Christi, cum tota ejus Octava. At verò in Festo Sanctissimæ Trinitatis, & primæ diei Pentecostes, & sancti Patris nostri Joannis de Matha, cantetur etiam Matutinum cum Laudibus, hora quinta post meridiem.

12. Circa Religiosorum numerum, qui requiritur ad canendum omnia prædicta in solemnitatibus, & quid quando celebrantur non in proprijs diebus, observetur quod dictum est de Conventibus *Cap. 11. §. 1. Num. 8.*

13. Insuper præcipimus, quòd in quatuor anni Anniversarijs recitetur in omnibus nostris Collegijs integrum Officium Defunctorum, sicut in Conventibus. Et omnes Collegiorum Religiosi, qui Coronam B. Mariæ Virginis non recitaverint in communi cum Collegis, illam recitent privatim.

14. In recreationibus nocturnis à Paschate usque ad Pentecosten solum poterunt perseverare usque ad horam nonam, & in residuo tempore æstivo ad summum usque ad dimidiam post nonam.

15. Non admittantur in Collegijs nostris externæ Personæ ad lectiones, conclusiones, vel alia literaria exercitia. Nec Religiosi nostri extra proprias Domus publicè arguant, vel defendant. Qui autem Constitutioni isti omninò, vel partim contravenerit, privatus sit voce, & loco, juxta gravitatem culpæ.

§. VII.

§. VII.

De Bibliotheca.

1.

IN unoquoque Conventu, ac Collegio noſtro ſit communis Bibliotheca, cujus incrementum, ac in dies augmentum Miniſtri procurent. In ea ſint libri ad ſtudia Religioſorum, ſpiritualem ipſorum profectum, & proximorum ſalutem. Sit deputatus à Provinciali Religioſus, qui eam mundatam, clauſamque habeat, & libros ſuo ordine juxta ipſorum diverſas facultates diſpoſitos; qui, & etiam neceſſarios Religioſis ad lectionem ſtudiumque diſtribuat cum licentia Prælati. Et ſit quoque in ipſa Bibliotheca inventarium recto ordine alphabetico diſpoſitum, omnium librorum Conventus, & Collegij.

2. Ut autem libri non diminuantur, nec deficiant, *Præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis Religioſis, ne præbeant, nec alienent, nec ad alium Conventum, vel Collegium portent, vel mittant librum aliquem, quinterna, codices, aut codicem, aliave manuſcripta exiſtentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegij, ſive ad illam pertinentia, etiam illa, vel ex illis libris, quinternis, codicibus, ſeu manuſcriptis, quæ Religioſi habent in cellis, vel alio in loco ad ſtudium, lectionem, & uſum ſuum. Nec ſimiliter commodent prædictos libros, codices, quinterna, manuſcripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad-*

quod pertinent. Miniſter verò poterit libellum aliquem ſpiritualem præbere alicui Perſonæ devotæ, ſeu Benefactori. Poterit etiam aliquos libros ſui Conventus, vel Collegij commodare aliquibus Perſonis, proùt expedire viderit; ſemper tamen in Bibliotheca remaneant ſcripti à Bibliothecario libri qui, & Perſonæ quibus commodantur, cum annotatione diei, menſis, & anni. Non poterit tamen Miniſter, etiam Capitulo Conventuali conſentiente, alienare aliquem, vel aliquos libros, niſi ſint inutiles, & pro utilibus permutentur. Quòd ſi secùs fecerit, pœnæ gravis culpæ ſubjaceat.

3. Pater Provincialis, quando illi conveniens viſum fuerit, poteſt concedere licentiam Religioſo, ut ſecum habeat, & portet ad uſum librum aliquem ſpiritualem, Bibliam parvam, & compendium caſuum conſcientiæ. Nec libros alios poterit quiſquam ſecum portare, niſi de licentia Diffinitorij, vel Patris Generalis.

4. Codices, aliaque manuſcripta Defunctorum Religioſorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedunt, vel in Archivo Generali Ordinis reponantur. Et nullus, etiam Prælatus, ſub pœna culpæ gravis, illa ſibi reſervare audeat, nec alteri concedere.

5. *Denique ſub eodem præcepto, ut ſupra Num. 2. præcipimus, ut nullus extrahat è Bibliotheca aliquem, vel aliquos libros, quaterna, codices, vel manuſcripta abs-*

que

que licentia Prælati. Religiosus autem extrahens, notitiam præbeat Bibliothecario, & similiter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat libros, & cætera ad illam spectantia, quando ipse Religiosus longam absentiam à Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

Regulæ Caput XXXIX.

Generale Capitulum de triennio in triennium, &c.

CAP. XXXIX.

De Capitulo Generali, & forma illud celebrandi.

§. I.

De tempore, & loco, in quo celebrandum est Capitulum Generale.

1.

GEnerale Capitulum de triennio in triennium celebretur, Sabbato ante Dominicam quartam post Pascha, nisi justa de causa (judicio Diffinitorij, omnibus votis præter unum concurrentibus) differatur, & tunc die designando ab ipso Diffinitorio, celebretur. Si verò instante tempore, quo juxta Regulam Capitulum Generale celebrari debet, Pater Generalis infirmetur, ita ut assistere non valeat, tunc ipsemet poterit Capitulum differre per unum mensem tantùm.

2. Capitulum Generale ſemper celebretur extra Curiam Regiam,in Conventu deſignato à Diffinitorio. Et in eo non admittantur hoſpites, nec alij Religioſi præter neceſſarios pro Capituli, & Conventus ſervitio.

3. Provinciales, & Socij in Domum Capitularem non intrent per duos menſes ante celebrationem Capituli; excepto Provinciali illius Provinciæ, ubi Capitulum celebratur, cui ſolum per quindecim dies ante celebrationem prohibetur intrare in dictam Domum; & excepto etiam Socio ejuſdem Provinciæ,quando caſus occurrerit, quòd ſit Miniſter ipſius Domus Capitularis. Prædicti igitur Vocales, convocati tempore apto à Patre Generali, congregentur in prædicta Domo (ſimul cum Diffinitorio Generali jam inibi præexiſtente) feriâ ſextâ ante Dominicam quartam poſt Paſcha, & non anteà, ſub pœna ad arbitrium dicti Diffinitorij infligenda contravenienti. Si verò propter cauſas *Num.* 1. dictas Capitulum differatur, tunc congregabuntur die aſſignato à Diffinitorio, vel à Patre Generali, reſpectivè.

4. Si aliquod negotium tanti ponderis occurrat, quòd judicio Diffinitorij conveniens ſit habere Congregationem Generalem,Diffinitorium, concurrentibus ex ſeptem ſuffragijs ſex, poterit convocare ad illam. In qua dumtaxat habeant ſuffragium, qui in Capitulo Generali illud habent.

§. II.

§. II.

De Præside, & Electoribus in Capitulo Generali.

I.

IN Capitulo Generali præſideat Pater Generalis, expiret, vel non in ipſo Capitulo ejus Officium. Quòd ſi congregato jam Capitulo, ipſe ægrotaverit, vel propter aliam cauſam ad Capitulum non acceſſerit, tunc totum Capitulum eligat Præſidentem Generalem in prima ejuſdem Capituli ſeſſione, qui in abſentia dicti Miniſtri Generalis, ejuſdem authoritate, & præeminentijs præſideat. Cujus Præſidentis Officium ſolùm durabit uſque ad finem dicti Capituli, quod tunc celebratur. Si autem congregato Capitulo Generali, etiam contigerit Miniſtrum Generalem è vita diſcedere, electo priùs Præſide, ut dictum eſt, fiat electio Miniſtri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenerit. Sicut diſponit *felic. record. Urbanus Papa VIII. per ſuas literas in forma Brevis expeditas die 22. Auguſti anno 1633.* incipiend. *Injuncti nobis.*

2. In dicto Capitulo ſuffragium tantùm habeant ſequentes, videlicet Pater Generalis, expiret, vel non ejus Officium in illo Capitulo. Quòd ſi loco ejus eligatur Præſes Capituli juxta dicta Num. *præcedenti*, talis etiam ſuffragium habeat. Similiter illud habeat novus Miniſter Generalis, quando in eodem Capitulo eligitur, &

in eâdem Domo Capitulari reperitur, vel à die quo ad illam pervenerit. Item Diffinitores Generales, Miniſtri Provinciales, & ſinguli Socij pro ſingulis Provincijs, quorum videlicet Officia tunc expirant. Nulluſque poterit ſuffragium ſuum compromittere.

3. Siquis ex Capitularibus aliqua ex cauſa fuerit inhabilis, vel activâ voce privatus, ſeu dubium ſuper hoc fuerit, ad Diffinitorium ſpectet id determinare, vel declarare. Cui determinationi, vel declarationi omnes ſtent, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ in illo Capitulo.

4. Quando contigerit Prælatum aliquem Superiorē proferre ſententiam ſuſpenſionis ab Officio, vel privationis vocis, contra Prælatum ſibi inferiorem, ſuffragium habentem in Capitulo Generali, vel in Diffinitorio, effectum non habeat, quin priùs conſulatur idem Diffinitorium, caſu quo in vi dictæ ſententiæ impeditur dictum ſuffragium præfato Reo. Quòd intelligatur, etiam quando ſententia tantùm eſt declarativa prædictæ pœnæ, impoſitæ videlicet ipſo facto à jure, vel à Bullis, ſeu Brevibus Pontificijs, vel à noſtris Conſtitutionibus.

5. Nullus ſive in Capitulo Generali, ſive in Diffinitorio, audeat ſubornare Electores directè, vel indirectè, vel precibus, pollicitationibus, minis, aliovè modo illos inducere, ut alteri præſtent, vel denegent ſuffragium. Et contraveniens,

niens, tamquam pacis perturbator, puniatur pœnâ privationis Officij, & loci per triennium.

§. III.

De Socijs Provinciarum, eorum Officio, qualitatibus, & electione.

1.

IN Capitulo Generali suffragium habeat pro qualibet Provincia Socius unus, qui simul cum Provinciali vocem Provinciæ ad Capitulum adducat, pro electionibus faciendis, & cæteris ad ipsum spectantibus. Debet autem Socius esse Minister alicujus Conventus, vel Collegij suæ Provinciæ, præditusque doctrinâ, observantiâ, & experientiâ in regimine; nullusque poterit esse Socius in duobus Capitulis immediatis.

2. Factis in Capitulo Generali electionibus omnium Prælatorum, ex Ministris noviter electis eligantur per secreta suffragia, & canonicè Socij pro Capitulo Generali immediatè sequenti. Et ad uniuscujusque electionem tantùm concurrant quinque, nimirum Pater Generalis, duo Diffinitores Provinciæ, pro qua Socius eligitur, Provincialis ejusdem Provinciæ, & Socius illius, qui tunc expirant.

3. Quòd si per mortem, inhabilitatem, aut aliam justam causam, Socius electus non possit interesse Capitulo immediatè sequenti, pro quo fuit electus, tunc fiat electio novi Socij ante Capitu-

lum, tempore sufficienti, ut illi nota fiat electio, & adire possit ad Capitulum. Ad hanc autem electionem concurrent canonicè, & per secreta suffragia, solùm Pater Generalis, duo Diffinitores, & Provincialis illius Provinciæ, pro qua eligitur Socius; *Juxta Breve felic. record. Alexandri Papæ VII. expeditum die 4. Febr. anno 1660.* incip. *Ad Pastorale fastigium.*

4. Si quis Minister, vel alter Religiosus aliquid animadvertendum, vel notatione dignum habeat, remittendum ad Capitulum, tradat Socio suæ Provinciæ, vel suo Provinciali, ut unus, vel alter portet.

§. IV.

De forma celebrandi Capitulum Generale.

1.

FEriâ sextâ ante Dominicam quartam post Pascha, ad vesperum Præses Capituli congreget omnes Capitulares, & imponat illis præceptum in scriptis jubendo, quòd si quis scierit alicujus Capitularis impedimentum, propter quod non debeat admitti ad Capitulum, illud manifestet statim ante ipsum. Quòd si factâ sufficienti probatione, impedimentum aliquod inventum fuerit, ad Diffinitorium pertinebit declarare, inhabilem esse habentem tale impedimentum, & illum à Capitulo excludat. Deindè deputet Diffinitorium duos Capitulares ad legendas epistolas, & adver-

tentias

tentias ad Capitulum missas, quas fideliter suo tempore referent. Et manifestet etiam Vocalibus graduationem Domorum ab ipso factam, præcisè ad eligendos Ministros pro illis.

2. Sequenti die, Sabbato nempè, & primâ Capituli, diluculò cantetur, assistentibus omnibus Religiosis, Missa solemnis de Spiritu sancto, cum comemoratione B. Mariæ Virginis, & Sanctorum nostrorum Patriarcharum. Idemque etiam fiat in omnibus Conventibus, & Collegijs Ordinis pro felici Capituli eventu. Ac præterea in omnibus Domibus, toto tempore Capituli communis, & particularis fiat oratio, ut DEUS illuminet Capitulares, ad hoc ut conformiter omnia faciant, & operentur ad majorem Domini gloriam, & Religionis utilitatem, & incrementum.

3. Finitâ Missâ, Præses Capituli (etiamsi fortè aliquis, vel aliqui ex Vocalibus non pervenerint) jubeat fieri signum cum cymbalo ad Capitulum Generale. Et omnes Gremiales congregati in Aula Capitulari, sequenti ordine sedeant.

4. Primo loco Pater Generalis, vel Præses Capituli in ejus defectum; deindè Diffinitores ordine suæ electionis; posteà Provinciales juxta antiquitatem suarum Provinciarum; ac deniquè juxta eamdem Socij ipsarum Provinciarum. Qui quidem ordo observabitur toto tempore Capituli, etiam extra Aulam Capitularem, tam in sedibus, quàm in præsidentijs, quamvis præsens sit

Pro-

Provincialis Provinciæ, & Minister Conventus ubi celebratur Capitulum.

5. Illicò Præses Capituli concionem habeat spiritualem, hortando Vocales, ut in omnibus actionibus, & electionibus præ oculis habeant majorem DEI gloriam, & Religionis incrementum.

6. Exhortatione finitâ, ut sine scrupulo ad electiones procedatur, genuflexis omnibus, Præses ad cautelam illos absolvet ab omnibus, & quibuscumque censuris, formâ sequenti. Omnes dicent Confessionem Generalem, & Præses Capituli prosequetur dicens: *Misereatur vestri, &c. Indulgentiam, &c.*

Si tenemini aliquo, vel aliquibus vinculis excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia Ordini nostro indulta, mihi commissa, & vobis concessa, ego absolvo vos ad effectum electionum faciendarum, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & unitati fidelium. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus Sancti, † Amen.

Item eâdem authoritate, ego vos absolvo ab omnibus alijs, de quibus fieri consuevit absolutio in consimilibus Capitulis; ut sitis absoluti hic, & in tribunali Domini nostri JESU Christi, ut habeatis vitam æternam, & vivatis in sæcula sæculorum, Amen.

7. Capitularibus sic absolutis, & adhuc genuflexis ante Imaginem Crucifixi (quæ debet esse supra primam, & principalem mensam Aulæ Capitularis) gratiam Spiritus Sancti invocabunt,

devotè

devotè dicentes Hymnum, *Veni Creator Spiritus, &c.* Quo finito, Præses Capituli, cæteris respondentibus, prosequitur.

℣. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.* ℟. *Et renovabis faciem terræ.* ℣. *Benedicamus Patrem, & Filium, cum Sancto Spiritu.* ℟. *Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula.* ℣. *Mitte eis Domine auxilium de Sancto.* ℟. *Et de Sion tuere eos.* ℣. *Ora pro nobis sancta DEI Genitrix.* ℟. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.* ℣. *Exultent justi in conspectu DEI.* ℟. *Et delectentur in lætitia.* ℣. *Domine exaudi orationem meam.* ℟. *Et clamor meus ad te veniat.* ℣. *Dominus vobiscum.* ℟. *Et cum spiritu tuo.*

OREMUS.

Mentes nostras, quæsumus Domine, Paraclitus qui à te procedit, illuminet, & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

Omnipotens sempiterne DEUS, qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei, æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia Majestatis adorare Unitatem: quæsumus, ut ejusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur adversis.

Defende, quæsumus Domine, Beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate Familiam, & toto corde tibi prostratam, ad hostium propitius tuere clementer insidijs.

DEUS, qui per sanctos Patres nostros Joannem, & Felicem, Ordinem Sanctissimæ Trinitatis ad redimendum

de

de potestate Saracenorum Captivos cœlitus instituere dignatus es : Præsta quæsumus, ut eorum suffragantibus meritis, à Captivitate corporis, & animæ, te adjuvante, liberemur.

Omnipotens sempiterne DEUS, *qui facis mirabilia magna solus : prætende super famulos tuos, & super congregationes illis commissas Spiritum gratiæ salutaris : & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde.*

DEUS, *largitor pacis, & amator charitatis, da famulis tuis veram cum tua voluntate concordiam ; ut ab omnibus, quæ nos pulsant, tentationibus liberemur. Per Christum Dominum nostrum, &c.*

8. Rogatione finitâ Electores omnes ante supradictam Imaginem Crucifixi faciant juramentum, quo se obligent ad eligendum digniores, & aptiores respectû Officiorum, quæ proponuntur, & quòd præ oculis habebunt in omnibus electionibus majorem Dei gloriam, & progressum Religionis, juxta tenorem nostræ Regulæ. Idem quoque juramentum facient Electores sociorum, & Diffinitores in Diffinitorio, vel in qualibet alia Congregatione, quando facienda est electio alicujus Prælati, vel socij.

Forma Juramenti talis est.

EGo Frater N. de N. Juro, & promitto DEO *Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, & beatis Patribus nostris Joanni, & Felici, me electurum illos, quos juxta*

juxta meam conſcientiam credam, digniores, & aptiores futuros eſſe Ordini noſtro, ejus Provinciis, & Conventibus, tam quoad ſpiritualia, quàm quoad temporalia.

9. Facto juramento, Capitulares ſedentes eligant per ſecreta ſuffragia Secretarium Capituli de ejus corpore; & per majorem ſuffragiorum partem electus, pronuntiabitur à Præſide Capituli; in cujus manus Secretarius electus, faciet Juramentum fidelitatis, & ſervandi ſecretum, ſequenti formâ.

Ego Frater N. de N. Juro, & promitto DEO Omnipotenti, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, & beatis Patribus noſtris Joanni, & Felici, me in omnibus ad meum Officium ſpectantibus, fidelitatem, & ſecretum ſervaturum.

10. Confeſtim Capitulum eligat per ſecreta ſuffragia tres Capitulares in Scrutatores, ad regulandum ſuffragia in electionibus. Iſti autem (ſi aliud viſum non fuerit Capitulo, quod per ſecreta ſuffragia determinabit) ſemper erunt Præſes Capituli, & duo Diffinitores imediatè ſedentes ad dexteram, & ad ſiniſtram illius. Qui quidem Scrutatores ſtatim faciant coram Capitulo Juramentum fidelitatis, & ſecreti, ſequenti formâ.

Ego Frater N. de N. Juro, & promitto Omnipotenti DEO, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, & beatis Patribus noſtris Joanni, & Felici, me Scrutatoris Officium fideliter facturum, & ſecretum ſemper ſervaturum, non revelando Perſonas, quæ ſuffragia præſtiterunt, vel negarunt huic, vel alteri.

11. Dein-

11. Deindè Capitulum per ſecreta quoque ſuffragia eligat ex Scrutatoribus unum, qui Officium faciat Secretarij præcisè in ſcrutinijs. Et electus faciat, ſtatim ac pronuntietur à Præſide, Juramentum in manus iſtius, eâ formâ quæ poſita manet *Num. 6.* pro Secretario Capituli.

12. Rurſus Capitulum eligat per ſecreta ſuffragia unum ex Vocalibus, qui poſt regulata ſuffragia in electionibus, nomine ipſius Capituli faciat, & pronuntiet electiones, formâ aſſignandâ §. *ſequenti.* Et pro caſu, quo ſuffragia concurrant pro aliquo Officio in ipſum Electorem, ſeu Pronuntiatorem, Capitulum eligat alterum, qui ejus electionem pronuntiet. Quòd ſi aliter viſum non fuerit Capitulo (quod per ſecreta ſuffragia determinabit) ſemper primus Scrutator erit Elector, ſeu Pronuntiator, & pro caſu electionis ſuæ ſecundus Scrutator.

13. Eadem forma, idemque totum, quod tribus numeris antecedentibus dictum eſt erga Scrutatores, Secretarium ſcrutinij, & Electores, ſive Pronuntiatores electionum, ſervetur omninò; quotieſcumque in Diffinitorio, ſive in alia quacumque Congregatione extra, vel intra Capitulum Generale, facienda ſit aliqua electio canonica Prælati, vel Socij.

14. Prædictis igitur præambulis finitis, procedat Capitulum ad electiones. Et præcedat omnes, fiatque ante prandium electio Patris Genera-

neralis, si facienda est in illo Capitulo: Generalis autem recèns electus, si præsens sit, sedeat immediatè post Patrem Generalem qui expirat, sive post Præsidem Capituli; non tamen præsideat, nec Officium exerceat, usquequo finiatur Capitulum. Nihilominus omnes tam Capitulares, quam cæteri Religiosi Conventus, statim ac electio facta sit, pergant processionaliter cum Electo in Ecclesiam, cantantes Hymnum. *Te Deum laudamus*, & ibi accipiant ab eo benedictionem, & omnia fiant juxta formam dispositam in nostro Manuali. Tamen si Generalis electus præsens non fuerit, illum non expectet Capitulum, sed prosequatur.

15. Si in Capitulo illo non sit facienda electio Ministri Generalis, eodem Sabbato ante prandium incipiant fieri cæterorum Prælatorum electiones, & prosequantur in reliquis sessionibus, tam vesperè ejusdem Sabbati, quàm manè, & vesperè sequentium dierum, hoc ordine. Priùs eligantur Diffinitores Generales; quorum prior electus primus sit Diffinitor, secundò electus secundus, & sic de cæteris, servatâ prioritate electionis. Deindè eligantur Ministri Provinciales juxta antiquitatem suarum Provinciarum. Posteà Ministri Conventuales secundùm graduationem Domorum à Diffinitorio factam, & Vocalibus jam manifestatam, ut *Num. 1.* dictum est. Propter quam graduationem non intelligatur, Con-

ventus amittere antiquitates ſuas. Quando autem facta fuit electio Miniſtri Generalis, eodem manè nullæ aliæ fiant, ſed veſperè poſt prandium fieri incipiant, ordine dicto.

16. Finitis electionibus, proſequantur ſeſſiones neceſſariæ ad agendum de obſervantia, progreſſu, bonoque communi noſtræ Religionis, & ante omnia, ac præcipuè de ejus inſtituto, Redemptione nimirum Captivorum. Quibus concluſis, Capitulum per ſecreta ſuffragia eligat octo ex Miniſtris noviter electis, ad hoc ut priores quatuor vel quinque concurrant ſimul cum Diffinitoribus (ſicut præcipit Regula) ad correctionem, vel depoſitionem Patris Generalis, ſi in illo triennio opus fuerit. Reliqui verò Miniſtri ad hoc deputati, juxta ordinem ſuæ electionis ſuccedant primis, ſi ex iſtis aliquis defecerit mortis, renuntiationis, aut aliâ quâvis causâ. Declaramus autem, quòd ad iſtam correctionem, vel depoſitionem poſſint eligi Miniſtri Provinciales.

17. Inſuper idem Capitulum eligat ſex Patres ex gravioribus Religionis, quorum conſilio, & aſſenſu Pater Generalis (quando caſus occurrerit) ejiciat ab Ordine aliquem, vel aliquos, inſtructo proceſſu, & plenè probatis cauſis expulſionis, juxta Decretum ſacræ Congregationis Concilij. Et præteréà eligat quoque Capitulum ad eundem effectum alios quatuor, vel ſex Patres,

ſubro-

ſubrogandos ordine ſuæ electionis in defectum alicujus, vel aliquorum ex ſex priùs electis.

18. Deindè eligantur Socij Provinciarum pro Capitulo immediatè futuro, juxta ſupra dicta in iſto *Cap. §. 3. Num. 2.* Quibus electionibus factis, legantur coram toto Capitulo Decreta ſanctæ Romanæ, & Generalis Inquiſitionis. Et Præſes Capituli hortetur Gremiales ad illorum ſtrictam obedientiam, & obſervantiam.

19. Decretis lectis, idem Præſes Capituli continuò imponat præceptum Vocalibus omnibus, & ſingulis, ut intra ſpatium viginti, & quatuor horarum revelent ante ipſum, & manifeſtent impedimentum, ſi quod forſan fuerit, ratione cujus aliquis ex Prælatis noviter electis non poſſit, nec debeat confirmari in ſuo Officio. Quòd ſi aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Diffinitorium ſpectat judicium de illo. Nullo autem invento, Capitulum totum confirmet electionem Patris Generalis, *juxta Breve felic. record. Urbani Papæ VIII. expeditum die 3. Decembr. año 1636. incip. Exponi nobis.* Deindè Diffinitorium Generale confirmet electiones Diffinitorum Generalium, Miniſtrorum Provincialium, & Conventualium. Et Electores Sociorum electiones illorum confirmet.

20. His expeditis, quilibet Provincialis ſecundùm antiquitatem ſuæ Provinciæ ſurgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religioſorum,

qui illo triennio in ſua Provincia deceſſerunt. Deindè ſurgat Secretarius Capituli, & coram toto etiam Capitulo legat electiones omnes, ſtatuta, decreta, & cætera omnia acta, & diſpoſita in ipſo Capitulo; quæ cuncta debent eſſe ſcripta in libro Capituli Generalis, cum annotatione in qualibet Prælatorum electione, numeri ſuffragiorum concurrentium ad illam. Et his lectis, ſubſcribant in eodem libro omnes Vocales. Quo facto, diſſolvitur Capitulum.

21. Jam perfecto, diſſolutoque Capitulo, Diffinitorium Generale novum viſitet Patrem Generalem, & Diffinitores, qui ſuo jam munere functi ſunt, formâ infrà poſitâ *Cap. 41. §. 1.* Et receptis depoſitionibus Capitularium contra illos, viſitationeque concluſa (niſi fortè inſinuentur culpæ, quæ majorem inquiſitionem, atque examen requirant; nam tunc fiet quod *citato Cap. &* §. diſponitur) Miſſa ſolemnis de *Requiem* pro Defunctis Religioſis, & Benefactoribus Ordinis, & concio habeatur. Quâ functione peractâ, Capitulares ſe mutuò charitate fraternâ amplexentur, & in ſuos Conventus proficiſcantur.

§. V.

De modo ſervando in electionibus faciendis.

1.

NEc Pater Generalis, nec alius Superior noſtri Ordinis habeat jus nominandi, vel proponen-

ponendi aliquam Perſonam determinatam,ut eligatur; poterit tamen quandoque Diffinitorium, ſi illi expedire viſum fuerit, aliquas Perſonas proponere, relinquendo tamen Electores liberos, ut ſuffragia ſua illis, vel alijs præſtent.

2. Poſtquàm omnes ſua ſuffragia dederunt in qualibet electione, Scrutatores illa ante omnia numerent, attendendo an correſpondeant, & æqualia ſint numero Vocalium. Quòd ſi ita eſt, primus Scrutator illa reponat in urna, & poſteà ſingillatim extrahat, & legat, legendaque præbeat duobus alijs Scrutatoribus, & Secretarius ſcrutinij illa ſingillatim ſcribat, & numeret. Si verò quando ſchedulæ numerantur, non accedunt ad numerum Vocalium, vel illum excedunt, comburantur ſtatim ſine eo quòd legantur, & iterum de novo ſuffragia ferantur. Cæterùm ſi aliqua ſchedula vacua, ſeu alba inventa fuerit, vel cum ſuffragio ſub conditione, vel alternativè,vel præſtito Perſonæ incapaci ſecundùm jus, inhabilitate utique reddente nullam ipſo jure electionem; tunc caſus talis ſchedula pro nullâ, & pro non ſuffragio reputanda eſt, ideòque ſeparetur, & regulatio, ac numeratio aliorum ſuffragiorum fiat; & illis ſolùm attendatur ad videndum, an ſit electio, vel non.

3. Si in primo, vel ſecundo ſcrutinio non fuerit electio, Scrutatores conſulant Diffinitorium: & iſtud (ſi illi expediens viſum fuerit) ju-

beat, quòd suffragia declarentur, & quæ quisque habeat manifestetur, ut ita Vocales facilius ad electionem conformentur.

4. Scrutinio facto, Pronuntiator ad id à Capitulo electus (juxta dicta *§. antecedenti Num. 12.*) faciat, & pronuntiet electionem pro illo, qui habet omnia suffragia, vel plusquàm medietatem, declarando numerum determinatum, sequenti formâ, quamvis ipse suffragium Electo non dederit.

Ego Frater N. *de* N. *nomine meo, & omnium Electorum præsentium, per decem suffragia v. g. eligo in Majorem ac Generalem Ministrum nostræ sacræ Religionis, vel in Diffinitorem Generalem, vel in Ministrum Provincialem Provinciæ* N. *vel in Ministrum Conventus, vel Collegij* N. *Patrem Fratrem* N. *de* N. *in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen.*

5. Forma ista faciendi, seu pronuntiandi quamlibet electionem, semper observetur tam in Capitulo, quàm in Diffinitorio, vel aliâ quâvis Congregatione. Schedulæ autem esse poterunt scriptæ propriâ suffragantis manu, vel alienâ. Quæ igne comburantur in ipso Capitulo, vel Diffinitorio, vel Congregatione, antequam Vocales surgant.

6. Omnes controversiæ, & difficultates ortæ in, vel super electionibus, etiam Patris Generalis, determinentur per Diffinitorium Generale. Cujus resolutioni nemo contradicat, sub pœna ad arbitrium ipsius Diffinitorij infligendâ.

§. VI.

§. VI.

De modo aliquid proponendi, & decernendi in Capitulo Generali.

1.

UT maturiori consilio determinetur, quod in Capitulo Generali propositum fuerit, liceat ipsi Capitulo (si illi expedire videbitur) decisionem differre usque in sequentem diem.

2. Quotiescumque judicio trium Capitularium conveniens sit proponi, vel determinari rem aliquam in Capitulo, Præses, teneatur illam proponere, ut decidatur; dum tamen non sit novam condere Constitutionem; ad hoc enim proponendum, & conferendum, major Capituli pars debet petere, & instare.

3. Præcipimus, quòd nullo prætextu à Summo Pontifice postuletur innovatio, seu mutatio in re aliqua sanctæ nostræ Regulæ; nisi hoc fiat per Capitulum Generale, concurrentibus omnibus votis, ac nemine discrepante. Et contraveniens huic Constitutioni, ipso facto privatus sit Officio suo, & inhabilis perpetuò ad quæcumque alia. Similiter nec postuletur à Sede Apostolica, nisi per Capitulum Generale, & consentientibus tribus ex quatuor partibus suffragiorum, innovatio, alteratio, seu abrogatio quoad totum, vel quoad partem alicujus Constitutionis ex confirmatis ab ipsa Sede Apostolica.

4. Ut aliqua Constitutio de novo condatur, ejus convenientia in tribus Capitulis Generalibus sedulò, ac diligenter expendi, & agitari debet, hoc ordine. Postquàm in primo Capitulo actum est de re aliqua, si à majori parte suffragiorum approbata fuerit, statim vim habeat Ordinationis, & executioni mandari incipiat usque ad sequens Capitulum. In quo maturè examinata; si à duabus partibus ex tribus suffragiorum non approbetur, omninò extincta maneat dicta Ordinatio; si autem approbetur à dictis duabus partibus, perseveret ejus executio usque ad tertium Capitulum. In hoc autem iterùm, atque iterùm expensis convenientibus, vel inconvenientibus expertis in ejus executione, si adhùc approbetur à tribus ex quatuor partibus suffragiorum, habeat deinceps vim Constitutionis; alias non concurrentibus dictis tribus suffragiorum partibus, eo ipso revocata, & penitùs extincta maneat præfata Ordinatio. Declaramus autem, quòd quando tres, vel quatuor partes suffragiorum æquales esse non possunt, non attendatur, nec ratio habeatur de votis superabundantibus ad tres, vel quatuor partes æquales.

5. Ad hoc autem ut aliqua Constitutio ex non confirmatis in specie à Sede Apostolica, quovis modo alteretur, innovetur, vel abrogetur, & ad hoc ut fiat Constitutio contraria alicui ex eis, eodem modo in tribus Capitulis Generalibus exa-

minan-

minanda eſt ejus convenientia, vel inconvenientia; ita tamen ut quamvis in primo Capitulo conſentiat major pars ſuffragiorum, non ſtatim executioni mandetur, nec ſuſpendatur per illud triennium Conſtitutio antiqua. Quòd ſi in ſequenti Capitulo conſentiant duæ partes ex tribus ſuffragiorum, tunc ſuſpendatur per triennium antiqua Conſtitutio, & executioni mandetur nova Ordinatio; alioquin iſta prorſus extincta maneat. Quòd ſi in tertio Capitulo, re diligenter perpensâ, conſentiant tres partes ex quatuor ſuffragiorum, aboleatur antiqua Conſtitutio quoad id, in quo per novam alteratur, innovatur, mutatur, ſeu in contrarium diſponitur: cum indulto tamen Sedis Apoſtolicæ. Si verò in hoc Capitulo non conſentiant dictæ tres partes ſuffragiorum, præfata Ordinatio eo ipſo nulla ſit, & omninò maneat extincta. Poterit verò Capitulum Generale diſpenſare in Conſtitutionibus, dum non ſint ex confirmatis à Sede Apoſtolica; ita tamen quòd ſi non pertineant ad univerſale Ordinis regimen, ſufficiat major pars Vocalium: ſi autem pertineant ad præfatum regimen, dum non ſint confirmatæ à Sede Apoſtolica, fieri debet conſentientibus duabus ex tribus Capituli partibus.

6. Ad facienda quæcumque ſtatuta (nullatenùs tamen noſtris Conſtitutionibus contradicentia) quæ vim habeant Decretorum Capituli Generalis, ſufficiat major pars ſuffragiorum, & ex

tunc executioni mandentur. Si autem in Capitulo im̃ediatè ſequenti expreſsè non confirmentur, eo ipſo extincta maneant. Et quamvis approbentur nedum à majori, ſed etiam à duabus partibus ex tribus ſuffragiorum, non ideo cenſeantur in via ad Conſtitutiones, niſi ab initio facta fuerint tamquã Ordinationes Capituli in eum finem.

7. Omnia quæ in Capitulo decidentur, per ſecreta ſuffragia determinentur, calculis albis, & nigris.

§. VII.

De pertinentibus privativè ad Capitulum Generale.

I.

AD Capitulum Generale ſpectat privativè facere omnes electiones Prælatorum Ordinis, admittere renuntiationes Prælatorum, quæ in ipſo fiunt; condere Conſtitutiones, juxta dicta *ſ. antecedenti Num. 4.* impetrare à Sede Apoſtolica, concurrentibus omnibus ſuffragiis, mutationem noſtræ Regulæ in re aliqua.

2. Ad illud quoque privativè pertinet, conſultâ priùs Sede Apoſtolicâ, dividere Provincias, dummodo pro aliqua de novo conſtituenda ſint ſaltem octo Conventus. Ac itidem conſultâ eâdem ſanctâ Sede, relinquere, & deſertas facere fundationes Conventuum jam admiſſas, & poſſeſſas. Ac etiam diſpenſare in Conſtitutionibus

nibus à Sede præfata non confirmatis, juxta dicta *§. præcedenti Num. 5. ad finem*: quod tamen raro fiat, & maturo consilio.

3. Deniquè ad ipsum attinet disponere, agere, stabilire omnia, quæ secundùm nostram Regulam, & Constitutiones ipsi reservantur.

Regulæ Caput XL.

Electio Majoris ac Generalis Ministri de sexennio in sexennium, &c.

CAP. XL.

De qualitate eligendorum in Prælatos, ac de eorum, & aliorum Officijs, jure, & potestate.

§. I.

De his, qui possunt, vel non possunt eligi in Prælatos.

1.

NUllus eligatur in Ministrum Conventualem, quin priùs per triennium fuerit Vicarius, vel Præses alicujus novæ fundationis, vel Magister Novitiorum, aut recèns Professorum, vel Secretarius Prælati Superioris, vel Procurator Generalis, vel Lector sacræ Theologiæ, vel concionatus fuerit tribus Quadragesimis, ita ut in qualibet Hebdomada uniuscujusque tres habuerit conciones, & titulo prædicationis nec carnes comederit, nec lineis usus fuerit.

2. Dein-

2. Deindè in Superiorem Prælatum nullus eligi possit, qui priùs per tres annos non fuerit Minister Conventualis, vel per integrum sexennium Secretarius Patris Generalis, vel Lector sacræ Theologiæ, vel qui per sex item annos Officium Procuratoris Generalis laudabiliter non exercuerit, vel qui octo Quadragesimis concionatus non fuerit, laudabiliter etiam, & cum conditionibus, & circumstantijs *Num. antecedenti* expressis. Qui verò propter fractam, ægramque valetudinem dicta Officia exercere non potuit, si tamen sit Persona ætatis provectæ, ac virtute, doctrinâ, & consilio prædita, eligi poterit in Diffinitorem.

3. In Ministrum Generalem, Provincialem, & Conventualem eligi non possit, qui propter fractam valetudinem Choro interesse non valet, vel carnibus vescitur, lineisve utitur. Poterit tamen esse Diffinitor, si qualitatibus *Num. antecedenti* designatis præditus fuerit, & cum conditione etiam quòd tantùm sit unus Diffinitor, qui vitæ communis austeritatem sequi non valeat.

4. Decernimus, quòd nullus eligatur ad duas Prælaturas simul. Nec Prælatus aliquis sit simul Procurator Generalis, excepto Ministro nostri Conventus Curiæ Romanæ. Nec similiter sit aliquis simul Prælatus, & Redemptor Captivorum.

5. Pater Generalis in Capitulo, in quo expirat, non possit reeligi in Generalem, neque in aliam Prælaturam, Diffinitoris videlicet, Provin-

cialis,

cialis, vel Miniſtri Conventualis, uſque ad Diffinitorium celebrandum menſe Septembris anni immediatè ſequentis ad celebrationem Capituli, in quo expiravit. Similiter nec eligi poſſint uſque ad prædictum Diffinitorium, Diffinitores Generales in Officium Diffinitorum, Provinciales in Officium Provincialium, nec Miniſtri Conventuales in Miniſtros earumdem Domorum, ſi per triennium, vel per majorem partem triennij functi ſunt Officio ſuo. Poſſunt tamen eligi iſti in alia Officia, vel in alia Monaſteria. Per majorem autem partem triennij intelligimus, quando electi fuerunt ante Diffinitorium Generale menſis Septembris, anni immediatè ſubſequentis ad celebrationem Capituli antecedentis.

6. Qui per ſex annos continuos, & integros ſuperiori Prælaturâ functus fuit, non valeat in Capitulo Generali, in quo expirat, eligi in Diffinitorem, nec in Provincialem, nec in Miniſtrum Conventualem. Poterit tamen id fieri in Diffinitorio menſis Septembris anni immediatè ſequentis ad Capitulum illud. Similiter qui per ſex annos continuos, & integros Miniſter Conventualis fuit; vel uno triennio Miniſter, & alio triennio etiam integro Prælatus Superior, non poſſit eligi in Miniſtrum Conventualem, niſi alicujus Domus ex duabus Matricibus deſignatis à Capitulo Generali pro qualibet Provincia. Poterit tamen eligi in Diffinitorem, vel in Provincia-

cia-

cialem, pro prima vice tantùm. In Generalem verò eligi poterit quilibet ex contentis in hac Constitutione. Per Officia autem continua, & integra intelligimus illa, quæ, non vacarunt per tres menses continuos, sive sit in principio triennij, vel sexennij, sive in medio, sive in fine. In prohibitionibus autem his non repetendi electiones non comprehenditur Minister nostri Conventus Romani.

7. Insuper duo Fratres germani non possint sibi immediatè succedere in eodem Officio Ministri Generalis, Diffinitoris, Provincialis, vel Socij; *juxta Breve SS. Domini nostri Clementis X. expeditum die 15. Decembr. anno 1670.* incip. *Exponi nobis.* Nec possint etiam dicti duo Fratres germani simul, seu in eodem tempore, & triennio habere Officia, quibus annexum sit votum in Capitulo Generali.

8. Eligendus in Ministrum Generalem, debet habere ætatis quadraginta, & quatuor annos, Habitus verò viginti; in Diffinitorem, vel Provincialem, ætatis triginta, & sex annos, Habitus sedecim; in Ministrum Conventualem, ætatis triginta, & tres annos, Habitus quatuordecim.

§. II.

De Officio Patris Generalis, & his quæ ad ipsum attinent.

1. Omnes

1.

OMnes obediant submissè, & humiliter Patri Generali, tamquam Patri, & Pastori totius nostræ Religionis: in quo residet potestas, & jurisdictio respectu totius Congregationis, sicut in Provinciali respectu suæ Provinciæ, & in Ministro respectu sui Conventus. Habet prætereà potestatem, & jurisdictionem sibi concessam sive jure comuni, sive privilegijs nostræ Religioni concessis; exceptis illis, quæ limitantur per nostras Constitutiones. Quarè cùm illi competat regimen totius Ordinis, vigilare, & curare maximè debet perfectam Regularis disciplinæ observantiam.

2. Hortamur tamen Patrem Generalem, ne se in Officia aliorum Superiorum intromittat, nisi negligentia, vel culpa illorum id exigat, aut aliquando ratio, & prudentia suadeat: semper verò debent omnes illi obedire. Quòd si excesserit in dicta intromissione, à Diffinitorio submissè, & reverenter moneatur.

3. Numquam aliquid disponat, determinet, aut præcipiat contra id, quod à Provincialibus dispositum, determinatum, aut præceptum fuit, quin priùs id notum Provincialibus faciat.

4. Ad Patrem Generalem pertinet præsidere in tota Religione, in Diffinitorio, & in Capitulo Generali; proponere tam in isto, quàm in illo, quæ in eis agenda, vel determinanda sunt; & executioni mandare, quòd in ipsis decretum est, & face-

facere quòd observentur disposita in nostris Constitutionibus.

5. Item ad ipsum spectat semel saltem in suo sexennio videre omnia Monasteria totius Ordinis, & inquirere, ac visitare quemcumque Conventum, vel Collegium, prout ipsi conveniens visum fuerit.

6. Ad ipsum quoquè pertinet Religiosos ab una in aliam transferre Provinciam; nominare, ac designare Lectores, & Collegas, tam Philosophiæ, quàm Theologiæ Scholasticæ, expositivæ, & moralis; licentiam præstare Lectoribus ad itinera facienda; deputare in qualibet Provincia, cum consilio Provincialis respectivè, Magistros Novitiorum, recèns Professorum, & Collegarum Philosophiæ, & concedere epistolas Confraternitatis ubicumque, & cuicumque expediens illi videbitur; & cætera omnia, quæ nostræ Constitutiones ei concedunt, & curæ ipsius committunt.

7. Si Officium Patris Generalis ante finitum sexennium vacare contigerit mortis, renuntiationis, depositionis, aut aliâ quâvis causâ, statim primus Diffinitor Generalis convocet cæteros Diffinitores Generales, & Ministros Provinciales, & dicto primo Diffinitore Generali præsidente, omnes simul canonicè eligant unum Vicarium Generalem, qui eamdem authoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Minister Generalis, habeat, ejusque Vicarij Generalis Officium

ficium hujuſmodi duret uſque ad finem primi ſubſequentis Capituli Generalis, in quo electio Miniſtri Generalis fieri debet. Prout omnia diſponit *felic. record. Urbanus Papa VIII. in ſuo Brevi expedito die 22. Auguſti anno 1633.* incip. *Injuncti nobis.* Sigilla autem Ordinis in prædicto caſu cuſtodiat Secretarius, qui fuit Patris Generalis, & cùm primò congregatum fuerit Diffinitorium, illa ipſi Diffinitorio tradat, & ſimul clavem Archivi Generalis, de qua *§. ſequenti Numero 18.*

§. III.
De Diffinitorio Generali.

1.

QUolibet anno die tertia Maij, & decima tertia Septembris Patres Diffinitores Generales congregentur ad celebrandum Diffinitorium Generale, in Conventu, vel Collegio jam ab ipſo Diffinitorio antecedenti deputato. Nec ad iſtud ſit neceſſaria convocatio, nec admittatur aliqua excuſatio, niſi aliquis infirmitate, aut aliâ causâ inevitabili ſit impeditus. Nec liceat Patri Generali aliquem Diffinitorem occupare, vel impedire, ita ut dictis temporibus aſſiſtere non valeat Diffinitorio.

2. Si Pater Generalis abſens fuerit, infirmus, vel taliter impeditus, ut dictis Diffinitorijs adeſſe nequeat, congregentur præfatis temporibus Diffinitores, & præſidente primo ex eis, celebrent

Diffinitoria. Numquam tamen absente Patre Generali, aliqua fiat electio, vel admittatur renuntiatio, vel nova Conventus fundatio.

3. Congregari etiam poterit Diffinitorium, semper ac Patri Generali visum fuerit: qui & illud congregare quoquè tenebitur, quando major pars Diffinitorum id postulaverit.

4. Quotiescumque Diffinitorium celebretur, præsente Patre Generali, si vacans fuerit aliquod Officium Diffinitoris, ante omnia eligatur Diffinitor. Idemque fiat, casu quo in ipsa actuali Diffinitorij celebratione tale Officium per mortem, renuntiationem, aut aliam justam causam vacaverit. Et si electus absens est, prosequatur Diffinitorium, nulla tamen fiat electio, donec novus Diffinitor perveniat, sine ipsius consensu, si fuerit intra Hispaniam: secus, si extra illam fuerit.

5. Diffinitorij tempore congregentur Diffinitores semel saltem in die per spatium unius horæ. Durabitque Diffinitorij celebratio diebus necessarijs pro expeditione rerum, & negotiorum, ad arbitrium ipsius Diffinitorij.

6. Semper ac celebretur Diffinitorium, teneatur Pater Generalis proponere Officia tunc vacantia, & ad Diffinitorium pertinentia, ut eorum electiones fiant; & similiter negotia occurrentia, quæ determinationem Diffinitorij expectant, ut per ejus secreta, & decisiva suffragia judicentur.

7. Quilibet ex Diffinitoribus poterit proponere

nere quamlibet rem ex attinentibus ad Diffinitorium: & ſi majori illius parti expedire videatur, per ſecreta ſuffragia decidetur.

8. Res graves, quales ſunt electiones, renuntiationum admiſſiones, & ſimilia, proponantur pridiè ante deciſionem.

9. Quando aliquid determinatum eſt in Diffinitorio, non agatur iterùm de illo, abſente aliquo ex eis, qui primo Decreto aſtiterunt. Imò etiam omnibus præſentibus, non controvertatur iterùm, niſi concurrentibus tot ſuffragijs, quot neceſſaria ſunt ad diſpenſandum.

10. Epiſtolæ ad Diffinitorium miſſæ non aperiantur niſi coram ipſo; & ibi publicè legantur, niſi aliter eidem Diffinitorio viſum fuerit.

11. Diffinitorium poterit mittere aliquem Religioſum ad Curias Pontificiam, & Regiam, & quò illi expediens viſum fuerit, pro aliquo gravi negotio ad bonum comũne Religionis pertinente; dum tamen in hoc conveniant omnes qui fuerint in Diffinitorio, uno dempto.

12. Poterit etiam aliquem ex Diffinitoribus in quolibet gravi negotio occurrente occupare, & mittere quocumque illi conveniens viſum fuerit, etiam extra Hiſpaniam.

13. Non poterit Diffinitorium vices ſuas concedere Patri Generali ſeorſim, niſi quando adierit aliquam Provinciam, vel Conventum videndum, vel in ſimili caſu raro; & ſemper cum limita-

mitatione, ad ea tantùm quæ probabiliter (judicio ipſius Diffinitorij) occurrere poſſunt, deſignando caſus ſpeciales, qui & in libro Diffinitorij ſcripti manebunt.

14. Deputet Diffinitorium in ſuum Secretarium, unum ex Patribus Diffinitoribus, qui ſtatim ac electus fuerit, juramentum emittat ſervandi ſecretum, & fidelitatem, formâ præſcriptâ pro Secretario Capituli Generalis *ſupra Cap. 39. §. 4. Num. 9.*

15. Quod actum, deciſumque fuerit à Diffinitorio, in ejus libro ſcribatur, & in electionibus canonicis in ipſo factis añotetur numerus ſuffragiorum: & antequam finiatur Diffinitorium, legatur coram ipſo, & poſteà ſubſcribatur à Patre Generali, primo Diffinitore, & Secretario.

16. Pater Generalis determinationes, & decreta Diffinitorij executioni breviter mandari curet. Quod ſi remiſsè in hoc ſe geſſerit, & reverenter monitus non ſe emendaverit; Diffinitores primus, & ſecundus exequi faciant, ea ſubſcribendo ſimul cum Secretario, & ſignando Diffinitorij ſigillo.

17. Si (quod Deus avertat) Pater Generalis ſe gereret cum magno ſæcularium ſcandalo, vel Religionem regeret notabili relaxatione, & obſervantiam in rebus gravibus negligeret; tunc primus Diffinitor convocet omnes alios, qui omnes ſimul juncti (& non aliter) ac re maturè

con-

consideratâ,convocent quatuor, vel quinque Ministros per Capitulum Generale deputatos; & simul cum illis humiliter,& reverenter (vel in scriptis,vel ore tenus) bis moneant, & corrigant Patrem Generalem. Qui si adhuc ab excessibus, & culpis non cessaverit,omnes dicti Prælati (Diffinitores utique, & Ministri) simul congregati, & majori illorum parte consentiente, causâ cognitâ, judicent an mereatur deponi: & ita sentientibus, & judicantibus, deponatur. Et in tali casu, dum causa agitur, poterunt omnes simul in toto Ordine, cui, vel quibus necessarium fuerit,imponere præcepta, & censuras, quæ, & alia quæcumque mandata subscripta à primo, & secundò Diffinitore, & referendata à Secretario, fidem faciant, & obligent. Et in tali casu poterunt dicti Prælati inhibere etiam Patri Generali præceptis, vel censuris, aliisve mediis opportunis, ne dum causa ipsius agitur, & concluditur, Officium suum exerceat, nec in alio sit Conventu præter sibi ab eis designatum.

18. Omnes processus, & causæ criminales custodiantur in Archivo Generali Ordinis. Et Patres Provinciales, & Visitatores remittant dictas causas jam absolutas, ut in Archivo reponantur: imò, & etiam remittent inceptas, & nondum finitas, si ab ipsis absolvendæ non sunt. Idemque faciant Patres Ministri de causis ab ipsis inchoatis, & formatis; vel illas remittant ad suum Pro-

vincialem, ut de illis judicet. Quo facto, ipse eas mittet ad prædictum Generale Archivum, in quo conserventur sub clavi, quæ apud Patrem Generalem, vel ejus Secretarium sit.

19. Et ne decursu temporis libri Ordinis, Bullæ, Brevia, Privilegia, cæteræque scripturæ deperdantur, decernimus, quòd in nostro Conventu Matritensi sit Archivum Generale, in cujus parte separata, omnia prædicta reponantur, & custodiantur sub duabus clavibus, quarum altera sit apud Patrem Generalem, altera verò apud unum ex Diffinitoribus designandum à Diffinitorio. Et similiter ad eumdem effectum in Conventu nostro Curiæ Romanæ sit aliud Archivum, cujus claves habeant Pater Minister, & Pater Procurator Generalis illius Curiæ: quando verò utrumque munus Minister exerceat, alteram ex his clavibus habeat Consiliarius antiquior.

§. IV.

De spectantibus ad Diffinitorium Generale.

1.

PRimùm pertinet ad Diffinitorium, servatis aliàs servandis, novas Conventuum fundationes admittere, & ex uno situ in alterum jam factas transferre; Conventus unius Provinciæ alteri Provinciæ designare, & adscribere: consulendo tamen in præfatis Provinciales illarum Provinciarum, in quibus aliquid ex dictis faciendum sit.

2. Etiam

2. Etiam pertinet ad ipsum punire culpas gravissimas, ut dictum est *sup. Cap. 31. §. 2. Num. 7.* facere statuta (quæ communiter *Acta* dicuntur) pro reformatione totius Ordinis, illa revocare, ac in illis dispensare ; declarare dubia erga nostras Constitutiones occurrentia; dispensare in eisdem Constitutionibus ad universale Ordinis regimen non spectantibus, excepto quando id in Constitutionibus Diffinitorio prohibetur * *quod, & intelligi debet de non confirmatis à Sede Apostolica, juxta dicta Cap. 39. §. 6. Num. 5. ad finem* * quod tamen raró fiat, & consentientibus omnibus suffragijs præter unum. Etiam attinet ad ipsum dispensare in Statutis, seu Decretis Capituli Generalis.

3. Ad Diffinitorium quoquè spectat designare tempus, & locum, in quo celebrandum est Capitulum Generale; destinare etiam locum, in quo celebranda sunt Diffinitoria mense Majo, & Septembri.

4. Ad ipsum Diffinitorium etiam spectat admittere renuntiationem Patris Generalis (si actualiter tunc non celebratur Capitulum Generale) ad cujus admissionem omnia suffragia concurrere volumus; admittere etiam renuntiationes (extra Capitulum Generale factas) aliorum Prælatorum; eligere, & nominare Procuratores Generales, ac deputare Religiosos, qui Redemptionem Captivorum exercere debent, & qui ad Sacramenta ministranda Captivis profecturi sunt;

& tam his, quàm illis instructiones præstare, quas observare debent; facultatem concedere Religiosis, ut Romam petant, vel quemlibet alium locum extra Hispaniam.

5. Insuper præbere consensum, ut à Summo Pontifice, vel ejus sacris Congregationibus licentia obtineatur, ut aliquis, seu aliqui Religiosi nostri transitum faciant ad alias Religiones; licentiam concedere, ut libri typis mandentur, sine qua nemo id audeat facere, sub pœna privationis Officij, vocisque activæ, & passivæ per triennium.

6. Item facultatem concedere Conventibus, ut hæreditates, seu legitimas renuntient, exceptâ tamen parte ad Redemptionem Captivorum spectante; & cum conditione quòd si Persona, in cujus favorem facta fuerit renuntiatio, absque hærede necessario decesserit, ad Religionem legitima redeat. Istæ autem renuntiationes in libro Conventus renuntiantis scriptæ in memoriam maneant. Deindè potest etiam Diffinitorium, & ad ipsum spectat, licentiam concedere, ut Conventus cum partibus componantur; & ut ad censum, sive ad damnum pecunias recipiant: obtentâ tamen priùs supra præmissis debita Sedis Apostolicæ licentiâ.

7. In electionibus faciendis extra Capitulum à Diffinitorio, quando concurrunt tantùm sex Electores, si post tres sessiones, in quarum singulis tria scrutinia habita sint, electio canonica non se-

qua-

quatur; tunc concurrat cum Diffinitorio, & suffragium habeat ad illius electionis effectum Provincialis Provinciæ, cujus est Officium vacans.

8. Præcipimus omnibus Religiosis, tam Prælatis, quàm subditis, ne recurrant ad Diffinitorium pro expeditione rerum ad alios Superiores pertinentium. Qui autem sine debitis circumstantijs recurrerit, juxta gravitatem culpæ puniatur.

9. Diffinitorium nihil poterit facere ultra concessum à Regula, & nostris Constitutionibus, nec negotium aliquod, vel causam ad ipsum non pertinentem poterit sibi arrogare, nisi in casu raro, & omnium suffragijs concurrentibus.

10. Pater Generalis, & etiam Diffinitorium, quando illis expediens visum fuerit, mittant aliquam instructionem Patribus Provincialibus, quæ, & pro bono regimine, ac reformatione Provinciarum, & pro ipsorum, ac subditorum profectu deserviat.

§. V.

De Patribus Diffinitoribus Generalibus.

1.

PAter Generalis, & Diffinitores, dum post suam electionem primo in Diffinitorio congregabuntur, faciant ante omnia in ipso Diffinitorio juramentum servandi perpetuum secretum de rebus in eo agendis. Quod juramentum tunc obliget, quando major pars Diffinitorij declara-

verit, debere servari secretum in tali, vel tali casu. Qui autem illud fregerit, ab eodem Diffinitorio severè puniatur.

2. Patres Diffinitores Generales, sex esse debent, *juxta Breve felic. record. Alexandri Papæ VII. expeditum die 30. Januar. anno 1658.* Singulique duo pro singulis Provinciis eligantur. Omnes autem sint æquales in potestate, & præeminentiis, & ubicumque fuerint, immediatè Patri Generali subiiciantur. Et in Conventu in quo Capitulum Generale, vel Diffinitorium celebratur (dum hæc durant) sedeant immediatè post Patrem Generalem, & omnibus aliis præsideant, etiam Provinciali illius Provinciæ, in qua sunt.

3. Habitent in Conventibus à Patre Generali designatis, aptis tamen ut opportunè, & scribere, & recipere epistolas possint ad suum munus spectantes. Et in omnibus Conventibus, & Collegiis, ubi fuerint, suffragium habeant, sicut cæteri Conventuales; & absente Ministro (si ibi non fuerit Præses assignatus per P. Generalem, vel Diffinitorium) præsideant in actibus, & functionibus Communitatis, signumque faciant, ut moris est: numquam verò se intromittant in regimen Domus, nisi absentibus Ministro, & Vicario: tunc enim quoad omnia Præsides erunt Conventus. Et omnes Religiosi semper, & ubique eamdem illis observantiam, & reverentiam præstent, ac suis Ministris.

4. In

4. In quolibet Conventu ubi fuerint ſimul cum Patre Generali, ab ipſo licentiam, ſocium, & benedictionem accipiant ad exeundum è Domo. Si autem Pater Generalis ibi non eſt, dicant Miniſtro,& cum ſocio ab ipſo deſignato exeant: ſocius tamen ipſe à Miniſtro benedictionem accipiat.

5. Epiſtolas quibuſcumque Religioſis, & ſæcularibus ſcribere, & ab illis miſſas recipere liceat Diffinitoribus, abſque alicujus (etiam Patris Generalis) impedimento, vel examine. Etiamque eis liceat ſine aliqua licentia alloqui quaſcumque Perſonas, obſervando tamen quod Regula, & Conſtitutiones diſponunt quoad loca, & tempora loquendi, & tacendi.

§. VI.

De Officio PP. Provincialium.

1.

OMnes humiliter, & promptè ſuo Provinciali obediant, tamquam Patri,& Paſtori. Qui, & ideò magna ſolicitudine ſuæ Provinciæ invigilet, & in tota illa eamdem habeat poteſtatem, quam Miniſtri in ſuis Conventibus: in eorum tamen Officia non ſe intromittat, niſi illorum negligentia, & culpa exigente, vel neceſſitate, & prudentiâ poſtulante.

2. Ad Patrem Provincialem ſpectat concedere licentiam, ut in Religione recipiantur, qui ad Chorum deſtinantur; item ut tam iſti, quàm Laici (exi-

(existentes in anno probationis, seu novitiatus) recipiantur suo tempore ad professionem; similiter præstare literas (vulgò *Reverendas*) ut Religiosi sacris initientur; facultatem ut concionentur, & licentiam ut Confessiones audiant virorum, & petere à Diffinitorio licentiam, ut Religiosi Confessiones fœminarum audiant. Pro his autem omnibus hortamur Patres Provinciales, & eorum conscientias oneramus, ut antequam prædictas facultates concedant, certam, & plenam notitiam habere curent de virtute illorum, quibus eas concedunt, ac de ipsorum ætate, scientia, & cæteris ad eas requisitis tam à jure, quàm à Bullis Pontificijs, & nostris Constitutionibus. Et insuper dum à Diffinitorio postulaverint licentiam, ut aliquis Religiosus fœminarum excipiat Confessiones, mittat simul petitionem proprij Ministri ejusdem Religiosi, in qua tam Minister, quàm Consiliarij ejusdem Conventus, vel Collegij, testificentur de annis ætatis, Habitus, ac Presbyteratus talis Religiosi, & quanto tempore Confessiones virorum laudibiliter, ac promptè audierit.

3. Pertinet etiam ad Provincialem suspendere, & tollere (quando conveniens judicaverit) facultates, & licentias prædicandi, & audiendi Confessiones tam virorum, quàm fœminarum; deindè impertiri in sua Provincia Benefactoribus, & alijs Personis epistolas Confraternitatis, quibus participes fiant suffragiorum, cæterorum-

que

que bonorum operum suæ Provinciæ; & facultatem præstare Conventibus ad perpetuò alienandas sepulturas Ecclesiarum, non verò Cappellæ majoris, vel minorum.

4. Rursus singulis annis semel saltem visitare omnes Conventus, & Collegia suæ Provinciæ. Si verò Pater Generalis aliquam illius Provinciæ Domum visitavit, tunc Provincialis non teneatur eam pro illo anno visitare. Quòd si contigerit, aliquem Fratrem germanum Provincialis esse Ministrum alicujus Domus suæ Provinciæ, non visitet Domum illam ipse Provincialis, sed tunc casus illam visitabit Pater Generalis, vel de ejus commissione alter Religiosus. Deindè si Pater Provincialis infirmitate, vel aliâ justâ causâ impeditus, non valeat visitare per se, suumque Officium exercere, poterit vices suas alteri Religioso Provinciæ suæ committere: numquam tamen nominare, seu instituere Vicarium Provincialem, sive pro tota, sive pro parte suæ Provinciæ: hoc enim ad Diffinitorium attinet.

5. Prætereà ad Provincialem spectat suos Religiosos ab uno ad alium Conventum transferre, & præbere eis (exceptis Lectoribus, & Studentibus) licentiam ad itinera facienda, necessitate exigente, & servatis his, quæ dicta manent *sup. Cap. 10. §. 1.*

6. Suspendere quoque ab Officio Ministrum, qui gubernare nescit, vel qui suâ malitiâ, aut negli-

gligentia, vel defectu capacitatis permittit, ansam præbet, vel causa est, quòd omnes, vel plerique subditorum vivant irreligiose, laxe, vel sine pace, aliavè inconvenientia tam in oppido, quàm in Conventu sequantur. Quacumque ergo ex istis causis potest Provincialis suspendere aliquem Ministrum (quantumvis aliàs bonis moribus ornatum) consuletque Diffinitorium, ut si expedierit, prædictus Minister deponatur.

7. Ad Provincialem etiam pertinet nominare, & designare, simul cum Ministro, Vicarios omnium Conventuum, & Collegiorum suæ Provinciæ; nec non illos suspendere, imò, & consulto Patre Generali eosdem privare, tam in casibus expressis in nostris Constitutionibus, quàm si propter alias culpas id mereantur, sine obligatione reddendi causam, & rationem cur ita fiat, nisi sacræ Congregationi, aut Generali, quando requisitus fuerit. Item admittere renuntiationes Officiorum, quorum designatio ad ipsum attinet, tametsi cum Ministro nominatio facta fuerit.

8. Ad ipsum etiam spectat culpas punire usque ad graviorem inclusivè; absolvere à censuris ad limites facultatis ei concessæ per jus commune, vel Pontificia Privilegia.

9. Habeat Provincialis librum, in quo scribat facultates, quas concedit ad concionandum, ad virorum Confessiones audiendas, & ad Ordines recipiendos: & in eo nedum notet diem, men-

menſem, annum, & nomen Religioſi, ſed etiam ejus Patriam, & conventualitatem.

10. Non liceat Provinciali absque expreſſa licentia Patris Generalis, contributionem imponere in ſua Provincia: poſſit tamen licentiam concedere alicui Miniſtro, ut de conſenſu majoris partis Capituli Conventualis opem ferat alteri Conventui, vel Collegio indigenti. Super quo hortamur omnes Miniſtros, & Conventus, ut mutuò ſe adjuvent; ut religioſa, & fraterna charitas ita exerceatur, & conſervetur.

11. Provincialis expirans rationem in Capitulo Generali reddat Patri Generali de omnibus expenſis ab ipſo factis in illo triennio, & in quibus eas fecit. Quòd ſi non reddiderit, Pater Generalis illam exigat.

12. Si Provincialis obierit, vel alia de cauſa ejus Officium ceſſaverit, Prædeceſſor immediatus ſit ipſo facto Vicarius Provincialis, niſi inhabilis, vel impeditus ſit: nam tunc Vicarius Provincialis erit Diffinitor primus illius Provinciæ, & in iſtius defectum ſecundus, donec Diffinitorium eligat Provincialem.

13. In caſu mortis alicujus Provincialis, ejus Secretarius, & Miniſter, ac Conſiliarij Conventus in quo obijt, vel vicinioris (ſi fortè extra Clauſtra mortuus fuerit) intra arcam trium clavium ponant, & cuſtodiant manticas, codices, & ſcripturas, ac alia ſimilia, quæ pœnes Defunctum, &

ad

ad ipſum attinentia inventa fuerint ; & claves manticarum apud Secretarium ſint, qui etiam unam ex tribus clavibus arcæ habebit, donec Vicarius Provincialis, vel Provincialis de novo electus accedat, cui omnia (ſimul cum ſigillis, & formulario Officij) tradentur, niſi Pater Generalis aliter diſpoſuerit. *Et præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ, præfatis Miniſtro, Secretario, & Conſiliarijs, & omnibus, ac ſingulis alijs Religioſis, quòd numquam aperiant, nec aperire permittant dictas manticas, nec videant, ſeu legant ſcripta, quæ apud ſe Provincialis Defunctus habebat.*

§. VII.

De modo ſervando in viſitationibus Conventuum.

1.

HOrtamur in Domino Viſitatores, ut ſcopus, ac finis ſuarum viſitationum ſemper ſit conſervare in ſuo vigore, & perfectione obſervantiam noſtræ Regulæ, Conſtitutionum, ſanctarum conſuetudinum, & cæremoniarum, pacem ſtatuere, culpas, ac negligentias corrigere, & punire.

2. Pro initio viſitationis jubeat ſignum fieri ad Capitulum, & omnibus ſimul junctis, ac genuflexis, incipiat Annam: *Veni ſancte Spiritus*, quam omnes proſequantur, & poſt eam dicat ℣. *Emitte Spiritum tuum, &c.* & Orationes, *Deus, qui corda fidelium, &c. Defende, quæſumus Domine, Beata*

MA-

Maria, &c. Deus, qui per ſanctos Patres noſtros Joannem, & Felicem, &c. Poſteà omnes ſedeant, & Viſitator faciat brevem concionem ſpiritualem ad intentum pro ſua viſitatione.

3. Quo facto, imponat præceptum, & cenſuram, ut omnes ante ipſum dicant, & denuntient quidquid correctione dignum animadverterint tam in Prælato, quàm in ſubditis, omni affectione, amore, vel odio ſecluſis; atque an in quærendis, & cuſtodiendis eleemoſynis pro Redemptione Captivorum obſerventur exactè, quæ leges noſtræ diſponunt; & adhoc ut ante ipſum quoque manifeſtent omnia, quæcumque penes ipſos fuerint, ſive pro ſuo uſu, ſive pro alio fine, quoviſve titulo. Et inſuper ſub prædicto præcepto, & cenſura jubeat ab omnibus cuſtodiri ſilentium, in pertinentibus ad ipſam viſitationem, tam inter ſe, quàm inter alios quoſcumque, & tam verbis, quàm ſcriptis. Durabit autem dictum præceptum per dies neceſſarios, ſed non pauciores quàm quinque.

4. Ante examen Religioſorum viſitet Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, Altaria, Oleum ſanctum, Ornamenta, cæteraque alia ad cultum Divinum pertinentia.

5. Poſteà vocando ſingillatim Religioſos, viſitet, examinet, ac diligenter ab eis inquirat primò, quomodo obſerventur mandata Dei, & præcepta ſanctæ Eccleſiæ, nec non quatuor vota, Re-

gula, Constitutiones,& sanctæ consuetudines Ordinis. Item an fuerit, vel sit aliquod scandalum, vel quid habens speciem peccati, tam intra, quàm extra Conventum ; an sit pax inter Religiosos ; an observetur Regularis disciplina in Officio Divino, Oratione, silentio, vita communi, clausura, cæterisque obligationibus ; an abusus introducatur in vestitu, aliisque rebus ; an Prælatus necessaria Religiosis, præsertim infirmis suppeditet ; & an ipse Regulam, cæteraque alia observet.

6. Ut Visitatores hæc adimpleant, necesse est, calleant ea quæ ad correctionem fraternam attinent, & ad Regulam, Constitutiones, & consuetudines. Ideoque oportet, eos habere summarium principalium statutorum, quæ observari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religiosos.

7. Cellas visitent, & videant quæ ad usum Religiosi habeant: & quæ paupertati observantiæque nostræ conveniens non fuerit, amoveant, & necessaria subditis ministrari faciant.

8. Officinas etiam visitent, & animadvertant, si in illis sint necessaria pro Religiosis tam valentibus, quàm malè habentibus, vel aliquid superfluum, & indecens nostro statui. Carcerem quoque visitent, & notent, si in eo sint quæ debent, juxta disposita *sup. Cap. 31. §. 4.* Bibliothecam quoque videant, & examinent, an juxta eam, & ejus libros observentur *sup. dicta Cap. 38. §. 7.*

9. Si-

9. Similiter diligenter visitent libros Conventus, tam illos in quibus bona stabilia, & census continentur, quàm illos quibus notantur recepta, & expensa in quacumque specie pecuniæ, tritici, hordei, vini, olei, &c. nec non libros Redemptionis Captivorum, & receptionis ad Habitum, & Professionem ab ultima visitatione usque ad illam. Et Prælatos contra Bullas, & Decreta Pontificia, sive in toto, sive in parte recipientes ad Habitum, vel Professionem aliquos Novitios, pœnis impositis in illis, & aliis ad suum arbitrium Provinciales afficiant.

10. Deindè visitent tabulam, seu catalogum Religiosorum Defunctorum, librum etiam in quo scribuntur Missæ, & alia suffragia, obligationesque perpetuæ Conventus, & videant, an illis sit satisfactum. Quòd si invenerint aliquem defectum, statim curent plenè satisfieri, & severè puniant Superiorem negligentem.

11. Prætereà examinent Confessarios, Concionatores, & in Collegiis Studentes, juxta supradicta suis locis.

12. Insuper coram Communitate attentè videant habitus, scapularia, cappas, & capitia Religiosorum; & curent, quòd exactè observentur mensuræ dispositæ à nostris Constitutionibus, severè puniendo Prælatum in hac parte remissum, & negligentem, & Religiosos excedentes.

13. His peractis, iterùm in aulam Capitula-

rem Religiosos convocari jubeat, & exhortationem spiritualem faciat, laudando virtutes, & observantiam, ac corrigendo defectus, & culpas omnium in comuni, & singulorum in particulari. Ac deindè Religiosi, quibus nulla culpa imposita est, defectus suos ipsimet, ut moris est, confiteantur.

14. Si Minister aliquam commiserit culpam, majori parti Communitatis ignotam, Visitator illam in publico non reprehendat, sed secretò coram aliquibus ex observantioribus, & notitiam habentibus. Similiter secretò corripiet secretas cæterorum culpas, & publicè publicas, ac notorias. Et quando gravitas delicti virgam justitiæ exigat, semper Visitator simul misericordiâ utatur. Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquat culpas, ita ut exindè majoribus excessibus occasio, & ansa præbeatur.

15. Correctione culparum finitâ, præceptum imponat Visitator, ut pro tempore juxta prudens ejus judicium necessario, omnes, & singuli de actis in illa visitatione, & ad eam pertinentibus strictum silentium observent, tam inter se, quàm inter alios quoscumque, & tam verbis, quàm scriptis. Deindè omnes in communi leviter flagellis cedat, & posteà sequenti absolvat formâ. Videlicet omnes postrati dicant Confessionem generalem; posteà Visitator, *Misereatur vestri, &c. Indulgentiam, absolutionem, &c.* Et confestim: *Authoritate, quâ fungor in hac parte, in quantum possum,* absol-

absolvo vos ab omni sententia excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus Sancti, † Amen.

16. Si Visitatori expediens visum fuerit aliqua facere statuta (vulgò *Acta*) rebus exigentibus, & maturo consilio perpensis, illa in scriptis faciat, & in arca trium clavium custodiantur: durabunt autem tantùm usque ad sequentem visitationem, si in ea denuò approbata non fuerint. Omniaque præcepta, & censuræ cessent, cessante Officio Provincialis, qui ea imposuit, & solùm maneant tamquàm simplicia mandata, usque ad sequentem visitationem. Monemusque Provinciales, ut in primis suis visitationibus scire curent præcepta, censuras, acta, & mandata suorum Prædecessorum, ut denuò illa approbent, si expedire viderint.

17. Si in aliquo Conventu Visitatores aliquam invenerint culpam excedentem suam jurisdictionem, statim Diffinitorio notitiam præbeant, mittentes processum (si factus fuerit) vel informantes de delicto. Quòd si hoc tale fuerit, quòd remedium præsentaneum exigat, apponant necessarium, quamvis delictum (ut dictum manet) jurisdictioni suæ non subsit.

18. Decernimus, quòd quilibet Prælatus possit punire, & puniat quaslibet culpas ad suam jurisdictionem pertinentes, procedendo in earum cognitione sine strepitu, & figura judicij, solâ

facti veritate inſpectâ; juxta conceſſionem Motu proprio factam Ordini noſtro *à fel. record. Paulo Papa V. die 17. Auguſt. anno 1611.* incip. *Circumſpecta Sedis Apoſtolicæ.*

19. Viſitatores, & alij quicumque Judices, in cauſis quas formaverint, non manifeſtent Reis nomina teſtium, nec circumſtantias aliquas, per quas in illorum cognitionem venire poſſint.

20. Denique Viſitatores poſt finitas ſingulis annis viſitationes, rationem reddant Diffinitorio de ſtatu Conventuum, & Collegiorum.

§. VIII.

De PP. Viſitatoribus Delegatis.

1.

QUi per delegationem Patris Generalis, vel Diffinitorij viſitaverint totam noſtram Religionem, vel aliquam illius Provinciam, teneantur in quolibet Conventu viſitando manifeſtare commiſſionem, quam portant; obedientia tamen eis præſtabitur, ſtatim ac primò illam in aliquo Conventu patefecerint, & poſſeſſionem acceperint.

2. Viſitatores prædicti præſideant in omnibus Conventibus, ad quos juriſdictio ſua ſe extendit, omnibus alijs Religioſis tam Prælatis, quàm ſubditis, eâdem authoritate, poteſtate, ac præeminentiâ, quâ fungitur, qui eos delegavit.

3. Quando verò aliquis pro Conventu Curiæ Roma-

Romanæ visitando designatus fuerit, tantùm præsidebit Religiosis illius, à die qua illis per se ipsum notoriam fecerit suam commissionem. Quæ solùm durabit usque ad finem visitationis; & hâc peractâ, cessabit Officium, subditusque manebit Ministro dicti Conventus, & eo absente, Procuratori Generali, nisi fortè Visitator aliàs Superior sit. Idemque omninò intelligatur respectivè de Visitatore Delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

4. In reliquis omnibus Visitator Delegatus servet formam visitandi *in §. antecedenti* positam (nisi aliquid ei in commissione limitetur) & instructionem etiam sibi datam à Delegante, sub pœna juxta gravitatem culpæ ei infligenda.

§. IX.

De PP. Secretariis Prælatorum Superiorum.

1.

PAter Generalis in sui Secretarium eligat Sacerdotem, qui suo consilio, prudentiâ, & viribus illum valeat in sui muneris onere portando adjuvare. Illum in scriptis designet, præbendo ei literas patentes sui Officij. Et Secretarius statim ac eas recipiat, juramentum emittat in manibus ipsius Patris Generalis de servando secretum, & fidelitatem, juxta formam præscriptam pro Secretario Capituli Generalis *sup. Cap. 39. §.4. Num. 9.*

2. Similiter quilibet Provincialis eligat sibi

Secretarium eiſdem qualitatibus prædicum, & ei literas patentes tribuat, ac Secretarius in manibus ipſius prædictum præſtet juramentum, ſtatim ac nominatus fuerit.

3. Idem omninò faciat Viſitator Delegatus in electione Secretarij, & iſte in emiſſione juramenti. Excepto caſu, quo Delegans in commiſſione deſignavit Viſitatori Secretarium, vel iſti literas patentes dedit; tamen etiam in iſto caſu Secretarius juramentum faciet in manibus Delegati, ſi in Delegantis priùs non emiſit illud.

4. Prædicti omnes Secretarij in quolibet Conventu, vel Collegio jurisdictionis Prælatorum, quorum Secretarij ſunt, in quo ſimul cum ipſis fuerint, dum eorum Officium duraverit, Conventuales ſint cum voce, & loco. Et ad exeundum à Domo, à ſuis tantùm Prælatis, quorum Secretarij ſunt, licentiam, ſocium, & benedictionem accipiant.

§. X.

De Officio Patrum Miniſtrorum.

1.

PAtri Miniſtro humiliter, & reverenter ſui obediant ſubditi. Ad ipſum ſpectat immediatè Conventus, vel Collegij regimen, & principalis cura, ſcopusq; illius ſit ſpiritualis ſubditorum profectus, præeunte ſemper ipſo doctrinâ, & exemplo. Quapropter Pater Generalis non poterit Miniſtrum aliquem eximere à vita communi.

2. Ad

2. Ad ipſum etiam pertinet hortari frequenter ſubditos ad obſervantiam Regulæ, Conſtitutionum, ſanctarum conſuetudinum, & cæremoniarum, applicando contravenientibus, ſine exceptione Perſonarum, pœnas per Conſtitutiones noſtras impoſitas. Nec permittat ſubditos ſe intromittere in negotia ſæcularium. Miniſtrum autem in executione hujus Conſtitutionis remiſſum Pater Provincialis ad arbitrium ſuum puniat.

3. Diſponat, & præcipiat Miniſter in ſuo Conventu, quidquid illi conveniens viſum fuerit ad majorem obſervantiam, & ſubditorum reformationem, ac correctionem. Quod ut meliùs, ac pleniùs exequi valeat, decernimus, quòd faciat, & ſubſtantiet proceſſus, & informationes culparum, ac delictorum commiſſorum à Religioſis in ſuo Conventu, vel alio in loco ſui confinij, quamvis delictà excedant ſuam juriſdictionem, puniatque uſque ad culpam gravem incluſivè; nam graviores, & quibus annexum eſt ſcandalum, Provinciali, & Diffinitorio reſervantur. Cæterùm ſi contigerit, quòd aliqua culpa ſuam excedens juriſdictionem, brevi indigeat remedio, opportunum adhibeat, illamque puniat, ac ſtatim (ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio per menſem unum) moneat Superiorem, ad quem cauſa ſpectat. Et cæteras informationes culparum, quas ipſe non punierit, mittat Prælato, cui competat ſenten-

tiam proferre. Nullus autem Minister poterit sui Conventus visitationem generalem facere, imponendo præcepta, & censuras: hoc enim proprium est Provincialis.

4. Sit etiam Minister in temporalibus valdè providus, ut omnibus suis subditis nihil ex necessarijs de victu, & vestitu deficiat. Ad quæ distribuenda non expectet Religiosorum petitiones, quando necessitas patuerit, sed eas pastorali solicitudine præveniat, & amore paterno æqualiter omnibus, juxta cujuslibet indigentiam subveniat; ut sic Religiosi, relictâ omnium temporalium curâ, spiritualibus magis intenti sint. Et severè puniatur à Provinciali Minister in hoc deficiens.

5. Disponat etiam, & distribuat in suo Conventu Officia, vel per se solum, vel simul cum Provinciali, aut Capitulo Conventuali (juxta ea, quæ in diversis partibus harum Constitutionum statuuntur) constituendo in illis Personas idoneas. Officiales autem omnia sibi à principio tradita, juxta eorum inventarium suis Successoribus, vel Consiliarijs tradant.

6. Curet Minister, quòd in omnibus officinis sui Conventus sint inventaria, seu libri, in quibus scripta inveniantur omnia, quæ sunt in dictis officinis. Et bis quotannis cum Consiliarijs, & Officialibus respectivè illas, & libros visitet, ut incrementa scribantur, & de necessarijs, quæ defecerint, diligenter provideatur.

7. Quan-

7. Quando Superior Prælatus miserit literas patentes pro transferendo aliquo Religioso in alterum Conventum, non eas subscribant Minister, & Consiliarij, donec talis Religiosus in procinctu sit ad iter arripiendum. Eo autem ipso quod subscribantur, statim cesset ejus Conventualitas, & deindè tamquàm hospes habeatur.

8. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, seu Missarum perpetuarum) conferendam in censum, Minister (adhuc suffragante Capitulo Conventuali) id facere non valeat sine Patris Provincialis facultate.

9. Nullus Minister, vel particularis Religiosus, quamvis sit Procurator Conventus, seu Administrator bonorum, & facultatum ipsius, destruat, diruat, demoliatur aliquam domum, vel possessionem, nec radicitùs evellat vineas, oliveta, arbusta; imò nec Religiosus agricola, aut hortulanus arborem (nisi aridam) succidat, sine consensu Communitatis, & licentia in scriptis Prælati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inspectâ. Nec similiter sine præfato consensu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare ædificiorum dirutorum reliquias, & materies; nec etiam emptas, aut alio titulo receptas pro nova fabrica, aut pro reparatione Conventuum, seu possessionum eorum.

10. Nullus item Minister, aut Præses valeat in toto cujuslibet anni spatio vendere, aut alie-

nare

nare triticum, hordeum, oleum, vinum, & ſimilia (ſive ſint ex proprijs prædijs collecta, ſive empta, ſive piè oblata) ultra quantitatem, & valorem quadraginta ducatorum ex unaquaque ſpecie, ſine conſenſu majoris partis Capituli Conventualis. Et ſemper in libro expenſarum ſcribatur quantitas, & qualitas venditorum, ſeu alienatorum; & etiam notetur in eo dictus conſenſus Capituli Conventualis, quando intervenerit. Contravenientes autem tam iſti, quàm præcedenti Conſtitutioni, ſeverè puniantur ad arbitrium Patris Provincialis, juxta qualitatem culpæ.

11. Patres Miniſtri, ſimul cum Conſiliarijs, faciant rationum ſummas (vulgò *cartacuentas*) ſtatus ſuorum Conventuum, vel Collegiorum, incrementi eorum, proviſiònis, debitorum, aliarumque rerum, idque tempore apto diſponant, ita ut dictæ rationum ſummæ (à Miniſtro utique, & Conſiliarijs ſubſcriptæ) mittantur, & perveniant (ſimul cum libro, ſeu rationibus Miſſarum) ad manus Secretarij Diffinitorij quindecim diebus ante Capitulum Generale, ut prædictum Diffinitorium tempus habeat ad eas videndas. Iſtarum autem copia, & tranſumptum de verbo ad verbum, ſubſcriptum etiam à Miniſtro, & Conſiliarijs, maneat in Conventu, in libro deputato ad hunc tantùm effectum. Quòd ſi aliquis Miniſter tempore dicto, & determinato non miſerit dictam rationem, puniatur ad arbitrium Diffinitorij: at

verò

verò si aliqua rationum summa facta inveniatur absque debita fidelitate, subscribentes privati sint voce, & loco per annum.

12. Minister ante finem sui Officij provideat Conventui, seu Collegio suo de omnibus rebus necessarijs usque ad mensem Septembrem immediatum post Capitulum Generale, successorique Ministro, ac Consiliarijs per inventaria, & transumptum (de quo numero antecedenti) rationem reddat status Conventus, & augmenti, vel decrementi, ut noviter electus Minister sciat, quid sit in Conventu, & quid ipsi traditur.

13. Minister (non Socius) in suo Collegio, vel Conventu maneat tempore Capituli Generalis, & illum regat, & gubernet, ac in eo præsideat, etiam post Capitulum, donec novus Minister accedat, possessionemque capiat; nisi aliud illi jubeatur.

14. Deniquè statuimus, quòd quando Pater Generalis, vel Diffinitorium designaverit aliquem in Præsidem alicujus Conventus, Collegij, seu novæ fundationis, eamdem habeat potestatem, & præeminentias, ac si esset Minister.

§. XI.

De Patribus Vicarijs, & eorum Officio.

1.

IN quolibet nostri Ordinis Conventu, & Collegio sit unus Vicarius, qui Ministrum adjuvet in

in onere ſui Officij. Debet autem Vicarius eligi Confeſſarius virorum, ac fœminarum, & Perſona prudens, & capax aſcendendi ad Miniſterium, & qui habeat ætatis ſaltem triginta annos, & Habitus duodecim; poterit tamen Diffinitorium in ætate diſpenſare.

2. Munus Vicarij non duret ultra menſem unum, poſtquam acceſſit ad ſuum Conventum, poſſeſſionemque accepit Miniſter denuo ſive in Capitulo Generali, ſive in Diffinitorio electus; quamvis ſi ſolùm per biennium Officium exercuit, poterit reeligi in eodem Conventu, vel Collegio; non verò, ſi ultra biennium, niſi diſpenſante Diffinitorio.

3. Præcipuum Vicarij munus eſt diligenter curare omnia, quæ attinent ad Officium Divinum, & quòd exactè obſerventur ſacri ritus, & Ordinis cæremoniæ, ac cuncta quæ diſponit noſtrum Manuale. Quare omnia, quæ circa Chorum, Altare, Proceſſiones, & alia ad Officium, & cultum Divinum pertinentia Vicarius ordinaverit, executioni mandentur, niſi aliud Miniſter diſponat: eſt enim Vicarius Magiſter cæremoniarum.

4. Curet etiam Vicarius, quòd quilibet Religioſus adimpleat miniſterium, in quod ab obedientia eſt deſtinatus. Et ubi Magiſter Novitiorum, vel Profeſſorum non fuerit, Officia tabulæ ſingulis hebdomadibus diſtribuat Vicarius.

5. Sin-

5. Singulis Dominicis diebus, juxta præscriptum Regulæ, Familiam, sive Famulos Domus pro capacitate sua Vicarius hortetur divertere à malo, bonumque facere, eosque simpliciter moneat, quod credere, aut agere debeant pro salute animarum suarum, & vita æterna adipiscenda.

6. In absentia Ministri quoad regimen Conventus præsideat Vicarius, & in defectum istius Diffinitor antiquior præsens, & in Diffinitorum absentia Redemptor Captivorum, & in istius absentia Procurator Generalis, & isto deficiente, Sacerdos antiquior in professione, quando Minister justa de causa Sacerdotem minus antiquum non deputaverit. Nullus autem ex præfatis aliquid innovet; si tamen Minister absens fuerit ab oppido, ubi est ejus Cœnobium, ultra viginti quatuor horas, poterunt prædicti tunc casus imponere præcepta, & recipere Novitios ad Habitum, & ad Professionem; adhuc tamen Vicarius in isto casu non præcedat in sede Diffinitores: nec isti ab illo socium petant ad exitum è Domo.

7. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio sit Vicarius actu exercens suum Officium, poterit Pater Provincialis pro absentia Ministri à Domo sua nominare, & eligere Præsidem, ubi, & quando expedire viderit.

8. Quando aliquis Prælatus Superior deputaverit Præsidem alicujus Conventus, seu Collegii, duret ejus Officium (quamvis cessaverit Officium

cium Superioris, qui illum nominavit) uſque ad poſſeſſionem Miniſtri, vel alterius novi Præſidis. Et idem intelligi volumus de Præſidentibus (ſive ſint Vicarij, ſive alij) deputatis, tempore quo celebratur Capitulum Generale, pro Conventibus, ſive Collegijs, quorum Miniſtri ſunt Socij, vel pro alijs quibuſcumque.

§. XII.

De gubernio paterno, & ſpirituali Prælatorum.

1.

PRælati ſunt Paſtores, & Patres ſuorum ſubditorum; ideòque debent ſpiritualia paſcua eis miniſtrare, ignorantes docendo, remiſſos fovendo, jacentes erigendo. Hæc exercere tenentur ſingulari amore, & benevolentia erga omnes, & ſingulos eorum. Quod ut aptiùs faciliùsque adimpleant, oportet ipſos agnoſcere mores, conſcientiam, & vires uniuscujuſque, viam, & profectum ſpiritualem, Orationem, virtutes in quibus ſe exercet, mortificationes quibus utitur, gratias quas à Deo accepit, & quid ex his, & ſacræ Comunionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat. Hoc eſt enim Paſtorem perfectè cognoſcere gregem ſuum.

2. Expedit igitur, quòd hoc paternum regimen omni curâ teneatur, & diligentiùs obſervetur à majoribus Superioribus. Quapropter Pater Generalis, & Diffinitores maximoperè invigilare

gilare debent pro ſpirituali profectu ſubditorum, mittendo quandoque in totum Ordinem literas paſtorales, & exhortatorias ad majorem obſervantiam, & extinctionem abuſus, ſi aliquis introducatur, & illius authores puniendo.

3. Provincialibus, utpote ordinarijs Viſitatoribus, specialiùs competit hæc cura ſuorum ſubditorum. Quare in viſitationibus obſervabunt quæ dicta ſunt *ſup. §. 7. hujus Cap.* Nec ſibi ſatisfaciant cum correctione exteriori, ſed hominem interiorem dirigere præſertim curent. Pro quo epiſtolas ſpirituales etiam mittant (quando illis expedire viſum fuerit) per totam ſuam Provinciam, & alias exhortatorias ad progreſſum, & correctionem ſubditorum.

4. Miniſtris Conventualibus immediatè hoc regimen incumbit. Ab illis præcipuè ſubditorum ſalus, ſpiritualiſque utilitas pendet, de qua in extremo judicio ſtrictiſſimam rationem reddent. Idcircò ut ſuæ obligationi ſatisfaciant, tenentur ſpiritualem illorum vitam exemplo ſuo alere, & doctrinâ ſuâ perficere, illam omnibus, & ſingulis pro uniuscujuſque ſtatu, & capacitate proponendo, ac de quadrimeſtri in quadrimeſtre affabiliter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia, quæ ad directionem animarum ſuarum ſpectant.

§. XIII.

De PP. Procuratoribus Generalibus, & Conventualibus, ac de eorum Officijs.

1.

DIffinitorium Generale eligat Procuratores Generales Curiæ Romanæ, & Hiſpanæ, Religioſos virtuoſos,zelatores, prudentes, in rebus gerendis induſtrios. Quibus amplum mandatum, & poteſtatem dabit pro occurrentibus negotijs tam totius Ordinis, quàm alicujus particularis Conventus. Et confeſtim ac electi fuerint, faciant juramentum fidelitatis in manibus Patris Generalis, vel alterius de ejus comiſſione.

2. Eorum Officium duret per triennium, & vacent quando noviter electi poſſeſſionem acceperint. Si tamen Diffinitorio benè viſum fuerit, poterit illos reeligere, commutare, & Officijs abdicare, ſine obligatione reddendi cauſam, cur id faciat, niſi ſacræ Congregationi, quando requiratur.

3. Procuratores Generales poterunt è Domo exire, ſemper ac negotia id exigant, ſocio aſſignato à Prælato, & ab iſto benedictione acceptâ. In quocumque Conventu ubi fuerint, Conventuales ſint, cum voce, &c. Et in actibus, & functionibus Comunitatis præſideant omnibus, quos in ſede præcedunt, etiam Vicario. A quo in abſentia Miniſtri ſocium poſtulabunt, ſed

ſed ab eo benedictionem non accipient; niſi fortè Vicarius ſit ſimul Præſes propter abſentiam Miniſtri ab oppido ultra viginti quatuor horas. Et numquàm ſe intromittant in regimen Conventus, niſi quando illis competat præſidentia per abſentiam Miniſtri, Vicarij, Diffinitoris, & Redemptoris Captivorum.

4. Literas eorum, quas ſcribunt, & quas recipiunt, nullus Prælatus aperire, videre, ſeu impedire audeat, excepto Patre Generali. Cui dicti Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præſtabunt; & præſertim Procurator Generalis Hiſpaniæ id faciat ſingulis ſemeſtribus per librum, in quo cunctorum rationum ſcriptam habeat; & abſentiâ Patris Generalis notitiam illam, & rationem præbeat Diffinitori antiquiori exiſtenti in Curia Regia. Et ante finem ſuorum Officiorum uterque rationem accepti, & expenſi in executione eorum Patri Generali fideliter reddant.

5. Hortamur PP. Procuratores Generales, & etiam Conventuales, ut ſemper ac commodè fieri poſſit, per ſæculares Procuratores negotia expediri faciant, ut ſic frequentes illorum egreſſus è Conventu evitentur.

6. Pater Procurator Generalis Curiæ Romanæ non valeat, ſine licentia Capituli Generalis, impetrare à Sede Apoſtolica literas pertinentes ad regimen univerſale Ordinis, nec favorem, vel

auxilium aliis ad id præstare. Quòd si aliquo modo, & via ei constiterit, aliquem Religiosum id quomodocumque intendere, teneatur sub præstito fidelitatis juramento patefacere Diffinitorio. Et in omnibus negotiis Religionis servet semper instructionem, vel dispositionem Diffinitorii, & nihil absque ejus licentia operetur.

7. Quilibet Religiosus (nisi fuerit Diffinitor) Romam petens, vel in Italia existens, subdatur Ministro, & in ejus absentia Procuratori Generali Curiæ Romanæ, & illi licentiam manifestet, & causam viæ suæ declaret tamquàm Superiori, cui in omnibus obedire tenetur. Quòd si aliquis absque debita licentia illuc profectus fuerit, Minister remittat in Hispaniam ad Patrem Generalem, vel ad suum Provincialem, nisi attentis circumstantiis, convenientiùs videatur propter culpas eum in carcerem conjicere, vel alio remedio uti.

8. Pater Procurator Generalis Hispaniæ sit valdè vigilans in expeditione negotiorum sibi à Prælatis commissorum; quæ quidem tenetur agere, & expedire. At verò sine consensu Patris Provincialis numquàm sæcularium negotia, vel propria personalia, vel alicujus particularis Religiosi gerat. Super difficultatibus autem, quæ in executione sui Officii occurrerint, consulat Patrem Generalem.

9. Conventuales Procuratores eligantur à Con-

Conventibus, seu Collegijs, consulto, & approbante Patre Provinciali. Officium Procuratoris Conventualis expirat, transacto mense integro post acceptam à Ministro denuò electo possessionem illius Conventus, vel Collegij, quod mandatum procurationis dedit. Si verò Patri Provinciali, & Communitati visum fuerit, poterit reeligi cum licentia Diffinitorij. Quod quidem antequàm illam concedat, notitiam curet habere de moribus dicti Procuratoris, & de sedulitate in executione sui Officij. Totum autem in hac Constitutione expressum quoad Procuratores Conventuales, prorsus, & in omnibus intelligi volumus de Administratoribus quarumcumque facultatum, seu bonorum cujuslibet Conventus, vel Collegij.

10. Procuratores Conventuales in civitatibus, seu oppidis, ubi sunt Cancellariæ, Regiáque Consilia, seu Audientiæ, teneantur suscipere, gerere, & expedire lites, & negotia Ordinis ad dicta Regia fora concurrentia. Et Patres Ministri hujusmodi Conventuum non occupent suos Procuratores, ita ut prædicta Ordinis negotia agere non valeant.

11. Procuratores omnes Conventuales, & Administratores bonorum, seu facultatum cujuslibet Conventus, seu Collegij, singulis quadrimestribus rationem reddant suis Ministris, & Consiliarijs de executione suorum Officiorum, & de

acceptis, & expensis pro eorum expeditione. In quem effectum sit liber in arca trium clavium, in quo dictæ rationes scribantur, & debita pro, & contra Conventum, cum annotatione diei, mensis, & anni, Personarum à quibus, & finis in quem contracta sunt. Et librum istum, quando, & sicut cæteros Monasterij, visitet Provincialis; & Procuratorem, vel Administratorem non reddentem dictam rationem amoveat ab Officio; reddentem verò, sed non fideliter, arbitratu suo puniat.

§. XIV.

De sigillis in Ordine nostro utendis.

I.

PAter Generalis habeat tria sigilla; primum magnum ad signanda negotia gravia, secundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro literis. In primo sculpta sit Imago Sanctissimæ Trinitatis, & in circuitu verba ista: *Signum primitivum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum.* In duobus alijs incisum sit scutum Ordinis, & in circuitu verba hæc: *Pater Minister Generalis.*

2. Diffinitorium Generale habeat etiam suum sigillum, in quo incisum sit Ordinis scutum, cum inscriptione ista per circuitum: *Diffinitorium Generale Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum.* Cum hoc autem signabuntur negotia,

quæ

quæ Pater Generalis nomine Diffinitorij expedierit, addendo etiam in illorum corpore: *De consensu nostri Diffinitorij Generalis.* Per hæc enim verba, & sigillum distinguenda sunt negotia Diffinitorij ab expeditis à Patre Generali solo.

3. Singuli PP. Diffinitores singula habeant sigilla parva pro epistolis suis. Et in illis sit scutum Ordinis, & inscriptio hæc per circuitum: *Diffinitor Generalis.*

4. Quilibet Provincialis duo habeat sigilla: unum mediocre, & alterum parvum. In utroque sculptum sit Ordinis scutum, & per circuitum, in majori verba ista: *Provincia Spiritus Sancti*, vel titulus alterius, si altera fuerit Provincia; in minori verò: *Provincialis Provinciæ Spiritus Sancti.* v. g. Et sic de cæteris.

5. Quilibet etiam Minister Conventualis habeat sigillum parvum pro epistolis, & negotijs occurrentibus. Et in illo scutum sit Ordinis, & per circuitum titulus sui Conventus, vel Collegij, v. g. *Minister Conventus Matritensis.*

6. Visitatores Delegati habeant etiam sigilla, cum scuto Ordinis, & ista inscriptione: *Visitator Generalis*; vel, *Visitator Provincialis.* Sigilla autem ista sint apud Patres Generalem, & Provinciales respectivè, ut ea suo tempore tradant Visitatoribus ab eis Delegatis, qui, & finitâ suâ commissione reddent illa Delegantibus.

7. Insuper PP. Redemptores Captivorum, &

Procuratores Generales pro negotijs; & epistolis sigilla habeant parva, cum scuto Ordinis insculpto, & inscriptione per girum: *Redemptor Captivorum*; vel, *Procurator Generalis.*

8. Præcipimus, quòd nullatenùs excedatur à disposito in hoc §. nec ullus alius extra prædictos (cujuscumque status, vel conditionis sit) sigillo utatur, sub pœna gravis culpæ.

Regulæ Caput XLI.

Postquàm verò Diffinitores Generales, &c.

CAP. XLI.

De visitatione, & depositione Prælatorum.

§. I.

De forma visitandi Patrem Generalem, & Diffinitores.

I.

PAter Generalis, finito Capitulo Generali intermedio, in quo ejus Officium non expirat, statim post confirmationem electionum visitetur per Diffinitores noviter electos, & quatuor, vel quinque Ministros, quos disponit nostra Regula. Pro quo Diffinitor primus, & isto absente secundus, imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso Diffinitore solo, qui imposuit præceptum, manifestent, si quid animadverterunt,

seu

ſeu notarunt in Patre Generali erga ejus mores, regimen, obſervantiam noſtræ Regulæ,& Conſtitutionum, atque ſui Officij executionem. Quòd ſi aliquæ culpæ apparuerint, prædictus Diffinitor convocet cæteros Diffinitores, ac Miniſtros, & ab ipſis judicentur, & proportionata applicetur punitio. Si verò ex depoſitionibus factis à Capitularibus, vel ab alijs Religioſis per epiſtolas, expedire videatur eis majorem facere culparum inquiſitionem, *Præcipimus dictis Diffinitoribus, & Miniſtris, in virtute ſanctæ obedientiæ, quòd intra tres menſes poſt celebratum Capitulum Generale, omni ſecreto, & diligentiâ fiat dicta inquiſitio, vel ab ipſis Diffinitoribus, & Miniſtris, vel à Provincialibus, vel ab alijs Religioſis idoneis deputatis ab ipſis Judicibus.* Causâ autem conclusâ, ſententiam proferant rectè, & prudenter, & nullo reſpectu omittatur quælibet diligentia neceſſaria, & conveniens.

2. Quando in Capitulo Generali novus eligitur Generalis, ſtatim ac confirmentur electiones, præteritus Generalis qui in illo Capitulo expiravit, viſitetur eodem modo, dùmtaxat tamen per novum Diffinitorium.

3. Diffinitores qui expirarunt, viſitentur etiam finito ipſo Capitulo Generali, per novum Diffinitorium. Inquiſitio autem ſolùm fiat circa executionem ſuorum Officiorum: circa mores enim viſitatio, & inquiſitio reſervatur Patri Generali, qui ante prædictum Capitulum illam tenetur fa-

cere, & ſimul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa aliqua ponderis apparuit.

4. Si quis Religioſus habuerit aliquid contra Patrem Generalem, vel Diffinitores, id manifeſtet illorum Viſitatoribus reſpectivè, certiores illos faciendo vel per literas, vel per Provincialem, vel per Socium, vel alio convenienti medio.

§. II.

De forma viſitandi PP. Provinciales.

I.

QUando ante Capitulum Generale Patres Provinciales non fuerint viſitati à Patre Generali, vel ab alio de ejus commiſſione, viſitentur à Succeſſoribus in prima viſitatione ſuorum Conventuum, & Collegiorum, imponendo præceptum, ut omnes declarent, ſi quid in eis adverterunt, ſeu notarunt circa vitam, & mores, ac ſuorum Officiorum executionem. Quòd ſi opus fuerit, informationem faciant prudenter, & ſecretò, & audito Prædeceſſore, finitâque, perfectâ, & conclusâ prædictâ causâ, qui fecit mittat illam ad Diffinitorium, ut ſententiam ferat.

2. Inſuper ſi fortè aliquis Provincialis defecerit in obſervantia, & bonis moribus, ac ſui Officij executione, vel remiſſus fuerit in rebus gravibus, quando hoc conſtiterit Patri Generali, vel

Diffi-

Diffinitorio, mittant Religiosum, qui visitet eum; & iste, causâ perfectâ, tradat, vel mittat illam Diffinitorio, ut de opportuno remedio provideat.

§. III.

De causis, propter quas Prælati debent deponi.

1.

Diffinitores excessus Patris Generalis seorsum corrigant, & emendent, qui coram ipsis humiliter se prosternens, veniam petat, & stans de suis excessibus se accuset. Quòd si prævaricator Ordinis fuerit, aut contemptor, aut adeò negligens, & remissus, ut Ordinis dissolutionem, & destructionem inducat, moneatur à Diffinitoribus, ut Officio Generalatus cedat, alioquin eum deponendi liberam habeant facultatem. * *Quod utique accipiendum juxta dicta Cap. 40. §. 3. Num. 17. & §. 1. hujus Cap. Num. 1.* *

2. Reliqui autem Officiales amoveantur à suo Officio, si commiserint peccatum aliquod contra tria vota essentialia, & quartum non ambiendi, vel manifestè de ipsis fuerint vehementer suspecti. Item, si aliis negotiis dediti, non adimpleant suum munus, si ter moniti negotia non relinquant. Vel si inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, ut sequatur grave detrimentum Regulari observantiæ. Vel si minis, pollicitationibus, fraudibus, aut alio simili modo procurent alteri Officium intra, vel extra

Reli-

Religionem. Aut si accipiant pecuniam, vel rem pretiosam, ad hoc ut faciant, vel expediant aliquid, quod ratione Officij expedire tenentur.

3. Cæterùm tam contra Patrem Generalem, quàm contra alios Prælatos, & Officiales ad certum tempus canonicè electos, Diffinitores ad sententiam depositionis minimè procedant, nisi priùs ex actis legitimè constet respectivè de causis superiùs expressis, vel aliis quæ ex Canonicis Sanctionibus, & nostris Constitutionibus ad depositionem requiruntur.

Regulæ Caput XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater esse voluerit, &c.

CAP. XLII.

De Novitiatibus, receptione, educatione, & approbatione Novitiorum.

§. I.

De Conventibus, in quibus educandi sunt Novitij.

1.

PAter Generalis cum consensu Provincialis, in qualibet Provincia designet Domos Novitiatuum necessarias pro educatione Novitiorum. Et semper sint segregatæ à frequentia, & concursu sæcularium, & semel designatæ non relinquantur sine gravi causa. Ministri autem

tem dictarum Domorum prudentes ſint,& obſervantes,& qui jam fuerint (ſi fieri poſſit) Magiſtri Novitiorum , vel Profeſſorum.

2. Similiter Pater Generalis eligat Magiſtrum Novitiorum, cum conſilio Provincialis, pro cujus Provincia eligitur. Et ſit Perſona ſpiritualis, prudens,docta, & potens viribus ad rigorem vitæ communis ſuſtinendum.

3. Superiores curent, quòd Religioſi Conventuales Novitiatuum ſint valdè obſervantes, & exemplares.

4. Omnes Novitij, ſtatim ac ſanctum noſtræ Religionis Habitum ſuſceperint, deducantur ad Novitiatum, ſub pœna gravis culpæ infligenda Superiori, qui illos detinuerit.

§. II.

De Perſonis non admittendis ad ſanctum noſtrum Habitum.

1.

NOn admittatur ad noſtrum Habitum qui infirmitatem habeat contagioſam; nec qui ſit, vel fuerit mancipium; nec qui ſæculari veſte indutus noſtrum Habitum petierit, ſi fuerit Profeſſus (ſive validè, ſive invalidè) in alia quacumque Religione, aut Congregatione, etiam noſtri Ordinis, v.g. in Patribus noſtris Calceatis,aut etiam in Diſcalceatis, vel Reformatis ejuſdem Ordinis non ſubjectis noſtræ jurisdictioni. Nec etiam admit-

admittatur Neophytus; nec qui descenderit per lineam rectam (in quolibet gradu) à Judæis, Mauris, vel Mauriscis; nec ullus, cujus Prædecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu, ob Judaismi, vel sectæ Mahometanæ crimina puniti fuerint ab hæreticæ pravitatis Inquisitoribus. Quòd si aliquis ex dictis in hac Constitutione, celans aliquod ex prænarratis impedimentis, Professionem fecerit apud nos, statim ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur: quia Religio non præstat suum consensum ad talem Professionem. Qua propter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem Habitus, & etiam ante Professionem, quòd si habent aliquod ex impedimentis in hoc numero enarratis, Professio (etiamsi fiat) invalida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint. Admonemus tamen, ad ejectionem Professi procedi non posse, nisi infra quinquennium à die Professionis, & deductis causis coram Superiore suo, & Ordinario, ad præscriptum sacri Concilij Tridentini; quod ex sententia sacræ Congregationis vendicat sibi locum, non modò quando subditus vult deducere causas nullitatis suæ Professionis, sed etiam quando Superior vult illum ejicere, tamquam nulliter professum.

2. Non admittantur prætereà Religiosi Professi aliorum Ordinum, Religionum, Congregationum, vel Societatum, absque licentia Capituli

Gene-

Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus suffragiorum Vocalium. Et eam non concedat, quin priùs perpendat privilegia dictorum Ordinum, & causam transitus, & concurrant alia requisita sacrorum Canonum.

3. Insuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad statum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui excesserit trigesimum quintum annum; nec aliquis Eunuchus; nec uxoratus, si uxor maneat in sæculo; nec irretitus aliquâ irregularitate, quæ difficiliter dispensari possit; nec habens notabilem deformitatem; nec Religiosus Professus apud Patres nostros Calceatos, vel apud aliam nostri Ordinis Congregationem; nec aliquis ex comprehensis in Interrogatorio pro informationibus Novitiorum, infrà posito §. *sequenti*. Nullus ex prædictis in hoc *Num. 3.* recipiatur absq; licentia Diffinitorij Generalis, & in casibus in quibus illam concedere potest juxta jus commune, & nostras Constitutiones. Et numquàm illam concedat, ut iterùm recipiatur, qui fuit anteà Novitius nostræ Religionis, vel alterius, sine prævio examine causæ sui egressus. Volumus tamen, quòd si aliquis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris (nempè *secundo, & tertio hujus §.*) Habitum receperit, & Professionem fecerit sine licentia, & facultate requisita, & expressa in prædictis duobus numeris, talis Professio sit firma, & valida, dum non sit ex comprehensis *in Num. 1.*

4. De-

4. Deniquè præcipimus, quòd nulla fœmina admittatur ad noſtrum Habitum, ut fiat noſtri Ordinis Mantellata, ſeu Tertiaria (vulgò *Beata*) absque licentia Patris Generalis. Nec permittatur ſine eâdem licentia, quòd emittat votum in manibus alicujus Prælati ex noſtris, vel alterius Religioſi; ſub pœna privationis Officij Prælato, & vocis, ac loci per triennium ſubdito contravenienti.

§. III.

De forma ſaciendi informationes pro admittendis ad noſtrum Habitum.

1.

ANtequàm ad ſanctum noſtrum Habitum quisquam admittatur, Religioſus deſignatus à Patre Provinciali, faciat ex commiſſione ipſius informationem juridicam, & plenariam, de genere, moribus, & vita, juxta Bullas Summorum Pontificum, recipiendo juramenta à teſtibus. Faciatque illam per ſequens Interrogatorium.

2. Primò interroget, ſi teſtis eſt propinquus; ſi eſt habilis ſecundum jus ad teſtificandum; ſi movetur amicitia, vel odio, vel zelo juſtitiæ; vel ſi comprehenſus invenitur ſub aliqua ex generalibus interrogationibus; vel quarè moveatur ad deponendum. Et quot ætatis annos habeat.

3. Secundò, ſi cognoſcit illum, qui prætendit noſtrum Habitum, & ejus Parentes, avos, & aſcendentes; & à quanto tempore illos cognoſcit.

4. Ter-

4. Tertiò, si scit, dictum prætendentem descendere à Judæis, Mauris, vel Mauriscis; vel à pœnitentiatis per Tribunal Sanctæ Inquisitionis, ob Judaismi, vel sectæ Mahometanæ crimina. Vel si audivit, aliquem ex Parentibus, seu ascendentibus ejus habere aliquem ex prædictis defectibus.

5. Quartò, si scit, prætendentem esse Neophytum, seu noviter conversum ad fidem; vel aliquid erga hoc audivit.

6. Quintò, si scit, quòd dictus prætendens Parentes ejus, vel Avi sint notati aliquâ infamiâ.

7. Sextò, si scit, quòd sit filius legitimus, & ex legitimo matrimonio, & ut talis judicatus, & reputatus.

8. Septimò, si scit, quòd sit liber, id est, quòd non sit, nec fuerit servus, seu mancipium.

9. Octavò, si scit, quòd dictus prætendens non sit ligatus vinculo matrimonij, vel fide sponsalium, ita ut de sua Persona disponere non possit.

10. Nonò, si scit, quòd habeat aliquam infirmitatem contagiosam.

11. Decimò, si scit, quòd habeat aliqua debita, quæ solvere non possit; vel si teneatur reddere rationem, ex qua ipsi, vel Ordini nostro aliqua lis, seu molestia subsequi valeat.

12. Undecimò, si scit, quòd prætendens fuerit Novitius, vel Professus in nostra Religione, vel in alio quocumque Ordine, Congregatione, seu Societate, etiam in nostris Patribus Calceatis,

vel in Discalceatis, seu Reformatis nostri Ordinis, non subjectis nostræ jurisdictioni.

13. Duodecimò, si scit, quòd prætendens, & petit, & accipere vult Habitum spontè, & proprio affectu, ac voluntate allectus, non vi, metu, fraude, aut alio humano respectu.

14. Decimo tertiò, si scit, quòd Parentes prætendentis sint pauperes, ita ut ad sustentationem suam indigeant adjutorio illius, vel Religionis, si recipiatur ad eam.

15. Decimo quartò, si scit verum esse omne, quod deponit, ita ut si aliquid esset in contrarium, sciret, vel audivisset.

16. Si in aliqua Regione, vel Provincia opus fuerit strictioribus aliquibus interrogationibus, Superiores illas apponant in Interrogatorio, & Informantes adimpleant.

17. Insuper strictè præcipimus, quòd quilibet Informans (sub pœna gravis culpæ per tres dies) proferat fidem baptismi prætendentis, & illam inserat informationi, ut de baptismo, & ætate constet, inscribaturque in libro, in quo ejus receptio, & Professio scribenda est. Prælatus autem qui non fecerit, testimonium baptismi scribi in dicto libro, & qui aliquem ad Professionem admiserit sine dicta baptismi fide, severè puniatur.

18. Factâ informatione, & clausâ, ipse Informans curet illam quamprimùm tradere Patri Ministro Conventus, vel Collegii, in quo prætendens

dens Habitu nostro induendus est. Et dictus Minister, ac Consiliarij, & Magister Novitiorum, vel Professorum, vel (si ibi Magister non est) Vicarius: omnes utique simul videant informationem, & approbent, vel reprobent, & rationem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea. Et oneramus conscientias Examinatorum dictæ informationis, & Religiosorum Capitularium, super secreto.

19. Si informatio fieri commodè non possit, antequàm prætendens recipiat Habitum, saltem Superior Conventus vel Collegij, vel ejus nomine alius Religiosus ab ipso deputatus, coram Examinatoribus destinatis pro informationibus videndis, clarè, & distinctè legat Interrogatorium prætendenti, & per ipsum singillatim interroget, accepto ab eodem juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis. Et posteà quamprimùm possibile sit, fiat informatio juridica, & plenaria; quam approbent, vel reprobent Minister, Consiliarij, & Novitiorum Magister.

§. IV.

De modo recipiendi Novitios.

I.

QUicumq; recipiendus ad Habitum nostrum, examinetur priùs de sua vocatione à Prælato, vel ab aliquo Religioso experto ab ipso de-

ſignato. Et animadvertat, ſi eſt bonæ indolis, & docilis, & virium ſufficientium ad portandas Religionis auſteritates.

2. Ad Chorum non recipiatur, niſi qui Latinitatem ſufficienter calleat ad alias ſcientias addiſcendas. Quod ut conſtet, Pater Miniſter (ſi voluerit) & quatuor Religioſi deputati à Patre Provinciali (vel aliquo ex iſtis deficiente, alius loco ejus deſignatus à Miniſtro) examinent prætendentem, & per majorem partem ſuffragiorum ſecretorum declaretur ejus ſufficientia, vel inſufficientia. Liceat tamen Patri Generali juſta de cauſa aliquid in defectu Grammaticæ ſupplere, maximè quando prætendens ingenij acumine polleat.

3. Poſt hæc, visâ, & approbatâ informatione juridicâ, vel recepto juramento, ut dictum manet, *§. antecedenti*, proponatur Capitulo Conventuali (cui competit receptio) & fideliter illi ſignificentur dotes prætendentis. Et ſolùm recipiatur, qui majorem partem ſuffragiorum Capituli Conventualis habuerit.

4. Nullus ad Chorum recipiatur absque licentia in ſcriptis Patris Provincialis. Nec Fratres Laici ſine licentia Patris Generalis: quam concedet, conſulto priùs Patre Provinciali illius Provinciæ, ubi eſt Domus, in qua recipiendi ſunt. Et iſti gaudeant integrâ valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione ſui

ſtatus

ſtatus verſari,& exerceri debent; ideòque ante receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perſeverantia in vocatione, & de ſalute, ac viribus. Nec plures Laici admittantur, niſi quot prudenter judicaverint Superiores, neceſſarios eſſe pro ſervitio Religionis.

5. Laici perpetuò conſervent nomen, ſtatum, & miniſterium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericalem ſtatum admittantur. Et Superiores contrà facientes, privationis Officiorum, & vocis activæ, ac paſſivæ pœnam incurrant, prout ſtatuit in Motu proprio Ordini noſtro conceſſo, *felic. record. Paulus Papa V. die 17. Auguſti año 1611.* incip. *Circumſpecta Sedis Apoſtolicæ.* Nec illis unquam concedatur corona,nec literarum ſtudia; ſub pœna privationis Officij, & vobis activæ, & paſſivæ per ſexennium Superiori contravenienti.

6. Ad Habitum Donati, ſeu Oblati nullus recipiatur ſine approbatione Capituli Conventualis,& obtentâ licentiâ Patris Provincialis. Et qui recipiendi ſint, habeant ætatis ſaltem viginti annos, & ampliùs, & non excedant trigeſimum ſecundum, polleantque integrâ ſalute, & viribus ad laborem corporalem, in quo ſunt exercendi. Semel autem recepti non expellantur ſine conſenſu Patris Miniſtri, & Conſiliariorum. De eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegij, & numquàm permittantur è Domo exire ante expletum quadrimeſtre poſt eorum re-

ceptionem ad Habitum. Prædicti non utantur lineis,nec calceamentis. Concurrant ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, & Communionem Communitatis, & ad exhortationem ſpiritualem, quæ Dominicis diebus fieri ſolet, ubi eorum defectus, ante Religioſorum culpas, à Zelatore, vel Præſide advertantur,ac corrigantur,& ſtatim à Capitulo exeant. Officia tabulæ illis (ſicut, & Laicis) ſingulis hebdomadis diſtribuantur. Et cùm obierint,funeralia,& Officia fiant pro eis, ſicut, & pro Novitijs.

§. V.

De educatione Novitiorum.

1.

PAtres Miniſtri Domorum Novitiatus, nihil pertinens ad Novitios, vel ipſorum directionem jubeant, vel diſponant, inconſulto Magiſtro illorum.

2. Religioſi Conventuales Novitiatuum non loquantur cum Novitijs, ſub pœna gravis culpæ, nec audeant illos reprehendere. Si verò aliquem defectum in Novitio aliquo viderint, dicant Prælato, vel Magiſtro, vel in Capitulo culparum animadvertant.

3. Novitijs numquàm injungantur Officia,nec imponantur occupationes, quæ occaſionem illis præbeant tractandi cum ſæcularibus. Nec permittantur, quòd viſitentur, adhuc à Parentibus,

& co-

& cognatis, nisi in casu raro, consentiente, & præsente Magistro.

§. VI.

De approbationibus Novitiorum.

1.

IN anno approbationis Novitij ter proponantur Capitulo Conventuali, ut judicet, an attentis eorum vitâ, & moribus, digni sint, ut ad Professionem admittantur. Ad quam nullus Frater Laicus approbetur, nec recipiatur, qui aliqua ex Officijs proprijs sui status, & ministerij rectè non didicerit. Post quartum mensem à receptione Habitus proponantur primâ vice Novitij dicto Capitulo, secundâ post octavum, tertiâ post decimum mensem.

2. Ut Novitius censeatur approbatus, debet habere majorem partem suffragiorum secretorum Capituli Conventualis: quòd si eam non habuerit, statim Habitu spolietur, & modestè dimittatur. At semel approbatus à Capitulo, Habitu non spolietur, nisi de consensu ipsius Capituli Conventualis; vel saltem consentientibus, & convenientibus Ministro, & Magistro, & Patre Generali, vel Provinciali: quòd si ad neutrum ex his duobus facilis sit recursus, suppleat illius defectum consensus duorum Religiosorum, jam anteà ad hunc effectum deputatorum à Patre Provinciali.

3. Oneramus conſcientias Conventualium cujusque Novitiatus, ut in approbationibus Novitiorum (utpote cùm ſit magni ponderis res) ſingulari prudentiâ, & Religionis zelo ſe gerant, ſeclusâ omni affectione, & humano reſpectu.

4. Bona actualiter Novitiorum, etiam ipſis conſentientibus, imò, & petentibus, non diſtribuantur adhuc inter pauperes, nec alio modo conſumantur. Et Prælatus qui aliter fieri permiſerit, pœnâ culpæ gravis per tres dies puniatur.

Regulæ Caput XLIII.

Ad Profeſſionem verò aliquis non recipiatur, &c.

CAP. XLIII.

De Profeſſione Novitiorum, de repetitione illius per Profeſſos, de recenter Profeſſis, & eorum Domibus, ac bonis.

§. I.

De Profeſſione Novitiorum, ac de repetitione illius per Profeſſos.

1.

PEracto integro probationis anno, Novitius cum licentia Patris Provincialis admittatur ad Profeſſionem: quam faciat juxta Regulam, & Conſtitutiones noſtræ ſacræ Religionis, tenore ſequenti.

Forma

Forma Professionis.

I.

EGo Frater N. de N. facio meam Professionem: & promitto obedientiam, castitatem, & paupertatem Sanctissimæ Trinitati, Beatæ Virgini Mariæ, & sanctis Patribus nostris Joanni, & Felici, nec non, & nostro Reverendo Patri Fratri N. de N. Ministro Generali, aliisq; meis Superioribus Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, Redemptionis Captivorum, eorumq; Successoribus, secundùm Regulam primitivam dicti Ordinis, à felicis recordationis Domino Papa Innocentio Tertio stabilitam, & à piæ memoriæ Domino Papa Urbano Octavo ad perfectiorem formam redactam; & secundum Constitutiones ejusdem Ordinis, sine mitigatione usque ad mortem.

Continuò destinati ad Chorum emittant quartum votum non ambiendi, juxta *Breve felic. record. Pauli Papæ V. expeditum die 10. Februarij anno 1610.* incip. *Quæ piè ac sanctè.* Illudque faciant sequenti formâ.

Prætereà promitto, me directè, vel indirectè, per me, aut per alios, intra nostram Congregationem prælationem aliquam, aut Officium per Constitutiones prætendi prohibitum, mihi numquam prætensurum; & pariter, extra nostram Congregationem, neque directè, neque indirectè, per me, aut per alios, ullam prælationem prætensurum, vel oblatam acceptaturum, nisi præcepto ejus, qui mihi præcipere poterit, adstringar.

2. Fratres Laici, quando faciunt Professionem (quam vulgari linguâ facere debent) post emissionem trium essentialium votorum, continuò emittant quartum non transeundi ad statum clericalem, nec sacros Ordines suscipiendi, juxta præceptum *felic. record. Alexandri Papæ VII. per suas literas in forma Brevis expeditas die 13. Januarij anno 1663.* incip. *Pastoralis Officij.* Fiatque sequenti modo, & linguâ etiam vulgari.

Præterea promitto, me numquàm transiturum ad statum clericalem, recipiendo primam tonsuram, nec recepturum Ordines majores, vel minores, videlicet Ostiarij, Lectoris, Exorcistæ, Acolythi, Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri; omnes, nec quemlibet in particulari. Nec etiam prætensurum directè, vel indirectè dictum transitum, vel receptionem dictorum Ordinum, omnium, vel cujuslibet in particulari.

3. Professio facta scribatur in libro Professionum, notando quòd fuit facta, prævisâ, & approbatâ informatione juridicâ de genere, moribus, & vita, juxta tenorem Bullarum Summorum Pontificum, & nostrarum Constitutionum. Et subscribatur à Religioso qui Professionem fecit, à Prælato Domus, à Magistro Novitiorum, & ab alijs duobus Religiosis qui præsentes Professioni fuerunt, & ab illo etiam in cujus manibus illam fecit profitens, si fortè distinctus fuit à Prælato. Et confestim informatio igne comburatur.

4. Insuper omnes, & singuli nostri Religiosi

Pro-

Professi, tam ad Chorum destinati, quam Laici, tam Prælati, quàm subditi, semel singulis annis in die assignato à Diffinitorio Generali, repetant, & denuò confirment suam Professionem, unoquoque iterùm singillatim faciente, & renovante quatuor vota, quæ primò in sua Professione emisit, juxta formam præscriptam in hoc §. Omnesque illam repetant coram Communitate in manibus Prælati, seu Præsidis Communitatis ipsius; & ante omnes ipse Præses coram ipsa Communitate. Initio verò formæ supra positæ mutent verbum *Facio* in verbum *Repeto*; & verbum *Promitto* in verbum *Repromitto*: & Pater Generalis loco verborum ad ipsum attinentium in eâdem forma, dicat: *Nec non sanctissimo Domino nostro Papæ N. ejusque, & Beati Petri Apostoli legitimis Successoribus.* Quòd si aliquis propter infirmitatem aliamve legitimam causam assistere non valuit functioni isti, repetat Professionem, quamprimùm possit, coram Communitate etiam.

§. II.

De recenter Professis, & eorum Domibus.

I.

IN qualibet Provincia sit una, vel duæ Domus, ubi recenter Professi cum suo Magistro in habitatione separata, & clausa vivant, & perseverent saltem per triennium post Professionem, vel quousque ad ætatem Sacris Ordinibus sufficientem per-

pervenerint; in ſpiritualibus exercitijs, quibus instructi fuerunt in anno probationis. Interim verò etiam ſtudijs literarum operam dare poſſint, & debeant juxta præſcriptum *Decretorum SS. Domini Clementis VIII.*

2. Cum Magiſtro Profeſſorum, quoad ejus aſſignationem, & reliqua omnia, obſervetur totum, quod in diverſis partibus harum Conſtitutionum dictum expreſſumque manet de Magiſtro Novitiorum; & quòd Miniſtri nihil diſponant erga Profeſſos, inconſulto dicto Magiſtro.

3. Dicti recenter Profeſſi deſtinati ad Chorum, donec annum Profeſſionis adimpleverint non exeant ad oppidum; nec aliorſum, niſi cum Comunitate; nec propriam Patriam adeant (niſi ibi Conventus ſit,& pro Conventualibus ejuſdem deſignentur) donec Sacerdotes ſint. Poſtquam autem à dicta habitatione ſeparata, & clauſa recenter Profeſſorum exierint, quouſque Sacerdotio initientur, diſciplinæ Vicarij ſubjaceant, præterquam in Collegijs Artium, ubi ſunt Magiſtri.

4. Si quis jam Sacerdos noſtrum Habitum accipiat, ſub inſtitutione Magiſtri ſit etiam per integrum annum poſt Profeſſionem, & non ampliùs; nec à Domo egrediatur, niſi poſt expletum dictum añum; nec in propriam Patriam pergat, donec quatuor annos poſt Profeſſionem expleverit, niſi ibi ſit Conventus noſter,& pro Conventuali in eum adeat.

5. Fra-

5. Fratres Laici similiter sub disciplina Magistri recenter Professorum sint primo anno post Professionem, & insuper duobus aliis annis sub ipsius Magistri, vel ubi iste non sit, sub Vicarij institutione. Nec primo dicto anno è Conventu exeant, nisi in Communitate; nec in Patriam pergant, nisi post quatuor annos transactos à Professione, vel nisi in ea sit Conventus Ordinis, & pro Conventualibus mittantur.

§. III.

De bonis, & hæreditatibus Profitentium, & Professorum.

I.

DEcernimus, quòd bona illorum, qui in nostra Religione profitentur, dividantur, & medietas detur Conventui, in quo Professionem fecit; & altera medietas sit Collegio, in quo recepit Habitum, vel à quo directus, & missus fuit, ut Habitum reciperet. Quòd si non fuit in aliquo Collegio receptus, nec ab eo directus, sive missus, talis bonorum medietas deserviat pro expensis à Diffinitorio designandis. Si verò aliter factum fuerit, declaramus deberi in conscientia reddi, ac restitui dicto Collegio, vel Diffinitorio. Hoc autem tantùm intelligatur, quando noster Professus non fecit testamentum ante Professionem in favorem alicujus Personæ

extra

extra nostrum Ordinem: si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpleatur.

2. In exigendis bonis per Fratres in nostra Religione Professos relictis nobis, vel ad nos pertinentibus, maxima servetur charitas, & præ oculis habeatur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religiosi; & specialiter hoc observetur cum ejus Patre, vel Matre, quando per mortem alterutrius hæreditas obvenit nobis: tunc enim (si charitas exigit) volumus, ne talium bonorum fructus exigantur, vel petantur, donec alter superstes moriatur.

Quare præfatus Didacus, Procurator Generalis, nobis humiliter supplicari fecit, ut Constitutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Didaci, Procuratoris Generalis, votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, authoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò canfirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiici-

adijcimus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet, etiam formales, & substantiales defectus, si qui in præmissis principaliter, vel accessoriè, aut aliàs quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, penitus, & omninò supplemus, & sanamus. Decernentes, easdem præsentes literas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, jûdicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis præfatorum, alijsve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Congregationi, & Ordini prædictis, illorumq; Superioribus, Fratribus,

bus, & Personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusq;, & alijs decretis in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, insererentur, & exprimerentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die prima Julij, 1676. Pontificatus nostri anno septimo.

Locus ✠ Sigilli. I. G. Slusius.

Notandum est, quòd in impressione harum Constitutionum omissum fuerit id, quod ad descendentes ab hæreticis pertinet, quatenus nimirum nec ad habitũ, nec ad Professionem hujusmodi admitti posse dicebatur. Quòd est ita factum, quia prædicta Constitutio, quoad illam partem est derogata à SS. Domino Nostro Innocentio Papa XII. ut constat ex decreto sequenti.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus à Jesu Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quòd in Constitutionibus dictæ Congregationis à fel. rec. Clemente Papa X. Prædecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die primâ Julij M. DC. LXXVI. expeditas literas in forma specifica confirmatas Cap. xLij. §. 2. ubi agitur de Personis ad habitum per Fratres ejusdem Congregationis gestari solitum non admittendis, inter cætera disponitur hoc verborum tenore: Nec etiam admittatur Neophitus, nec qui descenderit per lineam rectam (in quolibet gradu) à Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauriscis, nec ullus, cujus Prædecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet gradu ob hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanæ crimina punita

fuerint ab hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus. Quòd ſi aliquis ex dictis in hac Conſtitutione celans aliquod ex prænarratis impedimentis, Profeſſionem fecerit apud Nos, ſtatim ac detegatur tale impedimentum, eijciatur, quia Religio non præſtat ſuum conſenſum ad talem Profeſſionem. Quapropter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante Profeſſionem, quòd ſi habent aliquod ex impedimentis in hoc numero enarratis, Profeſſio (etiamſi fiat) invalida, & nulla eſt, quamvis pluribus annis in Religione ſint — Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præinſerta Conſtitutio tempore, quo Congregatio hujuſmodi in Hiſpania dumtaxat reperiebatur, facta fuerit; nunc verò cùm eadem Congregatio adjuvante Domino per Germaniam, Poloniam, & alias Mundi partes propagetur, experientia compertum ſit Conſtitutionem prædictam extra Hiſpaniam quoad deſcendentes ab hæreticis ſervari non poſſe. Nobis propterea dictus Petrus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Petri Procuratoris Generalis votis hac in re quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœ-

& pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, enunciatam Constitutionem quoad descendentes ab hæreticis tantùm, tam quoad admissos, quàm quoad admittendos tam ad habitum, quàm ad Professionem in præfata Religione, auctoritate nostra Apostolica, tenore præsentium moderamur; firmâ tamen remanente ipsâ Constitutione quoad Hispaniam, & Lusitaniam, ac salvâ semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inanè, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit, Congregationis, & Ordinis prædicto-rum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die primâ Martii M. DC. XCII. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. F. Card. Albanus.

Præcepta nostri Ordinis.

1.

PRæceptum, ne quis extrahat, nec expendat (quovis titulo non spectante ad Redemptionem) aliquid pertinens ad ipsam Redemptionem Captivorum. *Pag. 37. Num. 10.*

2. Præceptum, ne quis aliquam quantitatem (quocumque titulo) expendat ex pecunia recepta in eleemosynam pro Missis perpetuis, & similibus, dum investita non est. *Pag. 61. Num. 4.*

3. Præceptum, ne quis extra Domos nostræ Religionis carnes comedat in diebus prohibitis per Regulam, absq; licentia in scriptis. *P. 73. N. 2.*

4. Præceptum, ne quis præbeat, nec alienet, nec portet, vel mittat ad alium Conventum libros, manuscripta, & similia existentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel ad illam pertinentia, vel quæ Religiosi habent ad usum suum. Nec similiter illa commodet, aut portet extra Conventum, ad quem pertinent. Nec item prædicta extrahat è Bibliotheca absque licentia. *Pag. 131. Num. 2. & Pag. 132. Num. 5.*

5. Præceptum, ne quis Defuncto Provinciali, aperiat, nec aperire permittat ejus manticas, nec videat, seu legat scripta, quæ apud se Defunctus habebat. *Pag. 175. Num. 13.*

6. Præceptum, ut Visitatores Patris Generalis necessariam faciant, fierivè faciant inquisitionem de ejus culpis intra certum terminum. *Pag. 200. Num. 1.*

Censuræ nostri Ordinis.

1.

EXcommunicatio ipso facto contra vagantem extra Conventum sine Habitu absque licentia Superiorum; aut etiam cum Habitu, si per octo dies extra Claustra permanserit. *Pag. 105. Num. 1.*

2. Excommunicatio ipso facto contra exeuntem è Conventu de nocte sine licentia. *Ibid.*

3. Excomunicatio latæ sententiæ, & aliæ pœnæ contra se transferentem ad aliam quamcumq; Religionem, sive Congregationem (excepto Ordine Carthusianorum, petitâ, & obtentâ licentiâ à Superioribus nostri Ordinis.) *Pag. 106. Num. 4.*

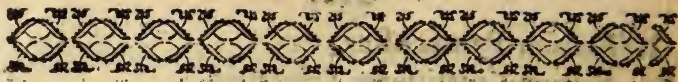
Festivitates nostri Ordinis.

1. FEstum Sanctissimi Nominis Jesu.
2. Festum sanctæ Agnetis secundò.
3. Festum Purificationis Beatæ Virginis Mariæ.
4. Festum sancti Gabrielis Archangeli.
5. Festum sancti Josephi Confessoris.
6. Festum sancti Raphaelis Archangeli.
7. Festum Inventionis sanctæ Crucis.

8. Festum

8. Feſtum Pentecoſtes.
9. Feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis.
10. Feſtum Corporis Chriſti.
11. Feſtum Transfigurationis Domini noſtri Jesu Chriſti.
12. Feſtum ſancti Bernardi Abbatis.
13. Feſtum ſancti Angeli Cuſtodis, Ordinis noſtri.
14. Feſtum Sanctiſſimi Nominis Mariæ.
15. Feſtum Dedicationis Eccleſiarum noſtri Ordinis.
16. Feſtum ſancti Patris noſtri Felicis de Valois.
17. Feſtum Omnium Sanctorum Ordinis noſtri.
18. Feſtum ſanctæ Catharinæ Virg. & Mart.
19. Feſtum Conceptionis B. Virginis Mariæ.
20. Feſtum ſancti Patris noſtri Joañis de Matha.

INDEX ALPHABETICUS,

Contentorum in his Constitutionibus.

A.

Anni-

B.

C.

Quo-

Cella

come-

Con-

Cor-

D.

Cum

E.

Egre-

F.

H.

I.

Non

L.

(sub

M. Ma-

M.

Missam

N. Ne-

N.

Quan-

P.

R.

Scapu-

Qua-

Stu-

V.

Qui-

Pagina.	Linea.	Errata.	Correcta.
115.	3.	intelligiatur.	intelligatur.
121.	13.	firi.	fieri.
141.	25.	ad.	ab.
213.	16.	vobis.	vocis.

FINIS

